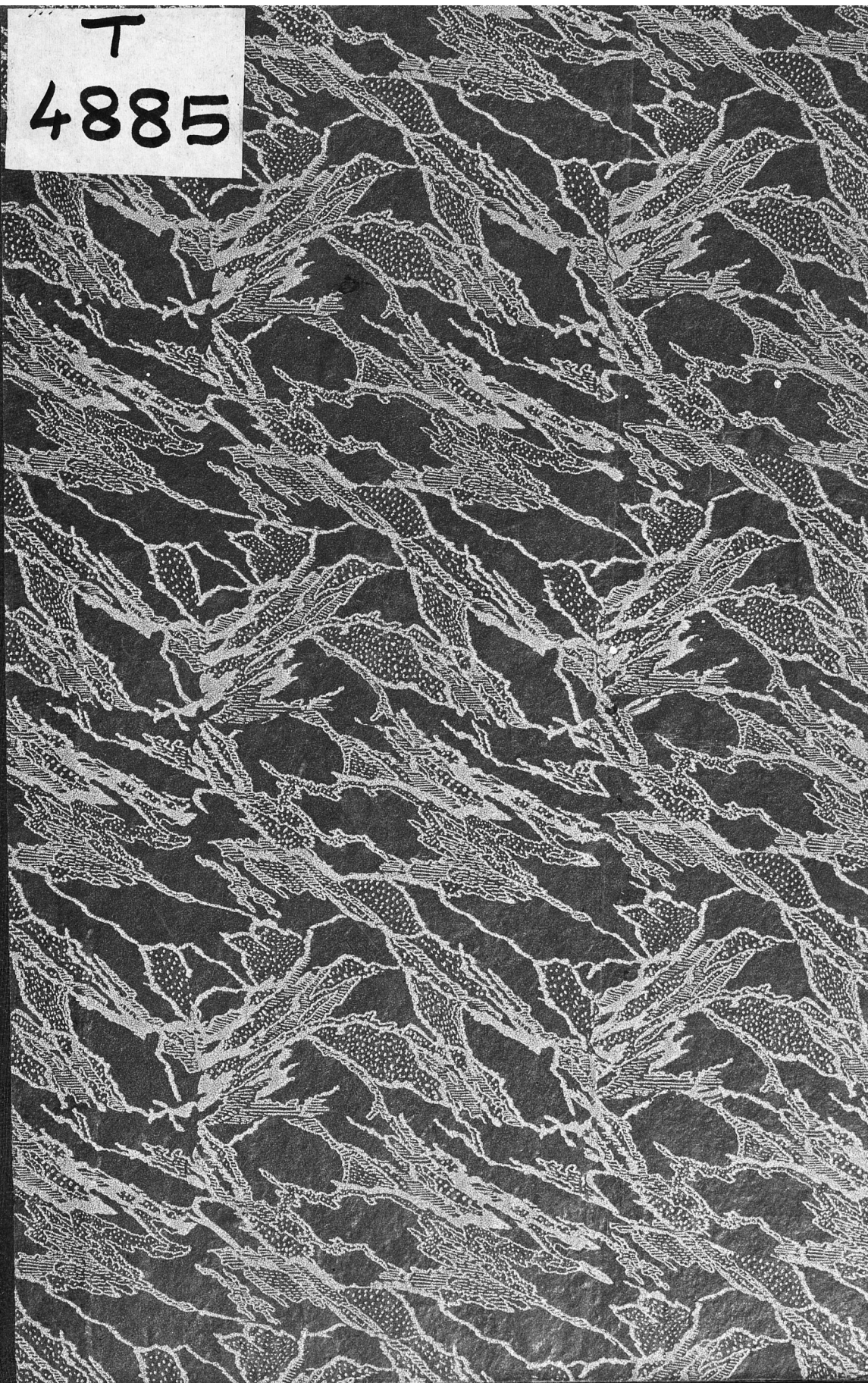

T
4885

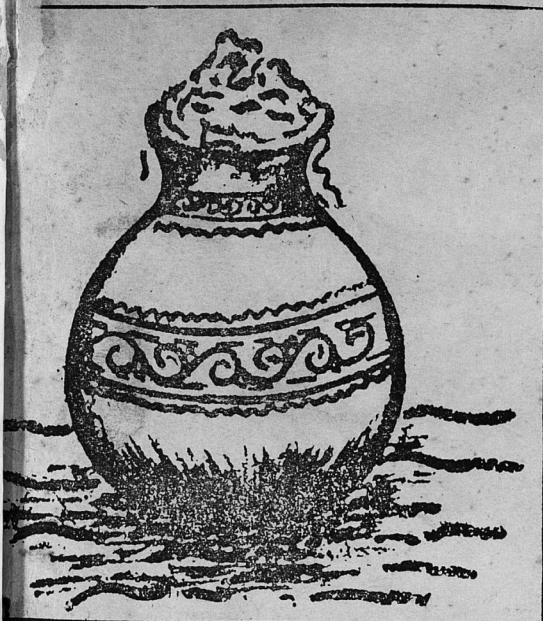

T. 4885

T. 4885

7/06/90

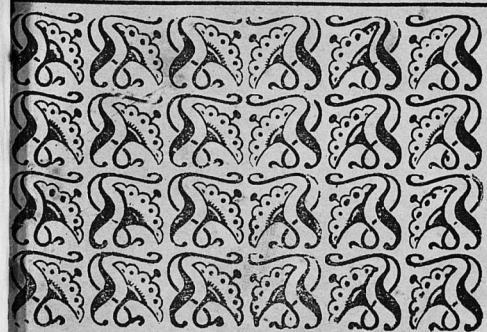

அவணா

அமுதம்

AVANA AMUDHAM

Acc. no. 24325

JULY - SEPTEMBER 1990

Tamil Nadu Archives
Egmore, Madras-600 008

ஆவண அமுதம்
AVANA AMUDHAM

கலசம் 4 துளி 16
CUP 4 DROP 16

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம்,
28-29, காந்தி இர்வின் சாலை,
எழும்பூர், சென்னை-600 008.

TAMIL NADU ARCHIVES,
28-29, GANDHI IRWIN ROAD,
EGMORE, MADRAS-600 008.

The Commissioner of Archives and Historical Research,
Egmore, Madras-600 008.

Commissioner of Archives and Historical Research. Tmt. V. CHANDRALEKHA, I.A.S.

Deputy Commissioner of Archives .. Tmt. T. N. SAROJA

Assistant Commissioners .. .. Thiru A. J. ETHIRAJ

Thiru J. JAYACHANDRAN

Thiru K. V. GOPALAN

Thiru A. DURAIPANDIAN

Editor (Gazetteers) .. .. Thiru M. GOPALAKRISHNAN

Research Officer (Publication Cell) ... Tmt. J. AMBA SHANKARI

Assistant Editor .. .. Thiru K. S. VENKATRAMAN

CONTENTS

PAGE No.

English Section

1. The Madras Handloom Weavers' Provincial Co-operative Society 1935—45.	... Dr. C. J. Sudhakar	1
2. Maritime Trade of the Madras Port ..	Dr. (Mrs.) T. Chandralekha	7
3. The Ancient Worship of Serpents Selected by ..	Tmt. J. Amba Shankari	13
4. Triplicane Tank Selected by ..	Thiru K. G. Palani	17
5. Indigenous Dyes used in 1896 ..	Thiru G. Balan	25
6. Enemy Property Selected by ..	Tmt. L. A. Kasthuri	28
7. List of topics in which research was carried on in Tamil Nadu Archives during April — June 1990.		31
8. List of Books acquired by the Tamil Nadu Archives Library during January — March 1990.		36
9. List of books acquired by the Tamil Nadu Archives Library during April — June 1990.		39
10. List of Books received in the Library from January — March 1990.		41
11. List of Books received in the Library from April — June 1990.		43
12. List of Tamil Nadu Archives Publications available for sale.		45

தமிழ்ப் பகுதி

1. ஆராய்ச்சி இயல்	— திருமதி ஆ. சாவித்திரிபாய்	49
2. அறிஞர் ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை	— திரு. எம். செந்தூர் பாண்டியன்	53
3. பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்	— அமரர் மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை	66
4. துறைச் செய்திகள்	— —	77

EDITOR'S PAGE

Handlooms deserve a significant place in the studies of our rural economy. Questions, regarding how well the handloom weavers were organised and how successful were their attempts in co-operative endeavours, are very pertinent. In this issue of AVANA AMUDHAM, Dr. C. J. Sudhakar analyses these issues with remarkable insight, for the period 1935-45.

The History of the maritime trade of the Madras Port from 1881 to 1981 with valuable statistical data by Dr. (Mrs.) T. Chandralekha makes interesting reading.

In the Tamil section, the salient features of research-functions are explained by Thirumathi A. Savithri Bai in a very useful manner.

The inspiring account on Anandarangappillai by Thiru M. S. Pandian is equally informative and useful, especially to the students of History.

Interesting selections from the Tamil Nadu Archives records and other usual features have also been included in this issue.

The growing spirit of participation among the researchers and staff members in shaping AVANA AMUDHAM is recorded here with great pleasure.

M. GOPALAKRISHNAN.

THE MADRAS HANDLOOM WEAVERS' PROVINCIAL CO-OPERATIVE SOCIETY, 1935-45.

By Dr. C. J. SUDHAKAR, M.A.
Senior Lecturer in History
Loyola College (Autonomous),
Madras-600 034.

The objective of this paper is to study the origins of the new famous apex organisation of Weaver's Co-operatives in Tamil Nadu called the Co-optex.

This society arose as it was felt that one of the reasons for the failure of the early Weavers Co-operative Societies during 1905-35 was due to lack of a central organisation of weavers to look after their interests and plan out properly the functioning of the primary societies.

Moreover, it was felt that the society would help the Weavers through much needed credit and marketing facilities for them.

Further, the over-all handloom industry itself was in sore straits during the depression as the price of cloth was affected and it could not face the stiff competition from the textile mills.

Thus, this topic was brought up prominently at the Industries Conference held in Simla in July 1933¹. The Government of Madras made a proposal for levying a cess on Indian mill yarn with a duty on the Indian and imported cloth, the proceeds of which were to be applied to the setting up of a proper organisation for the handloom industry mainly on a Co-operative basis. Though this suggestion did not receive general approval as provinces were represented by Directors of Industries and not Registrars of Co-operative Societies but it was recognised that the handloom industry had been hit hard on account of the import duty on yarn and along with the Tariff Protection (Amendment) Act 1934 a grant to the handloom industry equivalent to the proceeds of an import duty of 1/4 anna per pound on imported yarn upto 50's was included in the budget for 1934-35. The Government of India distributed the grant to the various provinces.

Thus a scheme was drawn up by the development department of Madras and it had received the approval of the Government of India. In essence the scheme provided for the setting up of a provincial Co-operative Society in Madras for developing Co-operative buying and selling on behalf of the handloom weavers and for the introduction on a Co-operative basis of small units of power driven machinery for preparing and distributing ready made warps for the looms and for the installation of power driven finishing plant so as to permit the finishing of hand woven cloths and of the Creation of an increased demand for them. In general its main objects were :²

1. To arrange for the purchase of raw materials and appliances required by affiliated societies and for their sale on reasonable terms.
2. To arrange for the supervision of production by primaries so as to ensure manufacture of goods according to specifications.
3. To arrange for the sale of finished products of the affiliated societies and
4. To give financial and other help to the societies.
5. To maintain demonstration centres for educating weavers in improved methods of weaving.
6. To generally direct and co-ordinate the activities of the primary societies.
7. To dye yarn for its primaries by running dye factories on modern lines and
8. To do propaganda and engage in such other activities as may be conducive to the improvement of the industry.

1. A. Victor : Co-operation in Madras State, Palaniappa Brothers, Madras, 1964.

2. G.O. No. 97, Development Department, Government of Madras, Madras, dated 27th January 1936.

The Government of India had sanctioned grants-in-aid for a period of five years to develop co-operative buying and selling on behalf of the handloom industry using lower counts of yarn. At the request of the Government of India, Government of Madras framed and sent a scheme. This scheme provided for the spending of the Government of India's subvention through the Provincial Handloom Weaver's Co-operative Society consisting of individual members as well as weaver societies members. The scheme was approved by the Government of India.³ The amount of grant allotted to this Presidency was Rs. 26,500 for 1934-35 and Rs. 59,500 for 1935-36, Rs. 68,800 for 1936-37, Rs. 68,800 for 1937-38 and the Government of India had decided that any unspent balance of the grant remaining at the end of a financial year will be again included in the budget for the ensuing year.

The grant was utilised to provide a subsidy to the Madras Handloom Weaver's Provincial Co-operative Society Limited, which had been registered on 2nd April 1935 with an authorised capital of Rs. 5 lakhs, divided into 10,000 shares of Rs. 50 each. But it took some time for the Government to pass orders sanctioning the first instalment of grant to the society and it was actually received in December 1935 and so the subsidies to societies and other help could not be sanctioned until January 1936. It started working regularly from October 1935 from the headquarters of the society in Madras, although officially it was supposed to have started its work on 12th August 1935. The area of operations of the society was to cover the whole of the Presidency.

At the end of the year 1935, there were on the rolls of the Provincial Society 37 weavers co-operative societies, 29 individual members and 8 firms. The supply of yarn was arranged to the primary societies on the guarantee of the Provincial Society. Guarantee to the extent of Rs. 25,070 were given in respect of 16 societies and yarn to the value of Rs. 5,000 was supplied by the mills during the year. On the recommendation of the Co-operative department, subsidies were granted to 25 production societies. With a view to popularise the Handloom fabrics produced by the weaver's co-operatives, an emporium was opened at Madras and the cloths produced were so nice as to receive special recognition at an exhibition⁴ at the Park Fair, Madras. Goods to the extent of Rs. 900 were sold.

The Presidency had been divided into seven circles and a supervisor of the production societies had been appointed for each circle.⁵

Though the authorised share capital of the provincial society was Rs. 5 lakhs, the paid up share capital at the end of the year was only Rs. 14,200 and an amount of 21,831-10-0 had been drawn by the Provincial Society upto the 31st March 1936.⁶ On 30th June 1936, there were on the rolls 55 individuals and firms (47 individuals and 8 firms) and 43 societies and the share capital contributed by them were Rs. 13,700 and Rs. 2,700 respectively, aggregating to Rs. 16,400. There were only about 1,000 looms working under the primary societies. The Provincial Society had earned a net profit of Rs. 596 in 1935-36.⁷

When the Madras Handloom Weavers Provincial Co-operative Society started its work, there were in this province, 39 societies of weavers of which all that two were credit societies of weavers. Of these, 30 were converted into production societies, and 13 new ones were organised, so that the number of societies affiliated to the Provincial Society at the end of the year was 43.⁸

During 1936-37, the membership of the society increased from 98 to 128 and the share capital from Rs. 16,400 to Rs. 19,450. There were three classes of members—individuals, firms and societies. The first and third classes increased from 47 to 58 and 43 to 62 respectively, while the other class remained stationary at 8. The society was in need of more share capital and public support. On the advice of the Registrar, it had introduced a B class of shares of the value of Rs. 5 each, the value of the A class share being Rs. 50 each, and had thrown open the membership to central Banks and other Co-operative institutions.

3. G.O. No 424, Development Department, Government of Madras, dated 19th February 1937.

4. The Madras Journal of Co-operation, Volume XXXVII, No. 9, Madras Co-operative Union, March 1946.

5. Madras Legislative Council Debate on 11th March 1936.

6. Administration Report of the Industries, Madras, 31st March 1936.

7. Report of the Administration of the Madras Presidency for the year 1935-36, Superintendent, Government Press, Madras, 1937.

8. The Madras Journal of Co-operation, Volume XXVII, No. 3, Madras Co-operative Union, Madras, September 1936.

During the year 1936-37 under study, it gave subsidies ranging from Rs. 10 to Rs. 50 per month to 52 member societies, the amount disbursed being nearly Rs. 16,000 against Rs. 3,371 disbursed among 31 societies in the previous year. It extended its guarantee for the supply of yarn from 19 to 41 societies. The rate of interest on the latter was reduced from 6 to 4 per cent. A sizing machine was installed at Malapalayam in Tirunelveli district to supply ready made yarns.⁹

The Madras Handloom Weaver's Provincial Co-operative Society had been able to infuse new life into several weavers societies during the year 1936-37. The number of such societies rose from 43 to 62 and there had been considerable expansion in their business. The provincial society had earned a net profit of Rs. 1,747 during the same year.¹⁰

The Madras Handloom Weaver's Provincial Co-operative Society continued to make steady progress during 1937-38. The share capital of the society increased from Rs. 18,450 at the beginning of the year to Rs. 33,165 at the end of the year. The value of goods sold in the Madras Emporium and the sales depots amounted to Rs. 71,158. There were 93 weavers primary societies, 14 central banks, 8 firms 88 individual members affiliated to the society.¹¹ On 30th June 1938, the Provincial Society had 97 affiliated primaries with 2,453 looms. The progress was obviously not rapid.¹²

At the end of the year 1938-39, the provincial society had on its rolls 276 members with a paid up share capital of Rs. 40,070 as shown below :¹³

1)	Amount, (2) RS.
143 Weavers Societies	16,100
87 Individuals	15,850
9 Firms	2,850
36 Co-operative Central Banks	4,270
1 Institution	1,000
Total	40,070

Further goods to the value of Rs. 1,04,635 were supplied to the depots by the productive Weavers Societies and sales to the extent of Rs. 86,623 were effected.¹⁴ The society ran 7 sales depots in the mofussil. A calendaring plant was installed. The society made a net profit of Rs. 6,385.¹⁵

By 30th June 1940, the Madras Handloom Weavers Provincial Co-operative Society had 302 members including 165 weavers societies, 40 co-operative central banks and Societies and 97 individuals, firms, etc.¹⁶

At the end of the co-operative year 1940-41, there were 327 members on rolls, composed of 181 primary weavers societies, 87 individuals, 49 co-operative institutions, 9 firms and 1 institution with a paid up share capital of Rs. 63,425 as against Rs. 41,930 on 30th June 1940.

9. The Madras Journal of Co-operation, Volume XXIX No. 8, Madras Co-operative Union, Madras, February 1938.

10. G.O. No. 369, Development Department, Government of Madras, Madras, dated 10th February 1938, containing Report on the working of the Madras Co-operative Societies Act for 1936-37.

11. Administration Report of the Department of Industries, Government of Madras, Madras, 31st March, 1938.

12. The Madras Journal of Co-operation, Volume XL, No. 9, The Madras Co-operative Union, Madras, March, 1949.

13. Report of the Committee on Co-operation in Madras, 1939-40, Superintendent, Government Press, Madras, 1940.

14. The Madras Journal of Co-operation, Volume XXXVII, No. 9, The Madras Co-operative Union, Madras, March 1946.

15. Madras Administration Report, 1938-39, Superintendent, Government Press, Madras, 1940.

16. Report on the Working of Co-operative Societies, in the Madras Province for the Co-operative year ended 30th June 1940, Superintendent, Government Press, Madras, 1940.

The eight sales depots working on the last day of the co-operative year 1939-40 continued to work during the following year also. The ninth depot was opened at Salem on 1st July 1941. Goods to the value of Rs. 1,59,161 were sold through the depots during 1940-41 as against Rs. 1,38,800 during 1939-40. Three new designers had also been appointed making the total number of designers five. ¹⁷

In January 1941, the Executive Committee of the Provincial Society had appointed a Sub-Committee. This Committee had made several radical recommendations which were adopted. Seventy-nine societies had appointed paid secretaries or managers as recommended by the Provincial Society. New societies had been registered in the districts recommended by the Sub-Committee and the share capital of the provincial society had been raised during the year from Rs. 41,930 to Rs. 63,425. Registrar had been persuading central banks and Spinning Mills also to join the society and subscribe towards its share capital and the response had been satisfactory. Since the close of that year the share capital had increased to Rs. 80,000; 28 Central Banks and 9 spinning mills had taken shares in the society. Central Banks sanctioned advances to weavers societies to the extent of Rs. 2.5 lakhs during that year. The Provincial Society had appointed a standardisation assistant to regulate production in societies, as well as 8 marketing Officers who had guaranteed sales upto a fixed minimum of Rs. 10,000 a month. To increase the sales, arrangements were also made to supply the requirement of depots under the Local Government as well as the Army, as far as possible. The posts of supervising officers had been abolished and the supervision of the societies had been taken over by the department. As for the change in the constitution of the Board of the Provincial Society, Government had approved the proposal to include on the Board of Management, experts representing spinning mills and the cloth and yarn trade. Government also recognised the need for the appointment of a special officer for the development of Handloom Weavers Societies in the province and had sanctioned the appointment of a Deputy Registrar for a period of 2 years.

On account of the conditions created by the war, there was an abnormal rise in the price of yarn, dyes and chemicals and as a consequence, weavers found it difficult to procure yarn and get continuous employment. The Registrar had to arrange with the Harvey Mills, Madura and a few mills in the Coimbatore district to supply, on a forward contract basis and at favourable rates, the yarn required by the societies for the use of members. The arrangement worked satisfactorily, and there was a rush of applications from weavers for admission into Weaver's Societies.

While it was true that the Provincial Society had touched only the fringe of the problem and much remained to be done, but, considering the difficulties and handicaps under which the society had worked and comparing the progress made in other provinces, it could be stated without exaggeration that the Provincial Society and its affiliated primaries had passed through a year of steady progress in 1941-42. ¹⁸

During 1942-43, the Madras Government had reorganised the Handloom Weaver's Provincial Co-operative Society and provided it with more capital, more officers, more borrowing capability and a trained designer. It negotiated an agreement with Harvey Mills, Madura and the few mills in Coimbatore to provide yarn on forward contract at discount rates and agreed to underwrite some of the losses that might be incurred in the attempt to make co-operative marketing work. But Government also realised that any stimulus to the Central Co-operative organisation was unlikely to prevent the cloth shortage that was imminent. So, the Government also established collective weaving centres, where weavers manufactured goods for Government requirements and also partly for the market, and in an attempt to prevent speculation and hoarding, Government appointed a Yarn Commissioner to issue licenses to all dealers and to oversee the movement of yarn in the province. ¹⁹

All this time the Handloom Weavers Provincial Co-operative Society grew from strength to strength with the expansion of its activities.

17. The Madras Journal of Co-operation, Volume XXXIII, No. 4, The Madras Co-operative Union, Madras, October, 1941.

18. Report on the working of Co-operative Societies in the Madras Province for the co-operative year ended 30th June, 1942, Superintendent, Government Press, Madras, 1943.

19. Baker, C. J.: An Indian Rural Economy, 1880-1955, The Tamil Nadu Countryside, Oxford University Press, Madras, 1984.

Actually from 1942, the Government had used its monopoly of controls over the yarn trade to encourage the growth of handloom co-operative societies. Co-operatives were given a better chance of getting supplies of yarn than private entrepreneurs and also they received considerable inputs of government capital.

During the year 1943, the Government initiated the production of handloom standard cloth through the Provincial Society and its affiliated societies and the Government collective weaving centres under the Provincial Textile Commissioner, Madras, and guaranteed repayment of loans taken by the Society for this purpose to the extent of Rs. 50 lakhs on the whole. This scheme was started in April 1943 and due to the efforts of the officers, practically all the societies took up the scheme to right earnest and not less than 20,190 looms in 192 societies were harnessed for this production by the end of June 1943. Complementary field staff was appointed and a number of emporiums were opened in the City and in the districts to market these goods.

The passing of the cotton cloth and yarn control order by the Government of India early in July 1943 and the import of mill made standard cloth into the province in large quantities, however, resulted in a setback in the handloom standard cloth scheme, as the immediate effect of these measures was a collapse in the prices of yarn and cloth leading to a fall in demand for handloom cloth. The result was the accumulation of stocks with the Provincial Society. The production of handloom standard cloth was thereupon gradually curtailed and it was finally given up.²⁰

By 30th June 1943, the Provincial Society had 462 members. Its share capital was Rs. 1.25 lakhs and working capital was Rs. 20.66 lakhs. It had also supplied yarn to the primary societies to the tune of Rs. 57.41 lakhs during a period of acute distress for the handloom industry.

There were 264 weavers societies on 30th June 1944 affiliated to the Madras Handloom Weavers Provincial Co-operative Society with a total number of 15,292 working looms.²¹

In the last year of study of this paper, i.e. during 1944-45 the Madras Handloom Weavers Provincial Society had a membership of 618 and a paid up share capital of Rs. 1.40 lakhs. Its working capital was 1.91 lakhs. The value of yarn supplied by it to primary societies was Rs. 79.51 lakhs and its purchase of finished goods from them amounted to Rs. 15.62 lakhs.²² It sold yarn and cloth valued at Rs. 121 lakhs.

CONCLUSION:

The Madras Handloom Weavers Provincial Co-operative Society had showed for the first five years a heartening state of affairs, a pace of progress which was a surprise to co-operators who had been accustomed to hear only of slow and steady progress, if at all, and had been more often vexed by the doleful tale of failures and disasters inspite of doles and other forms of aid given by the state to such societies.

The progress during the early years, though steady, could not be considered to be satisfactory. A sum of Rs. 3.25 lakhs was spent from the Government of India grant upto 1st January 1941, but the number of looms benefited was only 5,257, an insignificant fraction of the looms in the Presidency, out of the total of 250,000. Judged by the sale of cloth manufactured and sold, the results could not also be said to be encouraging. The total value of cloth sold upto 1st January 1941, was Rs. 33.61 lakhs, which was hardly 10 times the subsidy spent. During the war period, the Provincial Society played a commendable role. It entered into forward contracts with certain mills for yarn. In 1941-42, it procured and distributed yarn valued at Rs. 5,66,393 to 198 societies having 11,604 looms. It undertook to dye some yarn at its own dye factories and supplied it to the societies at fair prices. It also endeavoured to dispose of the production of the societies by securing orders from

²⁰. The Madras Journal of Co-operation, No. 6, Volume XXXVI, The Madras Co-operative Union, Madras, December 1944.

²¹. W.R.S. Sathianathan: Madras Co-operatives and the De-Mobilized Soldier, The Director of Publicity, Victory House, Madras, 1946.

²². S. Y. Krishnaswami: Rural Problems in Madras, Monograph, Government Press, Madras, 1947.

Government for the supply of long cloth, etc., to Government Department and mazri and bandage cloth, etc., to the war supply department. With a view to help the idle looms which came about due to the yarn shortage at home and abroad, the Provincial Society obtained Government sanction and introduced relief schemes. In all about 1,000 looms of some ten societies were given some work and financial accommodation.

Marketing was also improved during the war by the Provincial Society. For example, it had 26 Emporia and numerous depots by 1944-45. It had also enlisted many Co-operative stores and merchants as agents. Further with a view to ensure a regular supply of cloth to the emporia and the agents and also with a view to enable the societies to find money for their goods, the Provincial Society had started in 1942-43, the system of outright purchase of goods by which the society paid cash against goods supplied by the primaries at cost of production plus 6½ per cent.

Another bold venture of the provincial Society which of course failed was the Handloom Standard Cloth Scheme. This cloth was sold to consumers at fair price. Over 20,000 looms of 192 societies were switched on for this line of production. During this year, i.e., 1942-43, the Provincial Society had received on the whole goods worth over Rs. 13 lakhs and sold goods to the value of Rs. 9.25 lakhs.

The Provincial Society had also fairly brisk business at its 32 emporia and agencies, the sales at the emporia amounted to Rs. 41.6 lakhs by the end of the war.

MARITIME TRADE OF THE MADRAS PORT (1881-1981).

By DR. (Mrs) T. CHANDRA LEKHA,
Professor of History,
Ethiraj College.

Since the dawn of civilization it is trade in the form of exchange of goods that brought about the contact of people and paved the way for political conquests and cultural contacts. The prosperity of a Nation very much depends on its flourishing trade and commerce. With the modernisation of communication facilities, international trade today has developed by leaps and bounds, providing prosperity to the Nation. In this context Ports have aptly been described as "A Nation's Windows of the outside world. As the main gateways of international Trade, they symbolise the economic fraternity of an interdependent comity of Nations"¹.

From time immemorial South India has played a predominant part in maritime affairs of the country. Literature, both indigenous and foreign, contains rich information regarding the maritime relations of the Tamils in the Sangam age. The overseas Commerce which flourished under the Cholas and Pandyas reached the apex of its glory during the period of Vijayanagar. Flourishing Commerce brought to the empire, people from all over the world Burmese, Chinese, Indo-nesians, Thais, Arabs, Persians, Abyssinians and Portugese.

The year 1498 which witnessed the arrival at Calicut of the first Portuguese trading expedition, led by Vasco-da-Gama's flagship "San Gabriel" carrying 20 guns, ushered in the epoch of European domination in Asia, which lasted for about 450 years and brought about far-reaching changes in the social, economic and political life of India². The conflict between the Dutch and the Portuguese gave the British a golden opportunity to consolidate their position in India by the acquisition of strategic ports along the Peninsular coast. In 1639 a narrow strip of land directly north of Santhome was purchased by the company from the Raja of Chandragiri³. They agreed to pay an annual rent of about six hundred pounds. In 1641 the place became the Company's headquarters on the Coromandal Coast. The Port began its history as an open roadstead on an exposed sandy coast swept by storms and occasional monsoons of extreme violence during which vessels were safer far out at sea. Yet, despite these difficulties, Madras Port was frequented by ships of all kinds during one half of the year. So the construction of the Harbour was started on 15th December 1875 and completed in 1881. The traffic through out on completion of the Harbour, in 1881 was 6.6 lakh tonnes. In spite of successive cyclones causing damages to the port in the course of its development, the total value of seaborne trade of the Presidency was steadily growing. The following statement shows the Progress of the volume of Trade, at Madras Port.

Serial number.	Year.	Imports.	(Rs. in Lakhs ⁴)		Index of growth. (Base 1880-81 = 100)
			Exports.	Total.	
(1)	(2)	(3) Rs.	(4) Rs.	(5) Rs.	(6) Rs.
1	1880-81	—	450.04	331.29	781.33
2	1890-91	—	664.84	532.28	1,197.12
3	1900-01	—	734.39	585.18	1,319.57
4	1910-11	—	1,042.46	751.52	1,793.98
					229.61

Madras Presidency carried on Trade with other Ports of India and foreign countries. The sea borne trade consisted of trade with foreign countries, with other ports of British India and foreign Ports in India and inter-portal trade within the Presidency of Madras. The export trade of the Presidency consisted of mostly leather, seeds;

¹ The Port of Bombay 1873-1973, Bombay Port Trust. P. 1.

² Ibid P. 9.

³ Manual of the Administration of the Madras Presidency. Vol.-I. Madras (1885) P. 160.

⁴ G. T. Boag, The Madras Presidency—1881-1931 (Madras-1933) P. 67.

grain and pulse, raw cotton, raw jute, coffee and tea. Trade in Indigo, coir, spices, etc., was also carried on to a limited extent. The important articles of import were cotton (Manufactured goods) metals and ores, railway plant and rolling stock, cotton tourist yarn, oil etc. Madras had trade relations chiefly with the United Kingdom, Ceylon, France, United States of America, Egypt, Germany and Japan. With the onset of war, trade with Germany and Austria was snapped. The bulk of the trade was with the United Kingdom. The other parts of India with which Madras had trading connections were Bombay, Bengal, British, Burma, Portuguese Goa and Travancore.

The Export of certain goods had at various times been either prohibited or restricted to certain countries. The goods which came under the notification of the Government were hides and skins, rubber, manganese and certain medical stores including their raw materials, vegetable oils and nuts and seeds. Further more foreign trade suffered due to war because of the difficulties of obtaining tonnage and the very high rate of freight and difficulties in obtaining railway transport. All these factors hindered trade. Further during the world war period, the port of Madras was used mainly for the purpose of the movement of armies and was materials. So there was a disturbing effect on the import and exports of Madras. This can be seen from a perusal of the following statement.⁵

<i>Year.</i>	<i>Imports Tons.</i>	<i>Exports Tons.</i>	<i>Total tonnage of goods.</i>	<i>Index in growth.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1911-12 peace	447.000	153.000	600.000	100.00
1912-13 peace	597.000	178.000	775.000	129.17
1913-14 peace	608.000	190.000	798.000	133.00
1914-15 peace .. .. 8 months war	483.000	171.000	654.000	109.000
1915-16 a full year of war	382.000	190.000	572.000	95.33
1916-17 a full year of war	429.000	170.000	599.000	99.83
1917-18 a full year of war.	406.000	225.000	631.000	105.17

It will be seen that at the first year of the war the tonnage of goods was at their maximum i.e., 7.98 Lakh tons. During the war there was a drop in the Volume and value of the Trade. The total tonnage of goods declined by 6.31 lakh tons in 1917-18 it being the worst year for imports. When in 1914, the first world war broke out, India as a colony was automatically dragged into it on Britain's side

Manufacture and Trade continued to grow but slowly enjoying a gentle boom on the upward trend of world prices and volume of trade in the mid 1920s. In the last half century Madras had been firmly tied to the world Economy. Since 1880, not only had the real value of the export and import trade of Madras roughly tripled, but that trade had become far more diverse. In 1880 the bulk of the imports into Madras, in fact three fifths of them, were cotton goods, but the 1920s food, Kerosene, Railway stock, Metals. Machinery and motor cars had squeezed the share of cotton down to a quarter. At the same time, there had been great increases in the export of items such as cotton manufactures, tea and ground nut which had been little in evidence in the 1880.

⁵ Sir Francis Spring-Chairman, Madras Port Trust A 15 Years Summary 1904-1919, P. 7.

PRINCIPAL ARTICLES OF EXPORTS.⁶

<i>Year.</i>	<i>Total.</i>	<i>Raw Cotton.</i>	<i>Cotton manu- facture.</i>	<i>Hides and Skins.</i>	<i>Oil seeds.</i>	<i>Grain and Pulse.</i>	<i>Coffee.</i>	<i>Tea.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1895-96	1,323	160	72	337	108	85	224	21
1900-01	1,200	154	91	369	29	53	121	32
1905-06	1,576	229	94	91	100	81	172	75
1910-11	2,176	414	104	375	252	142	131	123
1915-16	2,493	174	124	450	287	406	92	173
1920-21	2,249	227	231	316	252	22	133	203
1925-26	4,405	791	293	606	1055	137	178	353
1930-31	3,235	164	176	564	810	190	188	411
1935-36	2,729	97	114	518	550	889	101	442
1940-41	3,231	172	304	541	426	...	22	513

Moreover Britain had lost much of her dominance over the Trade of the Province. Between 1880-81 and 1920-21, her share of the imports into Madras had fallen from 85 per cent to 65 per cent her share of the exports from Madras from 51 per cent to 38 per cent Japan, Germany, Russia and U.S. had stepped into the gap.

The following figures give the separate tonnage of export and import trade passed through the Madras Port between the two world wars :—⁷

<i>Year.</i>	<i>Export tonnage.</i>	<i>Import tonnage.</i>	<i>Total tonnage in lakh.</i>	<i>Index of growth.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1918-19	132,550	476,930	6.1	100
1920-21	131,016	717,740	8.5	139
1922-23	216,955	758,928	9.7	159
1924-25	296,615	820,606	11.1	182
1926-27	289,508	843,904	11.3	185
1928-29	493,916	1,101,975	15.9	261
1930-31	341,761	920,646	12.6	207
1932-33	229,877	781,013	10.1	166
1934-35	286,718	872,158	11.5	189
1936-37	344,257	668,600	10.1	166

⁶ A.S. Pearse, The Cotton Industry of India (Manchester, 1930) p. 6

⁷ H and Hock of port of Madras (1939) Madras, Madras Port Trust p. 14.

The political boycott, undoubtedly had some influence on the import traded. The actual effect of the boycott is however difficult to assess. There is no doubt that it resulted in some reduction in imports especially of cotton goods. But the boycott was mainly directed against the United Kingdom and therefore, affected imports from that country rather than the total volume of Import.⁸

A policy of protecting Indian Industries resulted in reduced imports of certain classes of articles, the reduction being partly made good by increased internal production. This factor applied particularly to cotton piece goods during the year.⁹

Yet another factor making for reduced imports under cotton piecegoods was the partial replacement of coloured, printed and dyed goods. Large imports of artificial silk piecegoods from Japan at phenomenally low prices appeared to effect revolution in fashion.¹⁰

Historically the Trade between India, Pakistan, Burma and Ceylon was regarded as constituting the Coastal Trade. Since the early part of the 20th century the backbone of coastal shipping was the never ceasing Burma rice trade. With the emergence of Burma and Ceylon as free countries they too began to have maritime ambitions and developed their own national tonnage. The cumulative result was a serious decline in the Burma Rice Trade. Thus the old concept of Coastal Trade with India, Pakistan, Burma and Ceylon as one single Unit was completely disrupted, each parcelling itself into a small isolated entity.

Regional Transport survey was delayed a hundred years because of the sustained opposition of the vested British Interest and the unconsidered application of the principle of Laissez-faire.¹¹ With the entry of Japan into the war and her occupation of Burma, the Bay of Bengal was virtually closed to shipping with the result that the country's sea-borne trade was diverted to the West-Coast Ports of Bombay, Karachi and Cochin.¹²

The Second world war hit the port badly. A different type of cargo began arriving, chiefly machinery, to replace the death of equipment during the war. Madras later began to become a large importing port for foodgrains when local harvest became lean. Export and Import Trade passing through the port of Madras after the second world war, can be seen from the following statement.¹³

TONNES.

Year.	Imports.	Exports.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)
1944-45	2,053,006	511,461	1,564,467
1945-46	1,833,496	658,332	2,491,828
1946-47	1,400,229	336,674	1,736,903
1947-48	1,382,795	278,369	1,661,164

The trade at the end of the war rose to over two million tons of cargo and the existing facilities were found to be insufficient for the expeditious handling of the volume of Trade. It was therefore decided that plans should be prepared to provide more accommodation not only for the current needs but also bearing in mind the increase in the trade that was bound to follow the more rapid industrialisation of South India.

Export of Service cargo to Eastern theatres of War from 1944 to 1946 showed a marked increase. Although in 1971-18 exports and imports were about equal the former soon lapped behind and by 1948 formed roughly one-sixth of the volume of imports. Imports increased from 4 lakhs tons in 1971-18 to 13 lakhs tons in 1947-48.

18. India in 1931-32 Government of India, Calcutta.

(1933) p. 133.

9. Ibid., p. 134.

10. Ibid., p. 134.

11. Regional Transport Surveyors, Planning Commission (1968).

12. The Port of Bombay, Bombay Port Trust.

13. Port of Madras, Hand Book, Madras Port Trust 1955, p. 35.

At the dawn of Independence the port was handling about 1.7 million tonnes of cargo with nine alongside berths and six mooring berths. Due to the development and modernisation of the Madras Port during the planning period, the Traffic of the Madras Port increased tremendously in hundred years. The following table gives the figures of the total imports and exports handled at the Port in Certain selected years since 1880-81 onwards.¹⁴

LAKH TONNES.

Year.				Traffic handled.	Index of growth.
	(1)			(2)	(3)
1880-81	..	..	..	6.6	100
1890-91	..	..	..	10.11	153
1900-01	..	..	..	11.15	169
1910-11	..	..	..	15.15	230
1920-21	..	..	..	8.5	129
1930-31	..	..	..	12.6	191
1940-41	..	..	..	9.1	138
1950-51	..	..	..	21.7	329
1960-61	..	..	..	30.4	461
1970-71	..	..	..	69.3	1050
1980-81	..	..	..	104.5	1576

When the Harbour work commenced in 1875 with a modest estimate of Rs. 56.5 lakhs, the traffic was of the order of 6 lakh tonnes. The port has crossed 100 lakh tons in 1981 over a period of 100 years.¹⁵

The principal items of import in the Madras Port were food grains, Chemical manures including Phosphate, coal, iron, and steel, machinery, paper and stationery, dyeing and tanning materials, metals, chemicals, sulphur, rubber, cement, timber fibres, hardware and tools, vegetables oils etc., The principal items of export were, iron ore, barytes, other ores, textiles, onions, tobacco, oil cakes, bone and bone meal, granite stones, mica, sugar and food grains.

The picture of our export performances was in sharp contrast to the picture prevailing before Independence. Our exports consisted then mainly of raw materials and semi-finished goods. Exports of three commodities viz., tea, jute, cotton piece goods constituted more than half of export earnings in 1950-51. Industrialisation of the Country helped in diversification of exports. As a result both the direction and composition of our foreign trade, changed significantly since the beginning of the Third Plan. The share of our traditional goods in the export generally came down making way for the export of never varieties of manufactured and semi-manufactured goods. Our country thus came a long way from being a suppliers of raw materials for factories of developed countries to an exporter of numerous manufactured goods and many other consumer goods which were uncommon before Independence.

14. Chennai Thuraiyugam—Centenary Supplement.

15. Administrative Report of the Madras Port Trust, 1980-81 P-1.

The changing trend in the share of imports and exports traffic through the port of Madras is given in the following table. Excepting 1970-71, the share of export traffic ranged from about 35-45 per cent while the share of imports ranged from 55 to 65 per cent. In 1978-79 imports traffic declined to about 55 per cent of the total traffic while export traffic improved to 45 per cent. In absolute terms while exports increased from 2.69 million tons in 1971-72 to 4.28 million tons in 1979-80, showing an increase of about 60 per cent, imports increased from 4.11 million tons to 5.71 million tons showing an increase of only about 40 per cent.¹⁶

SHARE OF IMPORTS AND EXPORTS TO TOTAL TRADE

<i>Year.</i>	<i>Export.</i>	<i>Import.</i>	<i>Total.</i>	<i>Export. as per cent of total.</i>	<i>Import as per cent of total.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1970-71	31,87,753	37,37,451	69,25,204	46.04	53.96
1971-72	26,86,715	41,05,887	67,92,602	39.56	60.43
1972-73	27,47,334	40,68,664	68,15,998	40.30	59.70
1973-74	30,61,564	46,88,405	77,49,969	39.50	60.50
1974-75	31,55,479	47,60,511	79,15,990	39.86	60.14
1975-76	27,95,813	50,87,489	78,83,302	35.45	64.54
1976-77	30,69,952	47,65,898	78,35,850	39.18	60.82
1977-78	35,14,241	45,53,789	80,68,030	43.56	56.44
1978-79	42,95,664	52,76,679	95,72,343	44.87	55.13
1979-80	42,79,766	57,05,489	99,85,255	42.85	57.15

The traffic through put in 1990 for Madras Port worked out to an average of 20 million tonnes as compared to 10 million tonnes in 1981. Traffic is thus expected to grow by about a million tonnes every year. By 2,000 A.D. it would reach a minimum of 30 million tonnes.

The port of Madras has thus been a dynamic nucleus to generate commerce, trade, employment, production and consumption of goods. It had contributed to growth of the small fishermen village of Chennappatnam into a premier port city in the east coast of India besides promoting the rapid industrialisation of its vast hinterland. The port is now poised to face greater challenges, of the ever expanding international maritime trade. In its historic march, the Port would continue to evolve as a monument of engineering and technological achievement.

16. Survey Research — Peoples Port of Madras, Madras (1981) p. 129.

THE ANCIENT WORSHIP OF SERPENTS

Selected by Thirumathi

If it be true that the terror, with which man, in a savage state, was inspired by natural phenomena he was unable to account for, or which only accidentally presented themselves to his observation, furnished him with his primitive deities, the enormous serpents, which formerly inhabited not merely warm climates, but even the coldest countries, marshy plains, and unmolested forests, must have been amongst the first objects of his worship. And, in fact, we find in remotest antiquity amongst most nations, a tradition that their fore-fathers adored serpents, which they regarded as living deities. Researches into this subject are extremely curious, and would probably lead to the conclusion that the worship of these reptiles was one of the earliest and most universal in the world, before any true religion, based upon the principles of morality and the social duties of mankind, and supported by a creed, had appeared to civilize the human race. But care must be taken in these investigations, not to confound the ancient worship of serpents, regarded as deities of a superior nature, and that whereby the serpent was honoured symbolically only, as the type of a deity or representing one of his attributes; as was the case, for example, in Egypt, amongst the Babylonians and amongst the Gnostic sectaries known under the name of Ophites. The latter, besides, were no earlier than the second century of the Christian era. Like the Valentinians, they acknowledged two principles, as well as the doctrine of the A Eons, and the theogony resulting therefrom; but they were distinguished more particularly from all other sects of that period by their employing, in the celebration of their mysteries, a living serpent, as a symbolical image of the spiritual part of man, and as the type of wisdom (sophia). The Ophites kissed this serpent, and reversed it in the same manner as the Chaldeans honoured the serpent the seducer of Eve, or like various other nations, whose religion preferred the adoration of malevolent deities whom it was desirable to conciliate.

It would appear that, in India, the worship of the Nagas, or serpent Gods, was general before the religions of Buddha and Brahma were imported there by colonists from the north-west, who spread themselves over the plains of Hindustan. Besides a vast number of fables and traditions, which refer to this worship, and which are frequently met with in the Puranas, or legends of the Hindus, there still remain many traces of it in the rites now observed by the modern people. It would, at the same time, appear probable, that the destruction of the whole race of serpents and of serpent-kings by Janameiaya son of Parikshit, which is mentioned in those legends as an historical fact, implies the abolition of the local and primitive superstition and the establishment of the religious system of the Vedas upon its ruins.

The Sanscrit word naga signifies 'serpent'; and it presents a striking resemblance to that of nakhash which has the same signification in Hebrew. This analogy is the more curious inasmuch as the word nakhash denotes originally in the Semitic languages to which the Hebrew belongs nothing more than 'to divine' 'to make presages'; and because in every other dialect of the same class the serpent has a name altogether different. It was the nakhash which tempted Eve in paradise might not this be a naga or serpent God of India? The huge serpents venerated by the primitive inhabitants of the latter country dwelt commonly in caverns and near hollows filled with water. According to the traditional history of Kashmeer this country was anciently a valley filled with water forming a large lake encircled by high mountains*. A holy personage named Kashyapa supposed to be of divine Origin opened the Baramauleh pass, through which the water flowed out. The Hindu account does not specify the means which Kashyapa employed to drain the valley; it is not however improbable

This is a fact attested by a recent traveller. 'Cashmere' says Mr. Moorcraft, the "has been formerly one immense lake the subsidence of the waters of which is distinctly defined by horizontal lines on face of the mountain — ED.

that Kashmir was originally a grand reservoir, and it is even possible as Bernier supposes that some convulsion of nature burst the mountain-barrier which confined the valley and afforded a vent to the water which lost itself in the plains in the north-west of India.

The important part performed by serpents and serpent-gods in the religion and traditions of Kashmir has often been a subject of remark. So general and so permanent was this superstition in that country that a few centuries back there were seven hundred places where figures of serpents were seen sculptured and which were objects of the natives' adoration. Such a worship might easily take root in a country recently reclaimed from the waters and consequently abounding with venomous reptiles which delight in humid and marshy places. Onesicritus, cited by Strabo relates that in Abisaris which was very probably a part of modern Kashmir according to the reports of the ambassadors of Alexander, there were two enormous dragons (or serpents) one of which was eighty cubits long, the other 140. Several of the kings of Kashmir were regarded as being descended from the serpent-gods.

The veneration which the Chinese entertain for the lung or 'dragon' which is in fact only an enormous serpent represented with four claws is well known. The dragon which is now the imperial insignia was probably the deity generally adored by the first Chinese settlers who on descending from the lofty mountains of eastern Tibet and the Kookoo-nohr country, found the plains of northern China inhabited by large serpents of the boa genus, which are still very common in the low districts in the south of that country. They regarded the serpent as the deity who presided over water and humidity, and it is probably for this reason that the Chinese god of the sea is even now called Lung wang, or 'dragon-king'. All the little lakes or pools without an outlet, situated in the mountains, have in Chinese the name of Lung che or 'dragon-lake' they are supposed to be inhabited by these imaginary beings to whom temples are frequently erected in the neighbourhood. We have moreover an evident proof of the identity of the lung or dragon of the Chinese with the nagas or serpent-gods of the Hindus in the Chinese account which states that Kashmir was formerly a lung-che or 'dragon-lake' the waters ran off and the Chinese annalists and the dragons quitted the country which then became habitable.

In Ultra-Gangetic India Japan and most of the large islands in the archipelago of southern Asia the worship of serpents was formerly in vogue or is so still. In the Japanese mythology we find Sosan-no o no mikotao the God of the wind fighting with an enormous serpent. This god who had had a long contention with his sister Ten sio dae sin, or the resplendent goddess of the sun was at length forced to submit to her and to quit heaven and inhabit the subterranean regions. He descended first upon the earth, and on reaching the river Frino kawa in the province of Idzoo-mo, he heard groans, which proceeded from an aged pair and a young and beautiful girl who was with them. The god inquired of the husband and wife the cause of their sorrow, and learned that they had had eight daughters, seven of whom had been already devoured by a terrible serpent with eight heads and eight tails named Ya mata orotsi or 'the great eight crested serpent' and that that very day he was to return and devour the only child they had left. The god of the wind exhorted them to take courage and asked their daughter in marriage. The parents consenting, he directed them to prepare eight large vessels of saki, or Japanese wine distilled from rice, and made a kind of scaffold with eight openings in which he placed the vessels he then concealed himself beneath and waited for the serpent. It soon arrived; its eyes were red like soy mixed with vinegar; firs and cypresses lay across its back and its track formed as it were eight vallies between eight ranges of hills. It thrust each of its heads into one of the vessels, drank the liquor and soon fell asleep. Sosan-no o no mikoto thereupon drew his sabre and cut the serpent into small pieces. His sabre received several notches in the operation and the god saw another sabre concealed in the Lail of the serpent but presuming that it belonged to some deity, he thought he ought not to keep it, and made a present of it to the celestial gods. Japanese authors, who relate this fable, say that this serpent became the great river of the same name, which is very rapid and has eight mouths and is revered as a divinity. In former times, even in Japan, human sacrifices were offered to serpents or dragons; for instance to that named Kosu rio or the nine-headed dragon at the mountain of To kakoosi in Sinano, young girls of great beauty were usually offered.

In Africa the worship of serpents is in like manner very prevalent amongst several negro tribes. At Congo it was prohibited under pain of death by anedict Alphonso king of Portugal, and we read in the narrative of an early Christian traveller that "the Negroes of Congo adore serpents which they feed with the best of their provisions; adders and vipers poison their soul with a venom more fatal than that wherewith they infect their bodies".

But not only in the ancient world was serpent worship heretofore very prevalent; the Spaniards found it likewise established in America. In Mexico the great rattle-snake has evidently been an object of very general adoration and this reptile was everywhere found in some connexion with the other idols of the country. Figures of this serpent rudely sculptured in stone are very common in the native villages of Mexico: there is one in perfect preservation at Tezeuco. Fragments of similar idols are often exhibited on the outside of the houses in the City of Mexico. An enormous head of a rattle-snake appears at the angle of the handsome building which is the general lottery-office. The head fronts the street and appears to have belonged to an idol seventy feet long probably that which was placed in the grand temple.

These serpents are commonly represented coiled up and in a state of repose. They are of different sizes and in different positions. The fine idol of this description still existing is preserved in the peristyle of the convent of the Dominicans opposite the palace of the Inquisition at Mexico. It is an enormous coiled serpent raising its head and the upper part of its body as if irritated. It is represented with open jaws and devouring a beautiful and elegantly dressed female; her head and shoulders horribly mutilated are seen in the monster's mouth. The body of this colossal serpent is about eight feet in circumference and sixty feet long. It appears to have had like all the Mexican idols eyes of coloured gems which must have given it a still more hideous aspect. The details we are in possession of respecting the sanguinary rites of the ancient Mexicans and this figure of a gigantic serpent swallowing a woman lead us to suppose that these people arriving in the country before it was cleared, found it filled with large serpents. The terror with which these reptiles inspired the new settlers occasioned them to be considered as malevolent deities whose wrath it was necessary to appease by human sacrifices; and victims they offered were such as those savage barbarians regarded as the most precious, namely, young and handsome virgins. The worship of serpents to have extended throughout all that portion of the continent bathed by the Gulf of Mexico. Peter-Martyr, of Anghiera, counsellor of King Ferdinand, in his work on the New World, describes, an enormous Idol-serpent of stone and bitumen, at Campeachy, in Yucatan, represented devouring a marble lion.

The Peruvians also adored serpents; in their houses pictures representing these living deities were frequently seen. The Spaniards, when conquering the country, discovered a temple, in the province of Topira, in front of which was a ditch, where in was found a large image of a serpent made of different metals, which had its tail in its mouth. A man was every year sacrificed to this serpent.

It would be curious to extend these inquiries respecting serpent-worship as far as practicable; and it might be that we should then find as has been already mentioned that it was the most prevalent workshop at the epoch of the formation of human societies.

Copy of :

Triplicane,
15th April 1912.

TRIPLICANE TANK.

G.O. 1608/13 L. & M.

Extract taken by K. G. Palani, R.A.,

To

The Secretary to Government,
Local and Municipal Department,
Fort. St. George.

Sir,

I have the honour to invite the attention of Government to the proceedings of the public meeting of the voters, rate payers and residents of Triplicane held on the 27th March 1912, opposite to the Sri Parthasarathy Swami Temple under my presidency, at which the following resolution was unanimously adopted:—

“This Meeting of the Rate payers of Triplicane has received with deep regret the Resolution of the Corporation of Madras at their last General Meeting declining to supply water to the tank at Triplicane opposite to the Sri Parthasarathy Swami Temple, from the Red Hills Tank, in accordance with long custom which had been recognised by the Corporation itself on several occasions; and prays that, in the paramount interests of public health and sanitation, His Excellency the Governor-in-Council be pleased to direct the Corporation to give effect to their previous Resolutions on the matter”.

2. I have enclosed a copy of “The Hindu” of the 28th item containing a report of the proceedings of the meeting.

3. The Meeting gave expression to the general wish of the inhabitants of the locality that the paramount interest of public health and sanitation it was the obvious duty of the Corporation to supply fresh water free to the tank. So far back as 1872, municipal pipes were—laid for feeding the tank, and eight years later an inlet for letting in, and an outlet for draining off surface water, were constructed 18th July 1872 No. 155, from the President, Municipality. The Corporation undertook not to interfere with the practices which obtained regarding the use of the tank and expressly assured the temple authorities that no additional tax would be levied for water supplies. Since then, there was an unceasing supply of water by the Corporation, and on certain occasions on the representation of the trustees that the tank water was injurious to public health, the Corporation executive were ever ready to remedy the evil complained of and to let in free and fresh water. In 1892, all the accumulated silt from the tank-bed was removed and the tank was cleaned at much cost, after which it was filled with Red Hills water. Protecting iron fences were also put up at the outer and the inner side of the tank to prevent accidents. Till 1908, the Corporation and the temple trustees did their best, the former by the ready supply of water whenever required and the latter by the periodical cleansing and cleaning whenever necessary, and kept the tank in a proper condition and fit for public use. The question of payment for municipal water was then raised for the first time and the supply temporarily withheld. The Commissions then resolved that water be supplied free whenever the President and the Health Officer of the Corporation were of opinion that in the interests of public health and sanitation it was necessary to let in fresh water. Since, 1908, this Resolution has been kept a dead letter.

4. The present condition of the tank is such that it is imperative in public interests and for public safety that the level of water in the tank should be raised and its quality improved. A resolution to this effect was moved at the meeting of the Corporation held on the 20th March 1912 by the Hon'ble Rao Bahadur P. Theagaraya Chetty and was negatived. It is noteworthy that the commissioners were equally divided in opinion and the resolution was carried with the casting vote of the President.

5. I would submit for the consideration of Government that the tank is a public tank used by numerous people day in and day out as part of the religious worship in the Sri Parthasarathy Swamy Temple to which the tank is attached. Any interference with this use is sure to wound their religious susceptibilities and to provoke serious discontent among numerous worshippers of the temple.

6. In these circumstances, I have the honour to request that Government may be pleased under the powers vested in them by sections 24 and 25 of the City Municipal Act to order the supply of municipal water to the tank.

I have the honour to be,

Sir,

Your most obedient Servant,

(Sd.) K. KRISHNASWAMI RAO,
(*Diwan Bahadur, C.I.E.*)

Auanta Vilas,
Triplicane.

LOCAL AND MUNICIPAL DEPARTMENT

Received

191

Registered

Subject

Replying to Government Memorandum No. 2060-1, M., dated 22nd April 1912, regarding the Triplicane Tank.

R.O. Government C. No. 115 of 12

Madras,

dated, the 13th May 1913

From P. L. Moore Esq., C.I.E., I.C.S.,

President, Corporation of Madras.

To The Secretary to the Government of Madras.

Local and Municipal Department.

Sir,

In returning herewith the petition forwarded to me with Government Memorandum No. 2060-1, M., dated 22nd April 1912, I have the honour to report as follows :

2. The tank attached to the Sri Parthasarathi Swami temple has been the subject of frequent correspondence between the trustees of the temple and the Municipal authorities, for many years. I have not been able to trace the President's letter No. 155, dated 18th July 1872 quoted in the petition, in which the Corporation is stated to have undertaken not to interfere with the practices which obtained regarding the use of the tank and assured the temple authorities that no additional tax would be levied for water supplied. I find however from the records that the following bylaws were passed by the Corporation in 1872 and approved by Government in G.O. No. 1084, Financial, dated 15th August 1872 and No. 1607, Financial, dated 2nd December 1872.

“(1) No person shall be allowed to use any tank filled, without a special charge, by the municipal water works pipes, for other purposes than bathing, swimming, and washing such clothes as the parties may be wearing at the time.

(2) The carrying away of water in chatties from public tanks will be permitted, but no person shall be allowed to take or bail water for garden, irrigation, mechanical or ornamental purposes.

(3) In the case of tanks attached and maintained by pagoda funds, no authority whatever will be exercised by the Municipality in regard to the religious ceremonies and usages which obtain in them, but the supply shall be cut off on any breach of the preceding bylaw”.

Under these bylaws, the Triplicane tank was perhaps treated by the Municipality as a place reserved for bathing purposes and water supplied free of cost. But these bylaws were cancelled under G.O. No. 396, M., dated 21st April 1888 the following bylaw having been sanctioned in G.O. No. 1245, M., dated 13th December 1886 :—

“Any person who, without the permission of the President takes water for purposes other than domestic from a public fountain, stand-pipe or tap, or from any other work vested in the Commissioners under Section 223. or who bathes or who washes any cloth, vessel, animal or vehicle at a public fountain stand-pipe or tap, or who remains without reasonable excuse near a public fountain stand-pipe or tap to the annoyance of those who come to draw water, shall be liable to a fine not exceeding twenty rupees.”

3. The tank belongs to the Trustees and has never been vested in the Corporation. It is cleaned from time to time at the cost of the temple funds; the outer fence and the inner railings of the tank have been provided by the Trustees from temple funds; the tank is used for the religious ceremonies of the temple; and it cannot be used by all sections of the public without distinction. The bylaws in force from 1872 to 1888, gave power to the Corporation to prohibit the use of any tank other than bathing, swimming, and washing purpose, in consideration of the fact that water was supplied to it free of cost; but it could not be argued from this that the Corporation undertook to supply water to the tank free of cost for ever. It was open to the Corporation at any time to cease to supply water to the tank and withdraw the restrictions to the use of the water therein; and on the cancellation of the bylaws in 1888 the previous arrangement, if any, between the Corporation and the Trustees in regard to this tank ceased to have effect.

In fact in 1902 the then President, Sir George Moore, refused to give the Trustees any undertaking to supply water to the tank once a year (vide copy of his letter enclosed). Again on receipt of a request in 1906 for supply of water to the tank my predecessor, Mr. E.S. Lloyd inspected the tank and refused to supply water. The matter was then referred to the standing Committee who passed the following resolution on 19th October 1906.—

“The Standing Committee are prepared to supply the water at half the ordinary rates, but must insist on the tank being kept cleaner than at present.”

The trustees thereupon refund the Standing Committee to the President's letter W.W. No. 155, dated 18th July 1872 and stated that if water supply was not allowed free as before, they would be obliged to bale out the water and close the tank.

But the Standing Committee resolved as follows on 8th February 1907:—

“The Standing Committee do not see any reason for reducing the terms previously offered unless the trustees will acknowledge the tank to be a public bathing place under Section 318.”

The resolution was communicated to the trustees, but they do not seem to have replied to it. After some time one of the Commissioners gave notice of the following resolution:—

“The view of the death by accident which occurred in the Triplicane Parthasarathi Swami temple tank this morning (18th October) and also of the foul and unwholesome condition of water in its, the Corporation resolves to let in at once sufficient water to the tank to raise the water surface to its former level to admit of the inner railings being in hip deep water, so that bathers in the tank may not have to cross the inner railings as at present and run the risk of losing their lives.”

At the Corporation meeting of 18th February 1908, at which this resolution was considered, Mr. Lloyd explained the position of the Corporation in the matter as follows:

“I may briefly explain that in November last.

Mr. M. K. Lakshmanachariar brought to notice that the tank was in a bad condition and asked us to waive our charge for water. Finding the tank to be in a very bad condition, we allowed one supply when there was plenty of water in the lake. The tank is one under private management, though it is a public tank for a certain portion of the populace. The temple authorities will not give us complete control over the tank, and I do not know if we really want it. The only question is whether for the sanitation of that part of the town we should not supply water to the tank. If you would leave it to my discretion I will do so.

The resolution was thereupon dropped and the following amendment was passed:

“That water be supplied free to the Triplicane tank when considered necessary by the President and when it can be spared.”

4. In May 1911, a petition was received from the inhabitants of the locality complaining that the tank was insanitary and requesting that the pipe water might be let into it. I informed the petitioners that water would be supplied to the tank if the trustees cleaned the tank to the satisfaction of the Health Officer and deposited an advance of Rs. 1,000 for supply of water at a cost of annas 6 per 1,000 gallons. The trustees were however indifferent to the notice served by the Health Officer for the cleaning of the tank which was in highly insanitary condition, and it was after an actual prosecution had been launched in the Presidency Magistrates Court that they took any action in the matter. Even then the work had to be done by the Corporation agency and the cost recovered from the trustees. While the question of cleaning the tank was under correspondence with the trustees, one of the trustees of the temple wrote to me on 22nd February 1912 stating that the only way in which the tank could be kept in a sanitary condition was by letting water into it. The Health Officer advised that the filthy water in the tank should first be removed, the silt excavated for a few feet depth and a layer of clean sand deposited at the bottom of the tank before fresh water was supplied to it. The Engineer, Mr. E.P. Richards, who was consulted by me as to the practicability of this course, reported that the supply of pipe water would have no effect on the level of the water in the tank, as the water would continually pass away into the surrounding subsoil and the tank level would again rest at sub-soil water level. Mr. Richards therefore suggested two alternative schemes for improving the water in the tank, without cuppling pipe water. He reported also that if pipe water was supplied 5,156,000 gallons would have to be given and that the cost of it at annas 6 per 1,000 gallons (this being half the rate usually charged for supply of water for non-domestic purposes) would amount to Rs. 1,930 (*vide* copy of his letter enclosed, dated 6th March 1912). About the same time M.R. Ry. Rao Bahadur P. Theagaraya Chettigaru gave notice of a resolution that Red Hills water should be supplied to the tank as early as possible. The resolution was moved at the Corporation meeting of 20th March 1912, but was not carried and the following amendment was passed.—

“The present condition of the Triplicane temple tank being very insanitary and the President not having supplied Red Hills water to improve it in spite of several complaints from the residents of the place and the workshipping public and the resolution of the Commissioners of the 18th February 1908, resolved that Red Hills water be supplied to the said tank as early as possible, provided the temple trustees clean the tank properly and pay for the water at the rate fixed the tank Standing Committee; and provided that water can be spared without injury to the general distribution of water to the city.”

5. Having regard to the numerous complaints received from different parts of the city regarding the inadequate supply of water from the pipes and the fact that an unusually large quantity of water was required to fill the tank which would cost stoppage of water in the locality for a number of days, I decided that pipe water could not be supplied to the tank without injury to the general distribution of water in the city, and sent the following order to the trustees on 22nd March 1912:—

“In view of the fact pipe water cannot be supplied to tanks without injury to the general distribution of water in the city, pipe water cannot be supplied for the Triplicane tank.

An order will issue pointing out what measures the Corporation requires the temple authorities to take for cleaning the tank and also advising them what steps they can take to supply the tank with water.”

On 30th March 1912, I sent the trustees a notice under section 302 of the Act cleanse requiring them to the tank within 30 days.—

(1) by pumping out the stagnant water, and

(2) by removing the slimer and silt from the bottom and lower parts of the sides of the tank,

and advised them by a letter on the same date to adopt the following measures for supplying the tank with water after it had been cleaned in the above manner :

(1) Sides of the tank to be made water-tight, then six to ten feet of sand placed on the bottom which will raise the surface water level of the tank. Once a film is deposited on the top of the sand the highest level, consistant with the weight of the water above in relation to the sand film, can be maintained independent of

the surrounding subsoil water. To control the subsoil water under the layer of sand it might be necessary to "Clay puddle" some parts. Perhaps concrete cement would be better as a bottom, in which case sand or "Clay puddle" would not be required.

(2) As pipe water cannot be supplied, the temple authorities should make their own arrangements for sinking wells, or better still Nortons' Tube, which can be installed to supply any quantity of water. These would require to be fitted up, and worked in conjunction with an engine."

6. On 16th April 1912, a requisition signed by 10 Commissioners was received for conveying a Special Meeting of the Corporation to consider the question of free supply of Red Hills water to the tank. The Special Meeting was held on 23rd April 1912 when the following resolution was passed :—

" That in view of the facts,

(a) that in 1878 the Triplicane tank was with the consent of or the trustees set apart by the Corporation for the inhabitants to bathe in,

(b) that since 1872 at any rate the Corporation was supplying Red Hills tank water to the tank free of any additional tax,

(c) that the temple authorities were at the instance of the Corporation made to spend large sums of money for improving the tank for the use of the public,

(d) that bathing tank is absolutely necessary in that locality for the use of the ratepayers and no other tank is available to the people there,

(e) that the tank has been from time immemorial used by the people,

the Corporation considers that Red Hills water should continue to be supplied to the tank as heretofore free of any additional tax and desires the President to give effect to this resolution at an early date".

7. I have shown in this letter that this tank is not a public tank vested in the Corporation and that the Corporation have not undertaken to supply water to it for ever. In the present state of water supply in the city, I am unable to give this tank any supply of pipe water, nor would it be sanitary to supply it, as the tank becomes frequently foul and the supply of pipe water to it would not improve its condition nor raise the level of the water. Under section 194 the discretion of supplying water for other than domestic purposes is vested in me and I consider that it would be a waste of water to let pipe water into this tank, Further it would be a bad precedent to supply water to this tank, as it is impossible to supply water to all the temple tanks in the city. I have not therefore given effect to the resolution of the Corporation, dated 23rd April 1912. The tank was, however, cleaned by the trustees to a considerable extent and it received a good supply of water during the monsoon in 1912.

I have the honour to be,

Sir,

Your most obedient servant

(Sd.).....

President.

(True copy)

Copy of:

Copy of report from Mr. E. P. Richards, Engineer, Corporation of Madras, to the President, Corporation of Madras, dated 6th March 1912.

Sir,

TRIPPLICANE TEMPLE TANK

This is a question of a large tank that has no water supply except rain water that enters from ground immediately round the tank. The water also raises and falls with the varying level of the subsoil water. In hot weather, and during drought, the tank-water, which is much used for bathing, becomes polluted.

I visited the tank some months ago, and gave permission for the rain water from the temple courtyard (clean) to be re-connected to the tank, on condition that no sullage water and no other liquid but rain water, be allowed to enter.

The temple authorities have repeatedly asked the Corporation to supply them with town water, at rate payers cost.

As times past, a certain amount of water has been given free; but in view of the fact that water is very scarce in Madras, and also in view of the fact that the tank is a private property and not open to public use—this supply of town water has been refused in recent years.

The tank is now in an insanitary state, and the Health Officer, wants to know what can be done; and further, the temple authorities have again approached the Corporation, through Mr. Appasamy Pillai, and ask for a free supply of water. He refers to a resolution of the Corporation, passed some four or five years ago, acceding a free supply of water to the tank; but the then President pointed out that such a resolution was not legal and binding, under the Act.

You have now asked me:—

- (1) what would be the cost of filling tank with town water, at half rate charges,
- (2) is it practicable to let out all water, and let in fresh water.

As regards query (1) the most sensible level to fill the tank up to, would be the lower lip of the 5" overflow pipe.

This would require 5,156,000 gallons, and a 6 annas per 1,000—about Rs. 1,930.

(2) It is not practicable to let any of the present water flow off by gravitation, it would *all* have to be pumped out, into the nearest channel to the Buckingham Canal. This would require a big pump or pumps, and if the bottom of the tank were required to be exposed, then it would need very considerable pumping plant, to deal with the subsoil water that would begin to flow in.

The following point may also be mentioned here:—If water were supplied at a very great rate, the present water level of the tank would rise above its present level: but if water was supplied by say only 2'—6" pumps, very little rise would take place, as the water would continually pass away with the surrounding subsoil, and the subsoil water-level is the ruling factor in the level of the tank water.

Very soon after either pumping in, or out, ceased, the tank level would again rest at subsoil-water level.

SUGGESTIONS FOR IMPROVING THE TANK WATER

There is no doubt whatever, that the mass of subsoil water underlying Triplicane is comparatively pure, clean, and innocuous, compared with filthy water in the tank; and I suggest that the tank be supplied with fresh subsoil water, at the cost of the tank owners.

This can be done in 2 ways:—

(1) Sink a big well 100 yards or so from the tank, put down a 9" centrifugal motor pump, and run it during dry weather. The water is lifted from the well sunk in the subsoil would be turned into the tank and would gradually improve it. In the wet season, it would flow *through* the tank. *

(2) a better plan would be first to clean all mud out of the tank. Then fix up the 9" pump *out* of the tank during dry weather. Fresh water would then continually come into the tank from the surrounding subsoil.

See sketches.

(1) Pumping *into* the tank Fresh water shown red.

If the tank bottom and sides were made water-proof with concrete, etc., then it would be the only really sound means and the water level could be kept very high. But to make this tank water-proof would cost a great sum of money.

(Sd.) E. P. RICHARDS,

P. S.

So far as my inquiries go, I hear that whenever pipe water has been run in, the *rise of level* has been very slight; and the tank only gets upto, or above, overflow, level, when monsoon rain has rushed in, in large quantities. When the rain ceases, the level at once begins to go down *to subsoil water level*.

(True Copy)

E.P.R.

6th March 1912.

(Sd.)

Assistant Revenue Officer.

(No. 1608, *Miscellaneous*, dated 19th August 1913.)

Recorded.

(Sd.) W. F.,
19th August 1913.

(True Extract).

INDIGENOUS DYES USED IN 1896

Selected by G. BALAN, Research Assistant

The chief mordants used in indigenous dyes are (1) aplakharam (dhobies earth), (2) padikharam (alum), (3) tagara virrai (the seed of the tagarai plant, *Cassia-tora*), (4) chunam (lime), (5) Kadukai (gallnut or myrobalans), (6) pista, (7) sheep's dung, (8) gingelly oil and (9) milk hedge (caster seeds). Yarn is generally dyed first and later on woven into cloth.

The dyeing of cotton.—In regard to the dyeing of cotton, the principal colours used are, red, yellow, orange, blue, green, black, purple and pink.

Red.—The chief colouring substance in this dye is the noonaa root. Kasa leaves are also used for modifying the magenta tint produced by the noonaa root. For a viss of cotton twist, take ashes of milk hedge five measures, gingelly oil one viss, and sheep's dung two pallams. Mix all these together in a sufficient quantity of water which would cover the twist. After allowing the mixture to stand for some hours pour off the clear liquid, steep the twist in this liquid pressing and squeezing it well with the hands to effect thorough absorption. Then leave it to soak and next day take it out and dry it in the sun. Repeat this process of twisting the twist and dyeing it eight times. On each occasion preparing the liquid as described above the sediments left the first day being used together with fresh addition of the substances named, chiefly the ashes of milk hedge and oil, and every time only the clear liquid being used. After the eighth operation wash the twist well in clear water and proceed to prepare the dyeing bath thus. Take powdered noonaa root 1/8th vise, mix it in water in a flat vessel, steep the twist in this mixture and leave it to soak for some time. Then take it out and dry it in the sun. Repeat this process of steeping and drying ten times after which the twist should be boiled in the same liquid together with a certain quantity of kasa leaves (*Memecylon tinctorium*). The final operation consists in boiling the twist with powdered bark of the sembura tree (*Ventilago Madras patna*). The colour thus obtained is a fine, rich, red like that of the dark red sealing wax.

Yellow.—For producing this colour, besides turmeric, the flower of the *Butea frondosa* (porasam poo), kasa leaves and myrobalans are also used, all the three which yield a yellow dye. For a viss of cotton thread to be dyed, commence by boiling the twist with one viss of broken myrobalans in a sufficient quantity of water. While this is going on, take half a viss of turmeric, one viss of porasam poo, half a viss of dried kasa leaves and one-fourth a viss of alum. Powder each of these, mix them and lifting as the twist out of the vessel of the fire, put the mixture into the boiling myrobalan solution. Boil the twist in this for two hours. If the water is evaporated or if it has become insufficient to cover the twist properly, more water may be added. The thread may be lifted out of the solution now and then to see if it has acquired the desired shade. It then only remains to wash the thread thoroughly and dry it in the sun. The yellow colour thus obtained is, however, not permanent.

Orange.—Yellow dull red or orange is obtained by dyeing the twist yellow as explained above and then boiling it in a decoction of sappan wood which is prepared thus. For a viss of cotton, one viss of sappan wood chips is reduced to a powder, mixed with a sufficient quantity of water and allowed to stand for 24 hours. The mixture is then boiled and strained and when cool, one pallam of alum is added to it. This causes a precipitation of useless matter, leaving a clear liquid of a deep orange colour which is carefully poured off and in which, as stated above, the yellow twist is boiled. Some dyers merely soak the yellow dyed twist in a cold decoction of sna flower (*carthamus tinctorius*) in order to produce the orange colour. By this, a brighter dye is produced than by the former method and still brighter colour is produced by use of arnatto seeds. The process of producing the dye with these seeds is as follows. A quantity of arnatto seeds is tied in a piece of cloth and soaked in water for 12 hours and the colouring matter is then squeezed out in a basin of fresh water. Lime juice and slum being added. The yarn is steeped into the mixture and boiled for an hour.

Blue.—For this dye, indigo is used. As the lighter shades of the colour produced by indigo are not permanent in the case of cotton, it is used chiefly for dyeing blue black which is obtained by strengthening the bath with indigo and using dhobies earth and chunam and seeds of tagral plant (*Cassia tora*) for producing a pure blue. The number of operations is multiplied according to the strength needed. Sometimes several baths are prepared varying in strength and the number of mordants used, and the stuff is exposed to each one in turn being dried after each immersion. Sometimes the stuff is washed after each immersion. The indigo bath is always used cold for cotton, silk and wool. The two sorts of indigo used are avari and pala. They are used also for dyeing blue black, avari, which is indigo proper, being superior.

Green.—This colour is produced merely by steeping the blue cotton twist into the yellow bath described above. For one viss of cotton twist, take indigo two pallams, boiled tagarid seeds (*cassia tora*) four pallams, Chunam two pallams and water 12 measures. Mix the above and deep the thread in the mixture for a few hours, the length of the time depending on the strength required; the bluer the stuff at this stage, the darker the shade of green eventually. Next, steep the twist in the Yellow bath. It is always best to allow the blue twist to be well dried and exposed for a few days before the final operation.

Black.—The colouring substance in this dye is iron. For a viss of cotton twist so be dyed black, commence by steeping rusty iron pieces in a sufficient quantity of four kangi-water for at least three days. Strain off the iron solution thus obtained and to it add a viss of broken myrobalans. Then put in the twist in the solution and heat gently for about 15 minutes or till the liquid begins to boil. Now lift up the thread and add a viss of sulphate of iron (annabedi) to the boiling mixture. Then replace the twist and again boil for an hour two. This gives a fine black colour to the twist. Complete the process by washing the twist well in clear water, clear.

Purple.—There are different shades of this colour. Some almost black but none very bright. For obtaining dark purple, the yarn is first dyed red with noor's root and then steeped in an indigo solution. Another method is to mix broken myrobalans, alum, juggery and powdered soda root in water and allow the mixture to remain in a closed vessel for a month after which it is used for dyeing. A lighter shade of purple is obtained by first preparing the thread as for the red dye, soaking it in a decoction of surool pattai or embuam pattai (bark of the *Ventilago madrasparua*) for five days, morning and evening, drying it after each immersion and finally boiling it in the solution.

Pink.—The kusumba or safflower (*Carthamus tinctorius*) is used for this colour. The dried flowers are pounded and washed with water, then a solution of dhobies earth in water is added, and the clear liquid is drained off and lime juice is added to it. Bleached yarn soaked in this is dyed into a fine rose colour.

Of these colours, indigo and noor's root, Edwin Holder said, were by far the most permanent dyes, the permanency of the others depending entirely on the mode of preparation and the mordants used.

He also described the processes of dyeing silk. Silk, he said, was imported chiefly from Bengal and Bombay. The former was raw silk called kora (unbleached); the latter, which was China silk, was bleached silk, the bleaching of the kora silk was effected by boiling the material with one-fifth of the weight of aplakharam in water, care being taken to regulate the heat, excess of which would completely destroy the oils, reducing it to pulp. A portion of the silk was lifted out frequently and when it was no longer tough and slippery, it was taken out of the ebullition and washed well in clear cold water. After this operation, the silk would assume a silvery-white appearance and become ready for dyeing and weaving. Holder remarked that silk, being an animal substance, was better suited than cotton for receiving and permanently retaining the coloring particles. And he described the processes employed in dyeing silk in olden days as follows:—

Bright red or bright crimson.—For this colour, cochineal is used. The mordant are alum and pista (the excrecence of gall found on the leaves of the myrobalan tree). To dye a views of bleached silk first prepare the material for soaking it for a day in alum solution containing one eighth viss of alum. Then take one-fourth viss of cochineal and one-eighth viss of pista. Grind the former dry and make the latter into a fine paste with a little water. Dissolve the two together in a sufficient quantity of water and heat the mixture till it begins to boil. Put the alumed silk

into the mixture and boil the mixture for two hours. While this is going on, take the same quantities of powdered cochineal and grounded pista as stated above and mix them with a smaller quantity of water than was first used. Then take out the silk and wash it well. Add the fresh decoction of cochineal to the boiling solution and replace the silk. Cover the vessel and boil the contents again for an hour. Lastly, wash the silk in clear water. The reason for using small quantities of cochineal twice, instead of the full quantity once, is to ensure evenness of colour in the stuff.

Dark red.—For this colour stick lac is used. To dye a viss of bleached silk, two visses of stick lac are required. The sticks are removed and the lac broken into small pieces but not powdered fine. This is then tied in a coarse piece of cloth and steeped in a basin of hot water and occasionally brushed with a wooden mallet and shaken about. The liquid thus obtained which is a fine deep red, is put into another vessel and were hot water is poured on to the lac and the operation is repeated five or six times till the lac ceases to yield any more colour. A small quantity of tamarind pulp and powdered alum are added to this liquor. The silk is next put into it and boiled for three or four hours and then washed. The lac out of which colour is extracted is called shelllac.

Deep yellow and orange.—Orange is merely a deeper shade of yellow which is effected by keeping the silk longer in the dyeing bath. The colouring matter used is kapila powder (pollen of *Rottlera tinctoria*). Bleached silk is not required for dyeing in these colours. For a viss of raw silk, a decoction is made with a viss of dhobies earth and a little chunam dissolved in a sufficient quantity of water to cover the silk. Then the coarse particles have settled to the bottom, the clear liquid is drained off and boiled. Into this the silk is immersed and well shaken about with a stick, then taken out and allowed to dry without being washed. The process does not bleach the silk entirely but renders it soft and free from dirt and starch. The dye bath is then prepared by first mixing half a viss of kapila powder with a little gingelly oil and alum into a thick paste resembling putty, this is afterwards dissolved in a solution previously prepared of one viss of aplakharam boiled in the required quantity of water. A beautiful orange colour is thus obtained into which the prepared silk is steeped and kept soaking for a few hours if a deep yellow is required and for a whole night if a deep orange is desired. A still deeper colour approaching scarlet is obtained by the use of other mordants.

Blue and green.—The process here is precisely the same as that employed for dyeing cotton in those colours. For blue, indigo is used and for green, the blue silk is steeped in the turmeric bath.

Black.—This colour is produced on silk by using the same materials and employing the same processes described above in the case of cotton. Here raw silk is used without any sort of preparation previous to being exposed to the dyeing bath which is prepared with a solution of iron and myrobalans.

Beauty of the indigenous dyes.—It may be said here that this indigenous dyeing industry was at one time, before the importation of chemical dyes, the "Cynosure of neighbouring eyes". There is ample evidence to show that the deep, subdued and composite tints produced by our vegetable dyes were "at once the aspiration and despair of artistic European dyers". Edward Balfour who had the eye of an artist attributed the power of colouring beautifully, of achieving a happy combination of tints, to the traditional instincts of orientalist never to be attained by Europeans by any scientific methods. Again, the fastness of many of our dyes was unquestioned and the fugitiveness of some of them was ascribed to the desire, then as now prevalent among some people who wish one and the same cloth to be dyed each time is a different colour. There were indeed fast dyes as well as fugitive dyes, but all dyes were, without exception pronounced by lovers of art to be wonderfully pleasing to the eye. It is a mistake to suppose, as some have supposed, that their colour scheme was very limited; it might not have been as wide as the colour scheme of chemical dyes, but it was wide enough to cover a large variety of tints.

(Extract taken from "Compendium of Handloom Industry in Madras")

ENEMY PROPERTY

*Selected by Tnirumathi L. A. KASTURI,
Research Assistant, T.N.A.*

The Commandant, Prisoners of war camp, Bellary has reported about the unclaimed property of repatriated prisoners of war comprising of Turkish currency. It was to be transferred to the custodian of Enemy property at Madras until the claims were cleared under the peace treaty by the two Governments Britain and Turkey respectively. The details of the Turkey coins and notes as reported in the original records are reproduced here.

No. 338.

GOVERNMENT OF INDIA

DEPARTMENT OF COMMERCE

Delhi, the 12th January 1921.

From

J. G. BEAZLEY, ESQUIRE I.C.S.,
Deputy Secretary to the Government of India.

To

*The Secretary to the Government of Madras,
Revenue (Special) Department.*

Sir,

I am directed to say that on a report by the Commandant, Prisoners of War Camp, Bellary, it has been decided that the amount of Turkish Currency (Notes and small coin), being the unclaimed property of repatriated prisoners of war which is held by that officer, should be transferred to the Custodian of Enemy Property, Madras, for custody until a procedure for the settlement of claims and debts between the British Empire and Turkey is decided upon under the Peace Treaty. I am accordingly to request that the Custodian may be instructed to receive such sums as may be sent to him by the Commandant on this account and that the necessary orders for the vesting of the sums in the Custodian may be submitted to the Government of India.

I have the honour to be,

Sir,

Your most-obedient Servant,

J. G. BEAZLEY,
Deputy Secretary to the Government of India.

No. 339.

A copy is forwarded to the Army Department, for information and further necessary action.

SUBJECT: Unclaimed Property No. 655/P/13/1.
of
Turkish Prisoners of war

Office of : The Prisoners of War Camp,

Station : Bellary, *Date :* 31st January 1921.

From

The Commandant,
Prisoners of War Camp,
Bellary.

To

The Custodian of Enemy Property,-
Madras.

Through

The Secretary to the Government of Madras,
Revenue (Special) Department.

Sir,

I have the honour to enclose a list in duplicate of Turkish Currency and small coins being the property of Turkish Prisoners of War, unclaimed. The parcel has been sent registered.

Please acknowledge receipt.

I have honour to be,

Sir,

Your obedient Servant.

(S i) _____,

Lieut-Colonel.

Commandant Prisoners of War Camp,
Bellary.

LIST OF UNCLAIMED TURKISH MONEY

<i>Description.</i>	<i>Number.</i>
(1)	(2)
1 Lira Notes	143
$\frac{1}{2}$ Lira Notes	24
$\frac{1}{4}$ Lira Notes.	127
20 Piastre Notes	24
5 Piastre Notes	648
$2\frac{1}{2}$ Piastre Notes	248
1 Piastre Notes	589
<i>Coins.</i>	
Mojidies	4
5 para pieces	123
Large copper coins	80 (Value unkown).
20 para pieces	139
Large Coins	18 (Value unkown).
10 para pieces	137
Small silver coins	59 (Value unknown).
30 para pieces	249
2 piastre pieces (?)	129
Small copper coins	115
2 Greek notes	

(Sd.)

Captain,
for Commandant Prisoners of War Camp, Bellary.

LIST OF TOPICS IN WHICH RESEARCH WAS CARRIED ON IN TAMIL NADU ARCHIVES DURING APRIL—JUNE 1990.

Name of the Scholar.			Subject.	Number.	Period.
(1)			(2)	(3)	(4)
Thiru C. V. Bharadwaja	..	.. Ph.D.,	The Dutch in Andhra 1600—1800	5603/RH/90	5th April 1990 to 4th April 1991.
Thiru M. Murugesan	..	.. M.Phill.	P.I.C. Ramasamy Raja 1850—1959.	5564/RH/90	3rd April 1990 to 17th April 1990.
Thiru J. Avudaippan	..	.. M. Phill. ..	History of Education Trust on Rajapalayam 1670—1959	5565/RH/90.	3rd April 1990 to 8th April 1990.
Thiru A. H. Moideen Basha	..	.. M.Phill. ..	History of Syed Sultan Ibrahim Durga Eravadi	5566/RH/90.	3rd April 1990 to 8th April 1990.
Thiru M. Rajamanickam	..	.. Writing a book.	Development of banking Past 350 years—1670—1858.	6020/RH/90	3rd April 1990 to 8th April 1990.
Thiru P. Sreedaran	..	..			
Thirumathi G. Malathi	..	.. Publishing in Avana Amudham.	Origin of Banks 1857—1947	5765/RH/90	3rd April 1990 to 2nd April 1991
Thiru S. Md. Yousuff	..	.. Ph.D. ..	Muslim Legislators of Tamil Nadu 1950—1989.	6157/RH/90	4th April 1990 to 3rd April 1991.
Thiru V. Nagarajan	..	.. M.Phill. ..	District Live-stock Form, Hosur 1824—1959.]	6245/RH/90	5th April 1990 to 4th April 1991.
Thiru K. P. Prabakaran Panikkar	..	.. Ph.D. ..	Riots Madras Presidency 1885—1947.	6069/RH/90	6th April 1990 to 5th April 1991.
Thiru N. Neelamohan	..	.. Ph.D., ..	The Critical study of Madurai Veeran Kathai 1920.	6158/RH/90	5th April 1990 to 20th April 1990.
Thiru Kanagu Sabesan Nagarajan	..	.. Ph.D., ..	Transport Economic 1950—1989.	6243/RH/90	6th April 1990 to 20th April 1990.
Thirumathi W. V. Gita	..	.. Ph.D.	Opium Policy in the Madras Presidency 1878—1947	6522/RH/90	11th April 1990 to 10th April 1991.
Selvi B. Parvatham	..	.. Ph.D. ..	Industrial Development 1670—1959	..	11th April 1990 to 10th April 1991.
Thiru Himakara	..	.. Ph.D.,	Agricultural History of Karnataka 1800—1959.		11th April 1990 to 10th April 1991.
Thiru K. Ganapathi Iyer	..	.. Publishing an article	Art forum of South India 1670—1800.		11th April 1990 to 20th April 1990.
Thiru K. Siva Subramaniam	..	.. Ph.D.	Irrigation Management undertaken in Tamil Nadu 1670—1959.		24th April 1990 to 23rd April 1991.
Thiru K. S. Ramasamy	..	.. Ph.D.	Freedom Movement in Composite Ramanathapuram District 1800—1950.		5th April 1990 to 4th April 1991.
Thiru D. Srinnevasa Rao	..	.. Official	Origin and Development of Fire Services and its conversion as Government Department, 1800—1959.		18th April 1990 to 17th April 1991.
Selvi A. Rajeswarai	..	.. Ph.D. ..	The Poona Pact and its impacts in Tamil Nadu 1932—1959.		18th April 1990 to 17th April 1991.
Thirumathi S. Ushadevi	..	.. Ph.D., ..	Conditions of Landless Laborers in Tamil Nadu 1947—1959.		23rd April 1990 to 22nd April 1991.
Thirumathi S. Ambukkarasi	..	.. Ph.D., ..	History of Revenue settlement in Ramanathapuram district 1911—1947.		23rd April 1990 to 22nd April 1991.
Selvi Caroline Nesabai	..	.. Ph.D.	Women's Organisation in Tamil Nadu 1900—1960.		18th April 1990 to 17th April 1991.
Selvi Martin Loordu	..	.. M.Phill. ..	Communal Riots in Trichirappalli Districts 1900—1949.		26th April 1990 to 25th April 1991.
Thiru K. Raja	..	.. M.Phill	A study on Local Finance Special reference Krishnagiri Municipality (Printed books only) 1979—1989.		30th April 1990 to 14th May 1990.
Thiru S. Ravi	..	.. M.Phill ..	Records on Kurumans	..	8th April 1990 to 6th May 1990.

Name of the scholar.			Subject.	Date of enrolment.
(1)			(2)	(3)
Thiru K. Maddaiah	..	.. M. Phill	Role of Rayalaseema in Indians Freedom struggle 1905—1947.	30th March 1990 to 29th March 1991.
Thiru A. Manual	..	.. M. Phill	Padmanabapuram Municipality 1900—1959.	26th April 1990 to 25th April 1991.
Thirumathi Smeetha Neogi	..	.. Writing an article.	Simpson 150 years 1840—1950	2nd May 1990 to 30th June 1990.
Thiru M. Thangaprakasam	..	.. Ph.D.	Freedom Movement of repressive measures in Tamil Nadu 1920—1947.	28th April 1990 to 27th April 1991.
Thirumathi N. G. Devakumari	..	.. Ph.D.,	History of Child Welfare in Tamil Nadu 1900—1960.	3rd May 1990 to 2nd May 1991.
Selvi H. B. Dhanalakshmi	..	.. M. Phill	Social and Economical Conditions of South Canara under the Portuguese 1670—1900.	2nd May 1990 to 1st May 1991.
Thiru Peter Heebbs	..	.. Publishing a book.	Sri Aurobindo Ghose 1910—1925	3rd May 1990 to 2nd May 1991.
Sevi P. Komalavalli	..	.. Ph.D	Socio—Economics Development in Madurai District 1700—1958.	8th May 1990 to 7th May 1991.
Thiru A. Varghese Jayaraj	..	.. Ph.D.	Zamindari System in Madurai District 1790—1948.	7th May 1990 to 6th May 1991.
Selvi V. Gomathy	..	.. M. Phill	Agrarian Economy in Trichirappalli 1800—1950.	7th May 1990 to 6th May 1991.
Thiru M. Radhakrishnan	..	.. M. Phill	Food Crises during the 2nd world war in Tamil Nadu 1939—1945.	18th April 1990 to 17th April 1991.
Thiru Kunasekaran	..	.. M. Phill	Freedom Movement in Tamil Nadu 1885—1947	2nd May 1990 to 1st May 1991.
Thiru A. Tamizharasan	..	.. M.L.,	Charitable Institution and Endowments 1600—1950	4th May 1990 to 5th May 1991.
Thiru R. Mariappa	..	.. M. Phill	History of South India 1850—1950	7th May 1990 to 6th May 1991.
Thiru P. Gomathinayagam	..	.. Ph. D.,	History of Legislation on Education in Tamil Nadu for the Development of Backward Classes 1919—1959.	7th May 1990 to 6th May 1991.
Thirumathi R. Anusuya	..	.. Ph. D.,	History of Legislation on Primary Education in Tamil Nadu 1991—1959.	9th May 1990 to 8th May 1991.
Thiru M. Raguraman	..	.. M. Phill	History of Madras Observatory 1800—1959	20th April 1990 to 19th April 1991.
Thiru A. Nedunchezian	..	.. M. Phill	Bhartwaja Asramam	10th May 1990 to 9th May 1991.
Thiru Sa. Atchilingam	..	.. Writing an article.	Tamil Nadu Kovil Kalangiam about temple	11th May 1990 to 10th May 1991.
Selvi J. Mangamma	..	.. Do.	Work of Christian Mission in the Composite Madras Presidency 1670—1938.	11th May 1990 to 24th May 1991.
Thiru R. Kuppusamy	..	.. Ph. D.,	Tutelong Deities of Kongu Vellalas 1775—1815.	14th May 1990 to 20th May 1990.
Thirumathi Anita Shanti Joseph	..	.. Writing an article.	Construct family History of Jean Baptiste Bernadotte 1763—1844.	11th May 1990 to 10th July 1990.
Thiru A. K. Kalimuthu	..	.. Project work	Muslim Press and Nationalism, 1850—1959.	11th May 1990 to 25th May 1990.
Thiru D. Baskaran	..	.. M. Phill	Sarvodaya Movement in Vellore 1960—1986 (Printed book only).	11th May 1990 to 25th May 1990.
Thirumathi Nabokov Isabella	..	.. Ph. D.	History of Tirunelveli Poligars 1750—1950.	8th May 1990 and 9th May 1990.
Thiru Sakarama	..	.. Ph. D.	Authority and Decision Making process in Indian Families 1900—1950.	11th May 1990 to 17th May 1990.
Selvi K. Kalyana Sundari	..	.. Ph.D.	Role of women in the Freedom Movement of Tamil Nadu 1800—1947.	15th May 1990 to 14th May 1991.

Name of the scholar.	Subject.	Date of enrolment.
(1)	(2)	(3)
Thiru M. Deenadayalan	Ph.D., The French Colonial Administration in India 1670—1959.	18th April 1990 to 17th April 1991.
Thirumathi A. Chandra	Ph.D., History of Legislation on University Education in Tamil Nadu 1859—1959.	10th May 1990 to 9th May 1991.
Thiru P. S. Mani	For Publication. இதழியல் வரலாறு 1883—1947.	18th May 1990 to 17th May 1991.
Thiru D. Baskaran	M. Phill History of Arcot Panchayat Union 1960—1990.	17th May 1990 to 31st May 1990.
Selvi T. Vasundra	Ph. D., The Final Phase of the Andhra Movement. 1947—1956.	17th May 1990 to 16th May 1991.
Thiru R.J. Wesly	M. Phill Christian Studies 1801—1959	14th May 1990 to 13th May 1991.
Thirumath M. Geetha	M Phill British relation with the Sethupathis of Ramanad 1792—1947.	18th May 1990 to 17th May 1991.
Thirumathi A. Kachana Devi	Ph.D., History of the Nagrathar of Tamil Nadu 1701—1959.	17th May 1990 to 16th May 1991.
Thiru C. Periasami	Ph.D., East coast of Tamilzhagam—Social Cultural and Economic Development through the Ports 1600—1950.	19th May 1990 to 18th May 1991.
Thiru Mahatman Rao	Ph. D., Famines in Madurai District 1801—1900.	16th May 1990 to 15th May 1991.
Thiru M. Shivasankara	Ph. D., Contribution of Nilakamla Diskshter to Sanskrit literature 16th and 17th Century.	21st May 1990 to 27th May 1990.
Thiru M. Thiruvankadam	M. Phill Obaidulah—Freedom Fighter and Study 1905—1958.	20th April 1990 to 19th April 1991.
Thiru Micheal Ring	Family Research. Historical Research for Compiling Family tree 1840—1950.	24th May 1990 to 7th June 1990.
Selvi K. Manamalar	Ph. D., Verify of Records	24th May 1990 to 30th May 1990.
Thiru Maxwell Johnson	Family Research. Historical research connected with comp ling family tree 1840—1940.	24th May 1990 to 30th May 1990.
Thiru Lt. Col. L.J. Celestine	Official History of Indian Army 1600—1947	24th May 1990 to 23rd August 1990.
Selvi M. S. Premala	Research (Departmental). Cinchona cultivation in India 1852—1959.	24th May 1990 to 23rd May 1990.
Thiru A. Kalaiselvan	Ph. D. The Role of SC/ST Legislators in Tamil Nadu 1946—1959.	24th May 1990 to 23rd May 1990.
Thiru C. Thomas	Ph. D. Political relations between Mysore and Carnatic 1761—1799.	30th May 1990 to 29th May 1991.
Thiru Adhuri Shiva Prasad	M. Phill Peasant Movement in Madras Presidency 1800—1857.	28th May 1990 to 27th May 1991.
Thiru K. Muthunathan	D. Litt Decline and Downfall of the Marathas 1800—1900.	30th May 1990 to 29th May 1991.
Thiru M. Varadarajulu	M Phill Salt Satyagraha in Tamil Nadu 1930—1931.	1st June 1990 to 14th June 1990.
Thiru K. Murugiah	Ph. D., History of Christian Education in Tamil Nadu 1947—1959.	17th May 1990 to 16th May 1991.
Thiru T. Kothandaram	Ph.D., Political Social and Economic condition of Madras 1885—1959.	16th May 1990 to 15th May 1991.
Thiru R. Upendranath Reddy	Ph.D., Freedom Movement in Rayalaseema 1858—1947.	31st May 1990 to 30th May 1991.
Thiru S. Anbarasan	M. Phill French Rule in Karaikkal 1701—1959.	1st June 1990 to 15th June 1990.
Selvi Ida Pnuithavadi	M. Phill History of the Holy cross Church Mlpattambakkam.	1st June 1990 to 15th June 1990.

Name of the scholar.	Subject.	Date of enrolment.
(1)	(2)	(3)
Thiru K.D. Menon	.. .. Government Purpose. Matters connected with Tribal-Affairs.	6th June 1990 to 5th August 1990.
Thirumathi Roseleela	.. M. Phill. Rural Development activities in Salem district 1947-1959.	6th June 1990 to 20th June 1990.
Thiru K. Shanmugam	.. M. Phill. Self respect movement in Pudukkottai District 1800-1957.	6th June 1990 to 5th June 1991.
Thiru C. Francis	.. Ph. D., Cotton Mills and the Colonial States, 1890-1947.	5th June 1990 to 4th June 1991.
Thiru R. Karthasnan	.. Ph. D., Permanent revenue settlement in Tamil Nadu 1800-1857.	8th June 1990 to 7th June 1991.
Selvi R. Rukmani	.. Ph. D., Integration of Madras Presidency and the emergence of Tamil Nadu 1880-1950.	14th June 1990 to 13th June 1991.
Thiru V. Manikkam	.. Ph.D., Folklore 1798-1801.	13th June 1990 to 12th June 1991.
Selvi K. Sarwani	.. Ph.D.,s Dr. Muthulakshmi Reddi's contribution to Society.	13th June 1990 to 12th June 1991.
Thirumathi Jalaja Sabthi Dasan	.. Publish a book. முக்குலத்தோர் வாழ்க்கைப் போராட்டம் 1800-1959.	15th May 1990 to 14th May 1991.
Thiru M. John Britto and P. R. Thanasamy.	Do. The Activities against untouchables 1890-1955.	15th May 1990 to 14th May 1991.
Selvi E. Bhagyalashmi	.. M. Phill. Work of Thomas Munro in Rayala seema 1800-1807.	16th May 1990 to 15th May 1991.
Selvi K. Kamala Devi	.. M. Phill. A study of Debts of Chittoor Pallems 1822-1825.	16th May 1990 to 15th May 1991.
Thiru S. Anantha Krishnan	.. Ph. D., Industrialisation of Tamil Nadu 1947-1954.	22nd June 1990 to 21st June 1991.
Selvi Mirjam Coden	.. Ph.D., Islam in Tamil Nadu 1670-1958	13th June 1990 to 12th August 1990.
Selvi N. J. Jaya	.. Publish an article. Landmarks of History Tamil Nadu 1670-1959.	20th June 1990 to 5th July 1990.
Thiru. Gopinath R.	.. Ph.D., Agrarian History of Malabar 1701-1959.	23th June 1990 to 22nd June 1991.
Selvi M. Rajeswari	.. Ph.D., The Status and position of 24 Manai Chettiar Telugu Women in Madurai District 1800-1955.	20th June 1990 to 19th June 1991.
Thiru M. Anbaghagan	.. Ph.D., Justice Government in Madras Presidency 1920-1937.	21st May 1990 to 20th May 1991.
Selvi M. Kasthuri	.. M. Phill. Mayor —T. Sundara Rao—A study 1915-1959.	21st June 1990 to 5th July 1990.
Selvi P. Sophia	.. M. Phill. Village Industries in Tamil Nadu	21st June 1990 to 5th July 1990.
Thiru V. Krishna Ananth and Thiru U. Ramesh	Project work. Towards Freedom 1940-1947	25th June 1990 to 24th July 1991.
P. Saravanan	.. Ph.D., Tamil Nadu Legislative Council 1937-1957.	26th June 1990 to 25th June 1991.
C. S. Subramaniam	.. Ph.D., M.P.T. Ascharya—A study of his life and time 1870-1959.	25th June 1989 to 24th June 1990.
Thiru J. Rajamohan	.. Ph.D., Maritime activities of Marikkayas of Coramandal coast 1670-1959.	27th June 1990 to 26th September 1991.
Selvi T. Tamilselvi	.. Ph.D., Freedom Movement in Tamil Nadu with special reference to C. Rajagopalachariar 1919-1947.	5th July 1990 to 4th July 1991.

(1)	(2)	(3)
Thiru John Dhanasakaran ..	The Origin and early spread of Christianity in North Tirunelveli Church Missionary society 1850—1870.	5th June 1990 to 4th June 1991.
Thiru Anandarangan ..	Ph D , The Viceroyalty of Lord Willington 1929—1942.	26th June 1990 to 25th June 1991.
Thiru R. Mukundan ..	C.S.I.R. Project. Medieval Tradition of Indian Cartograph 1801—1959.	9th July 1990 to 8th July 1991.
Thiru A. Kumarasamy ..	Ph.D., Quit-India Movement in Tamil Nadu with special reference to Tinneveli District 1900—1959.	27th June 1990 to 26th June 1991.

LIST OF BOOKS ACQUIRED BY THE TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY DURING JANUARY TO MARCH 1990.

Serial number.	Author.	Title.
(1)	(2)	(3)
1	Bahudur Singh	Indians in the Carribbeean 1967.
2	Bharagava (M)	Role of press in the freedom Movement.
3	Neera Desai and Maithreyi Krishnaraj	Women and Society in India 1987.
4	Bhattacharjee (S.B.)	Encyclopeadia of Indian events and dates 1987.
5	Pataguindi	Political Parties, Party system and foreign policy of India 1987.
6	Rout (R.K)	Library Legislation in India 1986.
7	Devadas Bhorali	Co-operative Banking and Economic Development 1987.
8	Mahes Wari (S.R.)	Rural Development in India 1985.
9	Mehta (P) and Bhardwaj (R.C.)	Integrated Rural Development Programme 1987.
10	Meena Sogani and Khandelwal (R.M.)	State level personnel Administration in India 1987.
11	Moin Shakir	Muslims and Indian National Congress 1987.
12	Khanna (J. K.) and Vashist (K.K.)	Knowledge : Evolution, structure and Research Methodology 1985.
13	Majumdar (R.C.) and Chopra (P.N.)	Main currents of Indian History 1985.
14	Omprakash (S)	Caste and Politics in Indian Education 1986.
15	Poddar (B.N.)	Development of Irrigation and Indian Agriculture 1987.
16	Gupta (V)	Tourism in India 1987.
17	Sing (R)	Sociology of Rural Development in India.
18	Masselos (Jim)	Struggling and ruling 1987.
19	Engineer(A)	The role of minorities in freedom struggle 1986.
20	Mishra	Tribes of Southern Region A Select bibliography 1986.
21	Naik (J.A.)	Darkness at noon.
22	Ramanamma (A) and Usha Bambawala	Women in Indian Industry.
23	Ramash Roy and Sing (V.B.)	Between two worlds Elites 1987.
24	Mann (K)	Tribal women in a changing society 1987.
25	Chaurasia (B.P.)	Urban Land use and planning 1987.
26	A. M. Singh and Anita Kelles	Invisibile hands : women in home based production 1987.
27	V. K. R. V. Rao	India's National Income 1950—80, 1983.
28	A. Ramasamy	History of Pondicherry 1987.
29	S. K. Mandal	Regional disparities and Imbalances in India's planned economic development 1987.
30	H. P. Khare	Current trends in Indian Trade Union Movement 1987.
31	Veenakukreja	Military intervention in Politics 1985.
32	Mothilal Bhargava and Americk Singh Gill	Indian National Army Secret Service.
33	K. K. Mishra	Police Administration in Ancient India 1987.
34	Pramod Singh	Ecology of Rural India Volume I, 1987.
35	Pramod Singh	Ecology of Rural India Volume II, 1987.
36	P. N. Chopra	Quit India Movement Bristish Secret dcments 1986.
37	Satyendra Kishore	National Integration in India 1987.

Serial number.	Author.	Title.
(1)	(2)	(3)
38	Hari Vallabh Trivedi	Economic Development of Tribes in India 1985.
39	Brojendra Nath Banerjee	Religious conversions in India 1982.
40	R. N Thikka and Manmohan Singh Arneja	Library and development oriented education 1983.]
41	H. Y. Siddique	Muslim women in Transition 1987.
42	R. S. Sharma	Survey of Research in Economic and Social History of India.
43	H. Bose	Information Science 1986.
44	Paras Diwan	Dowry and protection to married women 1987.
45	P. R. Rajagopal	Communal Violence in India 1987.
46	A. Tejomurthy	Studies in Academic Librarianship 1987.
47	Richard M. Swidersha	Blood Weddings 1988.
48	P. Shanmugam]	The Revenue System of Cholas 1987.
49	Burton Stein	All the King's Men—Papers on Medieval South Indian History 1984.
50	George W. Spencer	The politics of expansion. The conquest of Sri Lanka and Sri Vijaya 1983.
51	N.S. Ramasamy	The Chief Secretary, Madras Diaries of Alexander Falconar 1790—1809 1983.
52	S. Gopalakrishnan	Political Movements in South India 1914—1929.
53	C. Ramachandran	East India Company and South Indian Economic 1980.
54	B. R. Gopal	Minor Dynasties of South India Karnataka Volume-I, 1982.
55	Rober E. Frykenberg and Paulin Koenda	Studies of South India 1985.
56	Fred W. Clothey	Images of man 1982.¶
57	K. G. Krishna	Studies in South Indian History and Epigraphy Volume-I, 1981.
58	Y. Vaikundam	Education and Social Change in South India Andhra 1880—1920.
59	Thomas Watters	On Yuan Chwangs Travels in India 629—645 A.D. Volume-I, 1988.
60	Thomas Watters	On Yuan Chwangs Travels in India 629—645 A.D. Volume-II, 1988.
61	S. Srinivasa Raghavaiyangaar	Memorandum on the Progress of the Madras Presidency during the last 40 years of British Administration 1988.
62	Rev. J. Frederick Price and K. Rangachari	The Private Diary of Ananda Rangapillai in 12 Volumes 1985.
63	Edgar Thurston and K. Rangachari	Castes and Tribes of Southern India in 7 Volumes, 1987.
64	Meadown Taylor	A Students Manual of India 1986.
65	Ramakrishna Gopal Bandarkar	Vaishnavism, Saivism and minor Religious Systems 1987.
66	Ramakrishnan Gopal Bandarkar	Early History of the Dekkan 1985.
67	N. B. Pargés	Self Government in India—Vedic and Post Vedic 1980.
68	F. S. Growse	Mathura—A district Memoir 1979.
69	Robert Sewell	The Historical inscriptions of Southern India 1983.
70	V. Rangacharya	A topographical list of the inscriptions of the Madras Presidency in 3 Volumes 1985.
71	Gilbert Slater	The Dravidian Elements in Indian Culture 1987.
72	Gustar Oppert	The Dravidians 1988.
73	T. R. Sesha Iyengar	Dravidian India 1989.
74	W. T. Elmme	Dravidian Gods in Modern Hinduism 1984.

<i>eria umber.</i>	<i>Author.</i>	<i>Title.</i>
(1)	(2)	(3)
75	Henry Whitehead	The Village Gods of South India 1988.
76	G. Jourean Dubxail.	Dravidians Architecture 1987.
77	G. Jourean Dubxail	The Great Temples of India, Ceylon and Burma 1988.
78	T. G. Aravamutham	South Indian Portraits 1988.
79	Narayan Aiyangar	Essays on Indo Aryan Mythology 1987.
80	P. T. Srinivasa Aiyangar	Pre Aryan Tamil Culture 1985.
81	Simon Casie Chitty	The caste, customs, manners and literature of the Tamils 1988.
82	Henry Dodwell	The Nabobs of Madras 1986.
83	William Hickey	The Tanjore Maratha Principality in Southern India 1988.
84	K. R. Subramanian	The Maratha of Tanjore 1988.
85	Major Dirom	A narrative of the campaign in India which terminated war with Tippu Sultan in 1972.
86	Mir Hussain Alikhan Kirmani	History of Tippu Sultan.
87	Meadows Taylor	Tippu Sultan—A tale of Mysore War.
88	F. A. M. Dass	The Andaman Islands 1988.
89	H. Parker	Ancient Ceylon 1981.
90	G. C. Mendis	The Early History of Ceylon 1985.
91	Mudaliar Rasanayagam	Ancient Jaffna 1985.
92	Mudaliar Rasanayagam	யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் 1986.
93	Dr. Edward Muller	Ancient Inscriptions in Ceylon (Plates) 1984.
94	Dr. Edward Muller	Ancient Inscriptions in Ceylon (Text) 1984.
95	Wilhelm Geiger	The Mahavamsa or the great chronicle of Ceylon 1986.
96	V. K. Raman Menon	Michands History of Mysore under Hyder Ali and Tippu Sultan 1985.
97	K. R. Subramanian	The Origin of Saivism and its History in the Tamil Nadu 1985.

LIST OF BOOKS ACQUIRED BY THE TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY DURING APRIL—JUNE 1990.

Serial number.	Author.	Title.
(1)	(2)	(3)
1	Sasika C. Kersen Boom-Story	Nityasumangal.
2	Swaminatha Aiyar(R)	Dravidian Theories
3	A. S. Altaker	The position of women in Hindu Civilisation.
4	Nadkarni	Farmers Movement in India.
5	Wadhra	Regional Economic Co-operation in Asia.
6	K. M. George	Indian Libraries.
7	H. Krishna Sastri	South Indian Images of Gods and Goddesses.
8	N. Venkata Ramayya	Essay on the Origin of the South Indian Temple.
9	K. R. Subramanian	Origin of Saivism and its History in Tamil Nadu.
10	Kumar	Library Development in India,
11	Gopinath	Construction of Depth Version of colon classification : a Manual.
12	Mahalingam	Inscriptions in the Tamil Nadu and Kerala States Volume-I.
13	Ambasht	Critical study of Tribal education.
14	Malhotra	Tribal education in Andaman and Nicobar Islands.
15	Mohindar Pratab Chand	Colon Classification.
16	G. Ramanujam	Indian Labour Movement.
17	R. G. Desai	Farmer's Societies and Agricultural Development.
18	N. G. Chandhry	President R. Venkatraman
19	S. Dhatnagar and S. S. Chib	Rural Development in India.
20	C. G. Viswanathan	Cataloguing theory and practical 6th Rev. Edition.
21	T. S. Rajagopalan	Ranganathan's Philosophy.
22	Rahana Ghadially	Women in Indian Society.
23	Chakraborti, M. L.	Bibliography in theory and practice.
24	M. A. Muttalib and Mohd Akbar Alikhan	Public Housing.
25	Proma Nanda Kumar	Dante and Sri Aurobindo 1981.
26	Argus	Eminent South Indian 1982.
27	Adiseshiah, Malcom S.	Science and Technology for Women-1985.
28	Schmuh (Robert)	The responsibilities of Journalism 1989.
29	Pago (B.S.) and Wilson (L.B.)	Information representation and manipulation in computer 1989.
30	Muthiah, S.	Tales of old and new Madras 1989.
31	Muthiah, S.	Madras Discovered 1990.
32	Hameeduddin Mahmood	The Kaleidoscope of Indian Cinema 1974.
33	Mahadevan, T. K.	Duvija A prophet un heard 1977.
34	Krishnamurthy	Theory of computer Science.
35	Jayaraman	C. V. Raman ; A Memoir.
36	Halayya	Corruption in India.
37	Krishnaiyar	Indian Social Justice in crises.
38	Gopalan	The Social Philosophy of Tirukkural.
39	Suryanarayana	The peace trap ; An Indo Sri Lanka Political Crisis.

<i>Ser al number.</i>	<i>Author.</i>	<i>Title.</i>
(1)	(2)	(3)
40	Hanson	Essentials of Computer data files.
41	Chatterjee	The Presidential Predicament.
42	Bhoothalingam	Had Sankara Lived Today?
43	Barte	Science Technology and Public Policy.
44	Ambira-an	Political Economy and Monetary Management.
45	A. Disoshiah	Entrepreneurship Development for Tamil Nadu.
46	Hanson	Design of Computer data files.
47	Desikachary	Patanjali's Yoga sutras.

LIST OF BOOKS RECEIVED IN THE LIBRARY FROM JANUARY TO MARCH 1990.

Serial number.	Author.	Title.
(1)	(2)	(3)
1	T. Muthu	Treating diseases : The Vellore experience (Thesis).
2	J.B. A. S. Women's College, Madras-18	Magazines 1984-85 to 1989.
3	Gurunanak College, Guindy	Magazine 1989.
4	David Arnold	Police Power and Colonial Rules Madras 1859—1947. 1986.
5	D. Subramaniam Reddy	Agrarian relations and peasant in Modern Andhra : A study of Kalahasti Zamindari.
6	K. R. Thilagavathi	A study on the women of Reddi community at Panthalgudi in Kamaraj district.
7	Commissioner of Statistics, Madras	World Agricultural Census 1979-80 Madras district and Salem district.
8	S. B. K. College, Aruppukkottai	Calendar 1989-90, Magazine 1988-89.
9	Haryana State Archives	Review of the working of the Haryana State Archives 1987-88.
10	Public Department, Tamil Nadu, Madras-9	Tamil Nadu Vigilance Commission 22nd Report 1989.
11	Virudhunagar Senthikumara Nadar College	Magazine, 1988-89.
12	Islamiyah College, Vaniambadi	Mashal Magazine 1983, 1984, 1986, 1987, 1988, 1989.
13	A. V. C. College, Mayiladuturai	Pekak, 1989.
14	Arul Anandan College, Karumathur, Madurai	Annual, 1988-89—Calendar 1989-90, Handbook.
15	மதுரை திரவியம் தாயுமானவர் இந்து கல்வாரி திருநெல்வேலி	பொதிகை ஆய்வுமலர் மலர் 1—இதழ்கள் 1, 2 2— 3— 4—இதழ் 1
16	Abdul Hakeem College, Melvisharam, North Arcot	Magazine 1988-89.
17	இலக்கியச் சங்கம் திருநெல்வேலி	வள்ளி விழா மலர்
18	National Archives of India	Catalogue of Memoirs of the Survey of India 1773-1866.
19	V. Chidambaram	Tourist Centres in Kanyakumari district (Thesis).
20	I. Kasimoni	Madras Children's aid Society, 1926-1953 (Thesis).
21	பி. சரசு	தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் விழிப்புணர்ச்சியில் சர். பிட்டி. தியாகராயரின் பங்கு (Thesis)
22	M. D. T. Hindu College, Tirunelveli	Magazine 1973-74, 1977-78, 1979-80, 1980-81, 1981-82, 1982-83, 1983-84, 1984-85, 1985-86, 1986-87, 1987-88 and 1988-89.
23	Agriculture Department, Tamil Nadu	Annual Administration Report, 1987-88.
24	National Archives of India	Repair and preservation of records, 1988.
25	டாக்டர் என். கே. சண்முகம்	மூலிகைக் கலைக் களஞ்சியம்
26	V. Krishnan	History of C. P. Ramasamy Aiyar Foundation 1966-1988 (Thesis).
27	சட்டமன்றச் செயலகம் த. நா.	த. நா. சட்டமன்றப் பேரவை பொதுக் கணக்குக் குழு 1989—90 ஆறுதல்கள்
28	Evaluation and applied research department, Madras-108	Tamil Nadu : An Economic appraisal.
29	M. Mania Sivanar	G. Subramania Iyer—A Study (Thesis).
30	S. Shahul Hameed	History of Shengottah (Thesis).
31	Tamil Nadu Legislative Assembly Secretariat	Committee of Public Undertakings, 1989-90 Reports.
32	Government of Kerala	Administration report of the State Archives Department, 1987-88
33	S. Poornachandran	Freedom Movement in Mannargudi, 1920—1947—A study (Thesis)
34	G. Chandhrika	The influence of Western thought on the freedom movement in the Tamil Country (Thesis).

Serial number.	Author.	Title.
(1)	(2)	(3)
35	Government of Maharashtra	Satara district Gazetteer.
36	எஸ். லீலா	மதியூக மந்திரி
37	Do.	மாணவர்க்கு ஈசாப் நீதிக் கதைகள்.
38	Do.	தாய்ப்பாசம்
39	Do.	அப்பளம், வத்தல், ஊறுகாய் வகைகள்.
40	Do.	மாணவர்க்கு பஞ்ச தந்திரக் கதைகள்
41	Do.	பாப்பாவுக்கு 10 கதைகள்
42	Do.	அதிசய மோதிரம்
43	Do.	முதன் முதலாக பொது அறிவுக் களஞ்சிபு
44	Do.	புத்தர் ஜாதகக் கதைகள்
45	Do.	ஒற்றுமையே உயர்வு தரும்
46	Do.	விறகு வெட்டியும் வன தேவதையும்
47	Do.	சுவையான சமையற் குறிப்புகள்
48	Do.	சுவையான இனிப்பு சிற்றுண்டி வகைகள்
49	C.S. Krishna	Labour Movement in Tamil Nadu, 1918—1933.

LIST OF BOOKS RECEIVED IN THE LIBRARY FROM APRIL TO JUNE 1990.

Serial number.	Author.	Title.
(1)	(2)	(3)
1	V. Rādhakrishnan	History of Villupuram Municipality 1919—1947(Thesis).
2	Department of Statistics	Taluk profile of Irrigation Statistics, 1987-88, Salem, Dharmapuri and Periyar districts.
3	த. நா. சட்டமன்றப் பேரவை	1989—90-ம் ஆண்டிற்கான அரசு உறுதி மொழிக் குழு: இரண்டாவது அறிக்கை.
4	சட்டப் பேரவைத் துறை பாண்டிச்சேரி	சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் பணித்துறை வெளியீடு 1989—90
5	மே. ச. நவநிதிகிருஷ்ணன்	மே. வி. வேணுகோபாலப் பிள்ளை ஓர் ஆய்வு (Thesis)
6	இராசதுரை	சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு நாடார்கள் ஆற்றிய தொண்டு (Thesis).
7	S. Sujathakumari	History of Civil Aviation with special reference to Madras (Thesis).
8	P. Yanadiraju	Rayalaseema under the Crown 1858—1920 (Thesis).
9	Anandhi	Reddiars of Madurai (Thesis).
10	A. Bollam Raju	Guntur Municipality—A study (Thesis).
11	Sheela Mahendran	History of Zamindars of Ramnad (Thesis).
12	M. C. Padma	C. Subramaniam as an Administrator (Thesis).
13	Jayanthi Richard	History of Saint George's School and Orphanage (Thesis).
14	Commissioner of Statistics, Tamil Nadu	World Agricultural census 1979-80 T.N. Puriyar, Tanjore districts tables.
15	National Archives of India	Annual report 1967.
16	Finance Department, Tamil Nadu	Detailed demand for Grants 1990-91 Budget Publications.
17	Do.	Budget speech of Thiru M. Karunanidhi, Chief Minister 1990-91.
18	Do.	Detailed budget estimate of Revenue 1990-91.
19	Do.	Statement of Posts and scales of pay 1990-91.
20	Kuppusami Sastri Research Institute	Report for the year 1978-82, 1983—87.
21	Electricity Board, Tamil Nadu	Tamil Nadu Electricity Board at a glance 1938-89.
22	ஜலஜா சக்தி நரசன்	திப்புசுல்தான் ஒரு மத வெறியரா
23	Do	கம்பன் கவித்திரட்டு
24	Tamil Nadu Electricity Board	Annual Administration report, 1981-82; 1982-83, 1983-84.
25	Government of Punjab	Annual Administration report of the Punjab State Archives, 1984-85.
26	Government of Karnataka	District Gazettars of Mysore, Bangalore district.
27	S.M.A. Esther	Political Economic Developments in Tamil Nadu 1906—1911 (Thesis).
28	Tamil Nadu Legislative Assembly, Secretariat	Committee on Public Undertakings 1939-90 reports.
29	Government of Tamil Nadu	State Administration report, 1986-87, 1989.
30	M. Narasimhan	A history of Sri Vankataswara Higher Secondary School, Vellore, 1876-1986, (Thesis).
31	Karnataka State Archives	International Archives week Souvenir, 1984.
32	Department of Culture, Government of India	Archival Policy resolution.
33	National Archives of India	Reprographic in Archive.
34	Do.	Collection of private papers in National Archives of India.
35	Do.	Annual report of the National Archives of India, 1986.

Serial number. (1)	Author. (2)	Title. (3)
36	National Archive of India	Reprography An aid to Archives.
37	Do.	Indian Archives Volume-34 No. 2, 1983.
38	Do.	Conservation of traditional records, paper and allied materials.
39	Do.	Patriotic poetry banned by the Raj.
40	Andhra Pradesh State Archives	ITIHAS Journal of the Andhra Pradesh State Archives Volume XIV No. 1 Jan. 1988, Vol. XIV No. 2, July 1988.
41	Institute of Managemant, Trivandrum	Building in Women' development.
42	The Geneological Society, of Utah U.S.A.	A guide to Micro graphics Establishing a preservation system.
43	தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை செயலகம்	தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை நடவடிக்கைகள் பொருள் வழி அட்டவணைத் தொகுப்பு 1977-1980, 1980-1984
44	Department of Statistics, Tamil Nadu	An economic review of revenue accounts of Tamil Nadu Budget VII Plan period 1985-86 to 1989-90.
45	Do.	A report on the comparative study of Net State domestic product of Tamil Nadu and net domestic product.
46	Do.	A study on the relationship between the average of crops and prices of the produce for major crops in Tamil Nadu.
47	Do.	Distribution pattern of operational holdings in Tamil Nadu Decem. 1989.
48	Government of Andhra Pradesh	Report of the Andhra Pradesh Public Service Commission, 1987.
49	Commissioner of Statistics in Tamil Nadu	World Agricultural census 1979-80 Tamil Nadu report and Analysis Trichirapalli and Pudukkottai districts tables.
50	T.N.L.A. Secretariat	Committee on delegated Legislation 1989-90 reports.
51	Do.	Committee on Public Accounts 1989-90 reports.
52	K. Sarwani	The role of Madras City in India's Freedom Struggle 1928 - 1934 (Thesis).

LIST OF TAMIL NADU ARCHIVES PUBLICATIONS AVAILABLE FOR SALE

Sl. No.	Name of the book with description.		Rate Rs. P.
(1)	(2)		(3)
1.	Diary and consultations :	1687	2.00
2.	— do —	1688	2.00
3.	Public consultations. Vol. 71	1741	2.00
4.	Letters to F.S.G. Vol. II	1682	2.00
5.	Letters to F.S.G. Vol. 25	1740	0.75
6.	Letters to E.S.G. Vol. 26	1741	1.50
	<i>Sundries:</i>		
7.	French correspondence Book No. 9	1752	1.37
	<i>Military Department :</i>		
8.	Diary and consultations	1752	1.12
9.	Country correspondence	1753	2.00
10.	Diary and consultations	1755	2.00
11.	Country correspondence	1755	0.87
	<i>Factory Records :</i>		
12.	Selections from Public consultations letters from F.S.G. and Fort St. David consultations	1740	1.12
13.	Selections from Fort St. David consultations	1741	0.50
	<i>Dutch and Danish Records</i>		
14.	Memoir on the Malabar coast Vol. I		0.56
15.	Memoir written in the year 1781-AD by Adriaan Menons No. 2.		2.00
16.	Memoir of commander Fraderick Gunes delivered to his Successor Caspar De Jong on the 31-12-1956 copied by the Rev. P. Groot Lr. (No. in the press list 593) No. 3		0.62
17.	Memoir of Johan Gerard Van Angelbeck ordinary member of Dutch India and Governor-Elect of Ceylon delivered to his successor in the administration of Malabar, Jan Lambertus Van Shall in the year 1793-copies by the Rev. P. Groot Lr. No. in the press list 1425 No. 4		0.37
18.	Historical Account of Nawab Hyder Ali khan (from the year 1763) (Number in press List, 720) Vol. 5)		0.50
19.	List of Dutch Manuscripts, letters and official documents copied by the Rev. P. Groot (Number in Press List, 1929), Vol 6		0.62
20.	Memoir of the Departing commander Cornelus Breekpet delivered to his successor the worshipful Titular Governor and Director Elect, Christian Lodewijk Senff on the last day of February 1700. (Number in Press list, 855) Vol. 7		0.75
21.	Diary kept during the expedition against the Zamorin from 4th December 1716 to 25th April 1717-copied by Rev. P. Groot (Number in Press list 97, 98 and 99) Vol. 8		2.00

(1)	(2)	(3)
22.	Extracts from general inventories and establishments of the years 1743, 1761 and 1780-copied by the Rev. P. Groot (Number in press list, 358, 674 and 1136) Vol. 9	0.62
23.	Diary of captain Hackert written during the Campaign against the king of Travancore from 18th October 1739 to 8th June 1740 (Number in press list 207) Vol. 10	0.50
24.	Memoir of Caspur Dejong delivered to his successor Godefredus Weijerman dated 7th March 1761 -copied by Rev. P. Groot, Vol. 11 (Number in press List 673)	0.75
25.	Memoir of commander Godefredus wiserman delivered to his successor Cornelis Breckpet on the 22nd February 1765, copied by the Rev. P. Groot Vol. 12. (Number in press list 772)	0.87
26.	Memoir written in the year 1677 A.D. by Hendrik Adriaan Van Rhee de, Commander of the Malabar, Kanara and winguria coast, for his successor, Vol. 14	0.75
27.	Letter from Nagapatnam 1748-50 and 1757-5, by the Rev. P. Groot (Number in press List, 471 and 613) Vol. 15	2.00
<i>V. General:</i>		
28.	Malabar District Gazetteer Vol. 2, 1933 Saleable copies of Madras District (old) Gazetteers and Manuals available in Madras State Archives	4.50
29.	Chingleput Vol. II Statistical Appendix 1928	1.50
30.	Chingleput Vol. III Statistical Appendix 1933	1.25
31.	Coimbatore Vol. II Statistical appendix and supplement to the revised District Manuals (1898) for Coimbatore District 1933	4.25
32.	Ganjam - Vol. II Statistical Appendix 1930	1.62
33.	Ganjam-III Statistical Appendix 1934	1.75
34.	Madura Vol. II Statistical Appendix 1930	2.62
35.	Madura Vol. III Statistical Appendix 1933	1.62
36.	North Arcot Vol. II — do — 1929	2.00
37.	Nilgiris Vol. II — do — 1928	2.00
38.	Nilgiris Vol. III — do — 1933	1.12
39.	Ramnad Vol. II Statistical Appendix 1929	1.50
40.	Ramnad Vol. III. — do — 1935	1.50
41.	South Arcot Vol. II Statistical Appendix 1932	3.12
42.	Salem Vol. II Statistical Appendix 1932	3.37
43.	Tinnevely Vol. II Statistical Appendix together with a supplement to the District Gazetteer (1947) for Tinnevely 1934	4.62
44.	Tanjore Vol. II Statistical Appendix together with a supplement to the District Gazetteer (1906) for Tanjore District 1933	4.50
45.	Tiruchinopoly Vol. II Statistical Appendix 1941	2.75
46.	Tiruchinopoly Vol. III Statistical Appendix 1933	1.37

தமிழ்ப் பகுதி

ஆராய்ச்சி இயல்

திருமதி ஆ. சாவித்திரியம்

ஆராய்ச்சி உதவியாளர், தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம்

வளர்ந்த நாடுகளில் மட்டுமே காணப்பட்ட ஆராய்ச்சி உத்வேகம் வளரும் நாடுகளிலும் படிப்படியாகப் பெருகி வருகிறது. அறிவியல் பூர்வமாக சிந்திக்க வேண்டியதின் அவசியத்தை உலகெங்கும் மனிதர்கள் உணரத் தலைப்பட்டுவிட்டனர். யாரோ சிலர் - மட்டும் சந்தர்ப்ப வசத்தால் ஆராய்ச்சியாளராக மாறும் நிலை மறைந்துவிட்டது. அவசியங்களைக் கருத்திற்கொண்டு தெளிவான திட்டங்களின் அடிப்படையில் ஆராய்ச்சி என்பது ஒரு அருங்கலையாக, நுண்கலையாக வளர்ந்து வருகிறது.

படைப்பவனையும், பார்ப்பவனையும், படிப்பவனையும் தன்னுள் ஆழ்த்துவது கலை. ஆராய்ச்சிக்கும் இத்தன்மை மிகுதியென்பதால் அதுவும் ஒரு கலையாகிறது, பிற கலைகளைப் போலவே ஆய்வுக்கலையும் செவ்வனே வளர்க்க வேண்டியது மிக அவசியமாகும்.

பல்கலைக் கழகங்கள், தொல்பொருள் துறை, கல்லூரிகள் முதலான பல இடங்களிலும், தனியார் பலர் நன்முயற்சிகளாலும் ஆராய்ச்சி போற்றப்பட்டு வருகிறது. ஆராய்ச்சித் துறையில் செய்யப்படும் அரிய சாதனைகளுக்கும் பட்டங்களும், பாராட்டுதல்களும் வழங்கப்படுகின்றன.

ஆராய்ச்சித் தலைப்பைத் தேடும் முறை :

ஆய்வாளன், எத்துறையில் தன் ஈடுபாடு இருக்கிறது என்பதனை முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அத்துறையில் ஆழ்ந்த அறிவும், ஆர்வமும் இருத்தல் வேண்டும். அத்துறையில் தொகுத்துரைப்பது துணை நூல்கள் தயாரிப்பதற்கே உதவும். துருவி உரைக்கும் ஆய்வு மூலம்தான் புதிய கருத்துக்களை உய்த்துணர்ந்து உரைக்க இயலும். எனவே அத்துறையில் இதுவரை தீராச்சிக்கலை (Unsolved Problem) எடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இவ் வாறு தேர்ந்தபின் அத்தலைப்பு 'தொடர்பான கீழ்க்காணும் சுற்றுப்புலங்களைத் தெளிவு படுத்திக்கொள்ளல் வேண்டும்' ;

1. தலைப்பு தொடர்பான ஐயங்களை அகற்றவல்ல அறிஞர் அருகில் உள்ளனரா என தெரிதல் வேண்டும்.
2. தலைப்பை உள்ளார்ந்த விடுப்புக்குட்பட்டதாய் இருத்தல் வேண்டும்.
3. தலைப்பை ஏற்ற காலத்தில் முடித்து வீட. முடியுமா என தீர்மானித்தல் அவசியம்.
4. ஆய்வைத் தொடருவதற்கான கருவிகள் கைவசம் உள்ளனவா என பார்த்தல் வேண்டும்.
5. தலைப்புக்குத் தேவையான நூல்கள் கிடைக்கும் நூலகங்கள் உள்ளனவா என பார்த்தல் வேண்டும்.
6. இத்துணை உழைப்பையும் ஈர்த்துக்கொள்ளும் அளவுக்குப் பொருத்தமான, புதுமையான முதன்மையான பயனுள்ளத் தலைப்புத் திறனா என்று பார்த்தல் வேண்டும்.

தலைப்பைத் திட்டமிட்டு ஆராயும் முறை :

கருங்கிய தலைப்பாக எடுத்துக் கொண்டு " அச்சு வேறு ஆணி வேறாக " அணுகி ஆராயும் முறையே நல்லது.

தலைப்பைப் பல வேறு உள் தலைப்புகளாகப் பாகுபாடு செய்து கொள்ளல் வேண்டும். பின்னர் அத் தலைப்புகளில் வெளியான நூல்கள், கட்டுரைகள் பற்றிய முழுமையான அட்டவணையை முதலில் தயாரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அவற்றை அவ்வப்போது படித்துக் குறிப்பெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அக்குறிப்புகளைத் துண்டு அட்டைகளில் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள தலைப்புகளில் வசைப்படுத்தித் தனியாக எழுதி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் ;

1. நூல் அல்லது கட்டுரை ஆசிரியர் பெயர்.
2. நூல் அல்லது கட்டுரையின் தலைப்பு.

3. வெளியான இடம், வெளியீட்டாளர் மற்றும் வெளியான ஆண்டு.
4. நூலக எண் (Call Number).
5. நூலகப் பெயர்.
6. தலைப்புத் தொடர்பான செய்திக் குறிப்பு.

இவ்வாறு அட்டையில் குறிக்கும்போது ஒவ்வொரு செய்திக்கும் தனித் தனியான அட்டையைப் பயன்படுத்தி, அட்டையின் மேலுச்சியில் உரிய தலைப்பை இட்டுவிட்டால், பின்னே இனம் பிரித்து அறிவதற்கு துணையாக இருக்கும்.

பின்னர் ஒவ்வொரு உள் தலைப்பிலும் முறையான கட்டுரை எழுதும் போது, எடுத்துக் கொண்ட சிக்கலை பன்னிரு நெறிகளில் அமைத்துக் கொள்ளல் தக்கது.

1. உற்று ஆய்வு (Analysis).
2. ஒப்பாய்வு (Comparison).
3. முரணாய்வு (Contrast).
4. வரையுரை (Definition).
5. விளக்குதல் (Description).
6. விவாதித்தல் (Discussion).
7. பல்வேறு கருத்துக்களை பட்டியலிடுதல் (Enumeration).
8. மதிப்பிடுதல் (Evaluation).
9. திறனாய்தல் (Critical Examination).
10. படவிளக்கம் (Illustration).
11. நிறுவுதல் (Proof).
12. தொகுத்துரைத்தல் (Summarisation).

ஆய்வின் நடுப்பகுதி (Body) மேற்கண்டவாறு அமைத்தலுக்குத் தக்க, முகப்பும் (Introduction) முடிப்பும் (Conclusion) கீழ்க்காணுமாறு அமைத்தல் வேண்டும்.

முகப்பு.—எடுத்துக் கொண்ட சிக்கல் (Problem) சிக்கலைப்பற்றி விளக்கம் (Statement of Problems) ஆய்வின் தனி முதன்மையும் பயன்பாடும் (Significance of utility and Study) ஆய்வின் போக்கு (Direction of Study) ஆய்வின் எல்லை (Limits of Study).

முடிவு.—சிக்கலும் தீர்ந்த முறைகளும் (Problems and Procedures) முடிவுகள் (Conclusions).

குறிப்பிடத்தக்க பரிந்துரைகள் (Major Recommendations) எதிர்கால ஆய்வுக்கான வழிக்காட்டல் (A Direction for Future Research).

இவ்வாறு ஆய்வு முன், நடு, முடிவுப் பகுதிகளாக அமைந்து விட்டபின், அவற்றைத் தொடர்ந்து பின்னிணைப்புகள், கொல்லடைவுகள், பொருளடைவுகள், உசரத்துணை நூற்கள் இடம் பெற வேண்டும். இவையனைத்தும் அகர வரிசையில் அமைத்தலே முறை.

மேற்கோளை எடுத்துக் காட்டும் முறை :

ஆய்வு முடிவுகளுக்குத் தகுந்தவற்றையும் பொருத்தமான இடங்களில் எடுத்துக்காட்டல் வேண்டும். அவை தன் கருத்துக்கு வலிமை என்ற இடத்திலேயும், தேவை இருந்தால்தான் காட்ட வேண்டும். ஆய்வில் இடம் பெறும் போது மேற்கோள் கருத்து மிக முதன்மை வாய்ந்ததாயிருத்தல் வேண்டும். குறிப்பான சட்டநுணுக்கச் செய்திகளை ஆராயும் போது அல்லது சட்ட மன்றத்தில் நிறைவேற்றின சட்ட வாசகங்களை அப்படியே காட்ட வேண்டிய இன்றியமை நேரும்போது அச்சில் வெளியாகாத ஆய்வுரைகள் (Thesis) மிக அரிதமான நூல்கள் ஏடுகள் ஆகியன எல்லாராலும் பார்க்க முடியாது என்பதால் அவை காட்டத்தகுந்தன.

எங்கே மேற்கோளை ஆளுவது எனத் தெரிந்த பிறகு அதனை அப்படியே காட்டுதல் வேண்டும். மூலத்தில் உள்ளபடியே, நிறுத்துக் குறிகள், எழுத்துக்கள் ஆகியவனவற்றை மாற்றாமல் காட்டுதல் வேண்டும்.

அடிக்குறிப்பு :

அடிக்குறிப்புகள் ஆய்வு நூல் வரையும்போது மிகவும் இன்றியமை யாத ஒன்றாகும். அடிக்குறிப்புகள் மூல நூலுக்கும், நூலாசிரியனுக்கும் ஆய்வாளன், தன் நன்றியுணர்ச்சியைக் காட்ட இடமளிக்கிறது. வாசகனும் நூல் மூலத்தையும் கருத்து மூலத்தையும் இவை மூலம் அறிப முடிகிறது. அடிக்குறிப்பு முறை இல்லையெனில் அந்த செய்திகளையும் ஆய்வாளன் திருப்பிக் கூற வேண்டிய நிலைமை நேருகிறது.

அடிக்குறிப்புகளைத் தரும்போது, கீழ்க்காணும் முறையை பின்பற்றுதல் வேண்டும்.—

1. நூலாசிரியன் பெயர்.
2. நூற்பெயர்.
3. வெளியிடப்பட்ட நாள்/ஆண்டு.
4. வெளியீட்டாளர் முகவரி.
5. உரிய பக்க எண்.

பார்வை நூல்களைக் காட்டும் முறை:

ஆய்வு உருவாவதற்குப் பயன்பட்ட நூல்களை இதழ்களை அகரவரிசையில் பின்னே அடைவு செய்து இணைத்துவிட வேண்டும். இந்தத் இணைப்பு வருங்காலத்தில் மேலும் நிகழப்போகும் ஆராய்ச்சிக்கு துணை புரியும். துணையான நூல், கட்டுரை எழுதியோருக்கு ஆய்வாளரின் நன்றியை எடுத்துணர்த்தும் மேற்கண்ட நன்மைகள் இருப்பதால், அடிக்குறிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ள அனைத்தையும் ஒவ்வொன்றுக்கும் குறிப்பிட வேண்டும். கட்டுரையாயின் மேற்கண்ட குறிப்புகளோடு அக்கட்டுரை வெளிவந்த இதழில் பெயரும், மொழிபெயர்ப்பு நூலாயின் மூல நூலாசிரியன் பெயர், மொழி பெயர்ப்பாசிரியரின் பெயர் ஆகியவற்றில் கூட இடம் பெறவேண்டும். பதிப்பு நூல்கள் எனில் கட்டுரையாசிரியன் பெயரோடுகூட, கட்டுரை இடம் பெற்ற நூலின், பதிப்பாசிரியர் பெயரும் கூறப்பட வேண்டும். பல்கலைக் கழக ஆய்வுரை (Thesis) எனில், எம்.லிட., பி.எச்.டி. யா என்ற குறிப்பேடு ஆய்வு நடந்த நூலக முகவரி நூல் வரிசை எண் (Call No.) ஆகியன குறிக்கப் பெறவேண்டும்.

பின்னிணைப்பு (APPENDIX):

ஆராய்ச்சிப் பணி முன்னேறும் போது அது தொடர்பான துணைச் செய்திகளும் கவனத்துக்கு வரும், கையாள நேரும். இத்தகு துணைச் செய்திகள் மூல முடிவுக்கு துணை செய்வனவாகவோ, அல்லது தனித் தன்மை வாய்ந்தவையாகவோ இருப்பினும், மூலச் செய்தியோடு ஒட்டுறவு கொண்டவையாகவோ, அல்லது மாறுபட்ட ஆனால் சுவையான அணுகு முறைகளைத் தெரிவிப்பனவாகவோ இருக்கக் கூடும். ஆய்வின் இறுதியின் பின்னிணைப்பு 1; 2; 3 என்று எண்ணிட்டு இவற்றை அமைக்கலாம்.

ஆய்வின் பக்க எல்லை முடிந்தபோது ஆய்வுக்குரிய துணைச் செய்திகளை இணைக்க இயலாமற் போய்விடக் கூடுமாயின், ஆய்வுக்கு துணையாக இருந்தவற்றை தனிப் பக்க எண் இட்டு பின்னிணைப்பாக்கி விடலாம்.

அடைவு (INDEX) :

வாசகருக்கு வசதியாக சொல்லடைவு, பெர்ருள் அடைவுகளை பின்னிணைப்புகளாக இணைப்பது நல்லது. பதினெட்டு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் வந்த ஆங்கில நூல்களில் அடைவுகள் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். ஒரு செய்தியைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால், நூல் முழுவதையும் படிக்க வேண்டிய நிலைமை இதனால் தடுக்கப் படுகிறது. இடம் பெற வேண்டியது மிக முக்கியமானதாகும். ஆனால் இந்த அடைவுகள் முழுமையானவையாக (Exhaustive) அமையாவிடில், நூல்லுள்ள கருத்துக்களை வாசகர் கவனிக்காமல் தவறுவதற்கு இடமளித்து விடும். எனவே இந்த அடைவுகள் மிகுந்த கவனத்தோடு தயாரிக்கப்படவேண்டும்.

எண்ணிடுதல் :

கட்டுரையோ, நூலோ எழுதப்படும் போது பத்தி பிரித்தல், மிகத் தேவையான ஒன்று. கருத்துத் தெளிவுக்கு அது மெத்தத் துணை செய்கிறது. இந்தப் பத்திகளுக்கு எண்ணிடும்போது, இது மேலும் நன்மை அளிக்கிறது. பத்திதோறும் வரிசை எண்களை இட்டு அவற்றை முறையே பொருளடக்கத்திலோ, பொருளடைவிலோ (Table of content or Index) கொடுத்து விட்டால், எளிதாக, விரைவாகக் குறிப்பிட்ட இடத்தில் குறிப்பிட்ட கருத்தைக் கண்டுபிடித்து விடலாம்.

மீள் பார்வை :

ஓர் ஆய்வுக்காக மூன்றாண்டுகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றால் அம் மூன்றாண்டுக் காலத்தில் பொதுவாக அறுபது (60 சதவீதம்) விழுக்காடு ஆராய்ச்சி, குறிப்பெடுத்தல், செய்தி திரட்டுதல், வரையறுத்தல், முடிவுறுத்தல் ஆகியவற்றுக்காகவும் முதற்படி (first draft) எழுதுவதற்காக இருபது (20 சதவீதம்) விழுக்காடும், அடிக் குறிப்பு பார்வையீடு, முடிவானபடி எழுதுதல், திரும்பச் சரிபார்த்தல் ஆகியவற்றுக்காக (20 சதவீதம்) விழுக்காடும் செலவிடலாம். இறுதியில் செம்மையான மீள் பார்வை இருந்தால் ஆராய்ச்சி சிறப்பாக அமையும்.

ஆதாரம் :

[ஆய்வு கொத்து—க. ப. அறவாணன் (பக்கங்கள் 184-196).]

ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை :

இலக்கியம்.

நவீனகால முதல் தமிழ் நாட்குறிப்பேட்டாளர்
அறிஞர் ஆனந்த ரங்கப் பிள்ளை.

எம்.எஸ். பாண்டியன்,
ஆராய்ச்சி உதவியாளர்,
தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம்.

நாட்குறிப்பிலக்கியம் :

ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை என்றதுமே அவர் எழுதிய நாட்குறிப்புதான் நம் நினைவுக்கு வரும். 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து மறைந்து இவர்தம் புகழுக்கும் இன்று நாம் அவரை நினைப்பதற்கும் காரணம், அவர் எழுதிய 'நாட்குறிப்பு' இலக்கியமே ! அவர் தம் காலத்தில் ஆற்றிய ஆகும் பணிகளுள் சிறப்பாகக் கருதப்பட்டு வருவது இத்தகைய நாட்குறிப்புகளை அவர் எழுதியதே ஆகும். 'நாட்குறிப்பு' எனும் வகையில் தமிழில் கிடைத்திருக்கும் முதல் நாட்குறிப்பு இதுவே. இந்த நாட்குறிப்பை அவர் எழுதியிராவிடில் ரங்கப்பிள்ளையின் வரலாறு நமக்கு கிடைத்திருக்க வாய்ப்பில்லை. தமிழ் மொழியில் ஒரு புதுமையைப் புகுத்தியவர் அவர் என்ற உண்மையும் நம்மை வந்து எட்டியிருக்காது. மானிடர் பலர் பிறக்கிறார் ; இருக்கிறார் ; இறக்கிறார் என்ற வழக்கில் ஒருவராக இல்லாமல் என்றென்றும் நாம் நினைவில் வைத்துப் போற்றும் வண்ணம் அவர் தமிழ் மண்ணோடு இரண்டறக் கலந்து இறவாப் புகழுக்குரியவராகி விட்டார்.

வரலாற்றுப் பெட்டகம் :

இந்த நாட்குறிப்புக்காக மட்டும் அல்ல நாம் அவரைப் போற்றுவது, அவர் எழுதியது அவரைப் பொறுத்தவரை நாட்குறிப்பு, நமக்கெல்லாம், அது வரலாற்றுப் பெட்டகம். அந்நாட் குறிப்பிலிருந்து அவர் தம் தொழில், அன்றாட வாழ்க்கை, அன்றைய அரசியல், வாணிபம், கல்வி, இராணுவ நடவடிக்கைகள், மக்கள் பிரச்சினைகள், சமுதாய நிலை போன்ற பல்வேறு செய்திகளை நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அது மட்டுமின்றி சோதிடம், தர்க்கம், தத்துவம், சமயம், நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்களும் அவர் தம் நாட்குறிப்பு நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றது. ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை பல்துறை வல்லுநர். ஒரு மன்னனுக்குரிய மரியாதைகளுடன் வாழ்ந்தவர். இவர்தம் அறிவாற்றலையும் அரும் பணிக் சிறப்புகளையும் எண்ணும்போது தமிழகத்தில் இவருக்கு முன்பு இருந்த சான்றோர் பலரைப் பற்றிய செய்திகளும் நமக்கு சான்றாவணங்களுடன் கிடைத்தால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாய் பயன் தருவதாய் இருக்கும் என்ற ஏக்கம் பிறக்கிறது.

தமிழில் எழுதினார் :

ஆனந்த ரங்கப் பிள்ளை அவர்கள் தம் வாழ்க்கையோட்டத்தை, தம் அனுபவத்தைத் தமிழில் எழுதினார். அவருக்கு ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, தெலுங்கு, வடமொழி போன்ற மொழிகள் தெரிந்திருந்தாலும் அவர் தமிழில் சிந்தித்துத் தமிழிலேயே எழுதினார். இதற்கு ஐரோப்பியர்கள் பிற்காலத்தில் 'நாட்குறிப்பு' என்று பெயர் சூட்டினார்கள். இதுவே வழக்கிலும் வந்து விட்டது. ஒரு வகையில் இது ரங்கப்பிள்ளை தன் வரலாற்றைச் செப்பியது போன்றும் உள்ளது. அவர் தன் வரலாற்றை எழுத முனைந்து, பல அரசியல் பிரச்சினைகளையும் பலரது வாழ்வையும், தாழ்வையும் வெற்றியையும் தோல்வியையும், ஆட்சியாளரின் அவலங்களையும் அந்நியர்களின் மோகத்தையும், தாகத்தையும், மோதலையும், சாதலையும், வீழ்ச்சிகளையும் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். இதைப் பற்றிக் கூறும்போது டாக்டர் என். ரங்கநாதன் அவர்கள் "அக்காலத்துத் தமிழ்நாட்டை நாம் சலனப் படக் காட்சியில் (சினிமாவில்) பார்ப்பது போன்ற உணர்ச்சி நமக்கு உண்டாகிறது". என்று தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யாரையும் விடவில்லை :

தாயகத்திலே அந்நியர்களுக்கு "ஏஜண்டாக" இருந்த நவாப்புகள், பிரஞ்சு கவர்னர்கள், வெள்ளையர்கள், கனவான்கள், ராணுவ அதிகாரிகள் போன்ற பலரும் தமிழ் மண்ணில் சொற்போரும், விற்போரும்

போட்டியும், பொறாமையும் பொல்லாப்பும், பொல்லாங்கும் கொண்டு பேசி வாழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றா? இரண்டா? யாரையும் விட்டு விடாமல் கணக்கற்ற காட்சிகளை நம் முன்னால் ஒளிப்படம் போல் காட்டுகிறார் நங்கப் பிள்ளை அவர்கள்.

யார் அவர்க்கு வழிகாட்டி :

இத்தகைய சிறந்த நாட்குறிப்பை அவர் எழுதக் காரணமாயிருந்த தூண்டுதல்கள் பற்றிய உண்மையை நாம் கண்டாக வேண்டும். எந்த ஒரு படிப்பினை அவரை எழுதத் தூண்டியது? அல்லது யார் எழுதத் தூண்டினார்? அவருக்கு வழிகாட்டி யாரும் இருந்தார்களா? இவரைப் பின் பற்றிய யாராவது இது போன்ற நாட்குறிப்புகள் எழுதியுள்ளார்களா? என்பது போன்ற பல கேள்விகள் பிறக்கின்றன. அவர் எழுதியுள்ள நாட்குறிப்புகளை முழுமையாய்ப் படித்து ஆராய்ச்சி செய்வதன் வாயிலாக இவ்வினாக்களுக்கு விடை காண இயலும்; நாட்குறிப்பாளர் தம் உள்ளக்கிடக்கையையும் உணரமுடியும். தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இது எவ்வகையில் பயன்பட்டுள்ளது? குறிப்பாக இந்த நாட்குறிப்பு சுமார் 227 ஆண்டுகளைக் கடந்து வாழும் நிலையில் தற்கால உரைநடை வளர்ச்சியில் இதன் பங்கு என்ன? இந்த நாட்குறிப்பின் ஆங்கிலமொழியாக்கம் எத்தகைய வரலாற்று ணர்வுகளை நம்மிடையே ஏற்படுத்தியுள்ளது? எத்தனை நூல்கள் எழுதப் பட்டுள்ளன? என்பன போன்ற ஆய்வுகள் இந்த நாட்குறிப்பேட்டாளரின் சிறப்பையும் பணியையும் பொருளுடைத்தாக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழ் உரை நடையும் மேனாட்டார் பங்கும் :

தமிழ் உரை நடை வளர்ச்சியில் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஆயினும் பழங்காலத்திலும் கூட உரை நடை இருந்துள்ளது. பெருந்தேவனார் பாரதம், சிலப்பதிகாரம், தகடூர் யாத்திரை போன்ற உரை நடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் நூல்கள் பல காணக்கிடக்கின்றன. எனினும் ஆங்கிலேயர் வருகைக்குமுன் தனியாக உரை நடை இலக்கியம் வளரவில்லை. மருத்துவம், சோதிடம் போன்ற அறிவியல் நூல்கள் கூட செய்யுளிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளமையைக் காண்கிறோம்.

பின்னர் மேனாட்டார் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் கிறித்துவ நெறிகளைக் கொண்டு வந்து புகுத்த முனைந்தனர். அவர்கள் தங்கள் சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்கத்திற்காகத் தமிழைக் கற்கத் தொடங்கிப் பின்னர் தமிழின் சிறப்புணர்ந்து நன்கு தமிழைக் கற்றுத் தேர்ந்து பின் தமிழுக்கு அணி செய்யும் நூல்களையும் யாத்தனர். அவர்கள் கவிதைகளை விடுத்து உரை நடையை எழுதி வளர்க்க முற்பட்டனர். பெஸ்கி கி.பி. 1710 முதல் 1747 வரை நெல்லை மாவட்டத்தில் தங்கித் தமிழ் மொழியைக் கசடறக் கற்றார். தமிழ் மீது பற்றுள்ள அனைவராலும் கவரப்பட்டவர்கள் ராபர்ட் டி நொபிலியும், பெஸ்கியும் ஆவார்கள். இவர்கள் “கிரீட்” “தி ஆங்ஸ்மரியர்”, “தி லார்ட்ஸ் பிரேயர்” போன்ற நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார்கள். கால்டு வெல், போப் போன்றவர்கள் தமிழில் நூல்களை எழுதினார்கள். பெஸ்கியின் வாழ்க்கை வரலாறும் கி.பி. 1790-ல் தமிழில் எழுதப்பட்டது. அதையே 1822-ல் திரு. எ. முத்துசாமிப் பிள்ளை என்பவர் புத்தகமாக வெளியிட்டார். எப். டபிள்யூ. எல்லிஸ் என்பவர் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் ஆவார். இவர் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம் ஆகிய மொழிகளில் நிறைய எழுதினார். சர். ஜார்ஜ் கிரியர்ஸன் கூற்றுப்படி (1577—79)-ல் முதல் தமிழ்ப் புத்தகம் வெளியானது. தமிழ் அகராதி கொச்சியில் பாதர் எ. டி. பொரனிஸா என்பவர் ரால் 1679-ல் வெளியிடப்பட்டது. புதிய தமிழ் இலக்கணம் 1680-ல் வெளியானது. இதை எழுதியவர் பாஸ்தசர் டி. கோஸ்டா என்பவர்.

உரைநடை வளர்ச்சியில் சுயசரிதை நூல்கள் :

“சுய சரித்திரம் தமிழுக்கு புதியது” இதை “என் சரித்திரம்” என்று உ. வே. சா. அவர்கள் எழுதிய நூலுக்கு முன்னுரை எழுதியபோது கி. வா. ஜ. அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். 1940-ல் உ. வே. சா. அவர்களின் “என் சரித்திரம்” ஆனந்த விகடன்ில் தொடராக வெளிவந்தது. இதுவே சிறந்த இலக்கியமாக இருக்கிறது. வெறும் வர்ணனைகளாகவோ சம்பவக் குறிப்புகளாகவோ இல்லாமல் தம்முடைய மனத்தில் படிந்த உணர்ச்சிகளையும் நினைவுகளையும் ஓவியம் போலக்காட்டும் திறம் இச்சரித்திர நாயகருக்கு இருக்கிறது எனவும் இந்நூலைப் பற்றி அறிஞர் கி. வா. ஜ. குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

இவர்களுக்கு முன்பாகவே பாரதியார் தம் சுய சரிதையை கவிதை நடை யில் எழுதினார். அது முற்றுப் பெறவில்லை. இவர்களுக்கும் முன்பாக இந்தப் புதிய இலக்கியமான “ சுயசரிதை ” வரிசையில் யாராவது எழுதியுள்ளார்களா என ஆய்தல் நலம்.

“ தன் வரலாறு ” அல்லது சுய சரிதம் எழுதுவது காலப் போக்கில் எழுந்துள்ள ஒன்றாகும். இந்த இலக்கிய வரிசையில் திரு. வி.க. வின் “ வாழ்க்கைக் குறிப்பு ” நாமக்கல் கவிஞர் வே. இராமலிங்கம் பிள்ளையின் “ என் கதை ” சுத்தானந்த பாரதியின் “ ஆத்மசோதனை ” இவைகளை இதன் வளர்ச்சிக்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம்.

கல்கியின் பங்கு :

தன் வரலாற்றை எழுதப் பிறர் தூண்டுதல் அவசியமெனத் தெரிகிறது. உ. வே. சா. அவர்கள் பலரது வாழ்க்கைச் சரிதத்தை எழுதி முடித்த பிறகே “ தன் சரித்திரம் ” எழுதத் தொடங்கினார். இதற்குக் காரண கர்த்தா “ கல்கி ” அவர்களே, இவரது “ என் சரித்திரம் ” ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை வெளிவந்ததும் நாட்டில் ஒரு தனி எழுச்சி உண்டாயிற்று என்று கி. வா. ஜ. அவர்கள் தமது “ தமிழ்த் தாத்தா ” என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாட்குறிப்பு—ஒரு முன்னோடி :

“ சுயசரிதை ” எழுதப் புகுவோர் நாட்குறிப்புக்கள் வைத்துக் கொள்ளுதல் மரபு. இந்த நாட்குறிப்புகளே வாழ்க்கைச் சரிதையினை எழுத உறுதுணை புரிவன எனக் கூறலாம். இத்தகைய நாட்குறிப்புகளை 18 ஆம் நூற்றாண்டிலே எழுதப் புகுந்தார். அறிஞர் ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை, ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையின் நாட்குறிப்பேடு ஐயப்பாடின்றி ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகும். பிரபல பிரஞ்சு அறிஞர் வால்டேர் வெளியிட்ட கருத்துக் களுக்கு முன்பாகவே, குறிப்பாக 1751-ல் 14-ஆம் லூயி பற்றிய வால்டே ரின் நூலுக்கு முன்பாகவே இங்கு ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை தன்னுடைய காலத்திய நாகரீகத்தின், கலாசாரத்தின் பழக்க வழக்கங்களின் வரலாற்றை எழுதியுள்ளார். ஜான் எழாக், உருசோ ஆகியோரின் சுயசரிதை நூலுக்கு முன்பாகவே எழுதப்பட்ட ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளையின் சுயசரிதமாகவும் இந்த நாட்குறிப்பேட்டை நாம் காணலாம் என்று டாக்டர் என். ரங்கநாதன் அவர்கள் ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையின் வாழ்க்கையும் நாட்குறிப்பும் என்று தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இது பிரஞ்சு ஏகாதிபத்திய வாரிசுதாரர்களின் விசுவாசமிக்கவராக விளங்கி அவர்களை இடித்துரைக்க அக்காலத்தில் துணிந்து நின்ற தன் மானச் செம்மல் ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளாக வரையப் பெற்று இப்போது வரலாற்று இலக்கிய மதிப்பளிக்கப்பட்டுள்ள தாய்த் திகழ்கிறது. இதை தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியின் மற்றொரு மைல்கள் எனலாம். இந்த நாட்குறிப்பேட்டை தன் குடும்பத்தாரும் பேரப் பிள்ளைகளும் அறிய வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தில் ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை எழுதியதாக அவர் கூற்றாகவே குறிப்பிட்டுள்ளார். அறிஞர் என். ரங்கநாதன் அவர்கள் எனினும் புதுமைக்குப் புதுமையாய், பழமைக் குப் பழமையாய், பல்துறை ஆராய்ச்சிக்கு வித்தாய் உள்ள இந்த நாட் குறிப்பேட்டில் உள்ள வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைச் சிறிது காண்பது பொருத்த மாகும்.

ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை—சில செய்திகள் :

ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளை 30—3—1709 அன்று பிறந்தார். இவர் பிறந்த ஊர் சென்னை—பெரம்பூர் இவரது தந்தை திருவேங்கடம் பிள்ளை ஒரு வியாபாரப் பிரமுகர் ஆவார். இவர் 1716-ல் பாண்டிச்சேரிக்குக் குடி பெயர்ந்தார். திருவேங்கடம் பிள்ளையின் மைத்துனர் நைனியா பிள்ளை யாவார். இவர் யோசனையின் பேரில் தான் பிள்ளை அவர்கள் பாண்டிச் சேரிக்குச் செல்ல நேர்ந்தது. நைனியா பிள்ளை அங்கே பிரஞ்சு அரசாங்கத்தின் உள்நுர்ப் பிரதிநிதியாக இருந்தார். அவ்வமயம் எம். ஹேபர்ட் (M. Hebert) பிரஞ்சு கவர்னராக இருந்தார். திருவேங்கடம் பிள்ளையும் சென்னையைச் சேர்ந்த இன்னும் சில செல்வந்தர்களும் வணிகர்களும் பாண்டிச்சேரி சென்று வியாபாரம் தொடங்கலாம் என்று எண்ணினார்கள். இதற்குப் பாண்டிச்சேரி கவர்னரும் தூண்டுதலாக இருந்தார். சில உற்றார் உறவினர்கள் உதவியுடன் பாண்டிச்சேரியில் வியாபாரம் செய்யத் தொடங்கினார். சில நாட்களில் கவர்னரின் நடவடிக்கையில் நைனியா பிள்ளை சிறை செல்ல நேர்ந்தது. அவர் சிறையில் மரணமடைந்தார். இதனால் அவரது மகன் குருவபிள்ளையும் மைத்துனர் திருவேங்கடம் பிள்ளையும் சென்னைக்கு

வரநேர்ந்தது. குருவபிள்ளை இங்கிலாந்து சென்று, அங்கிருந்து பிரான்ஸ் சென்று, டியூக் ஆப் ஆர்லின்ஸ் என்ற ரிஜெண்ட் (Regent) அவர்களிடம் தமது தந்தையார் பற்றி முறையிட்டார். இதனால் பாண்டிச்சேரி கவர்னர் எம். ஹெபர்ட் 1719-ல் பிரஞ்சு தேசத்திற்குத் திருப்பியனுப்பப்பட்டார். இவருக்குப் பின் வந்த கவர்னர் திருவேங்கடம் பிள்ளையை மீண்டும் பாண்டிச்சேரிக்கு அழைத்தார். அவரும் இன்னும் அய்வரும் சென்னையிலிருந்து பாண்டிச்சேரி சென்று அங்கு வியாபாரத்தைத் தொடங்கினார்.

குருவப்பிள்ளை பிரான்ஸ் நாட்டில் புகழ் பெற்ற வெர்சாய்ஸ் அரண்மனையில் மிகவும் கண்ணியமாக நடத்தப்பட்டார். அங்கு அவர் கிறித்துவ மதத்தைத் தழுவினார். பாண்டிச்சேரி வாழ் கிழக்கு இந்திய மக்களுக்குத் தலைவராக்கப்பட்டார். இவர் தாயகம் திரும்பி முன்னே திருவேங்கடம் பிள்ளை பாண்டிச்சேரிக்கு சென்றுவிட்டிருந்தார்.

தாயகம் திரும்பிய குருவபிள்ளை 1724-ல் வாரிசு இல்லாமல் மரணமானார். அவரைத் தொடர்ந்து 1726-ல் திருவேங்கடம் பிள்ளையும் (ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையின் தந்தை) காலமானார். எம். லினோர் (M. Lenor) என்பவர் பாண்டிச்சேரி கவர்னர் ஆனார். இவர் திருவேங்கடம் பிள்ளையிடம் அன்பாக இருந்தவர். அவர் இறந்தபோது அவரது குமாரராகிய ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையை அழைத்துப் பேசினார். அவரது தந்தை ஆற்றிய பணியை நிறைவேற்றும் பொருட்டு இவரை அப்பதவியில் அமர்த்தினார். ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை இளமைக் கோலத்தில் இருந்தார். அவர் போர்ட் நோவாவில் உள்ள பிரஞ்சுத் தொழிற் கூடத்தில் இந்திய வமிசா வழியினருக்கு தலைவராக நியமனம் செய்யப்பட்டார். இந்த நிறுவனத்தில் நீல நிறத் துணிகள் உற்பத்தியாயின. பஞ்சுத் தொழில் அபிவிருத்திக்காக ரங்கப்பிள்ளை லாலா பேட்டையிலும் ஆற்காட்டிலும் தனக்குச் சொந்தமாக தொழில் நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தினார். உற்பத்தியான பொருட்கள் இங்கிலாந்து நாட்டுப் பொருட்களுடன் பண்ட மாற்றம் செய்யப்பட்டன. வியாபாரம் மிகவும் சுறு சுறுப்பாக நடந்தது.

பாண்டிச்சேரி கவர்னர் எம். லினோர் (M. Lenor) சென்ற பிறகு எம். டுமாஸ் (M. Dumas) என்பவர் 1735-ல் கவர்னரானார். இவர் ரங்கப் பிள்ளையிடம் மிகவும் ஓத்த கருத்து கொண்டிருந்தார். ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை மீது அளவுகடந்த நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தார். 1740-ல் மராட்டியர் ஊடுருவலால் பிரஞ்சு வியாபாரம் வீழ்ச்சியடைந்தது. போர்ட் நோவா (Port Neva) வைக் கொள்ளையடித்தனர். புதுச்சேரி மக்கள் கொள்ளையர்களிடம் யாவற்றையும் இழந்தனர். இந்த நேரத்தில் டியூப்ளே 1742-ல் கவர்னராக வந்தார். இவர் முன்பே 1720-லிருந்து 1731 வரை பாண்டிச்சேரியில் அரசாங்கப் பணியில் இருந்துள்ளமையால் திருவேங்கடம் பிள்ளையையும் அவரது மகனான ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையையும் நன்கு அறிவார். டியூப்ளே வந்ததும் ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை வேகமாக அதிகார ஏணியில் ஏறினார். (Rapidly Rose to Power.)

கவானிடம் உள்ள தம் செல்வாக்கை நேர்மையாகவும் நீதிக்குப் பங்கம் வராமலும் பயன்படுத்தினார், ரங்கப்பிள்ளை. இவரது செயல் திறமும் நாயுடைய இவரை கவர்னரின் முழு நம்பிக்கைக்கு உரியவராக கின. எனவே கவர்னர் இவருக்கு முழுமரியாணை தந்தார்.

குருவப் பிள்ளை இறந்த பிறகு அவர் வகித்த அரசவைப் பதவியான “துபாஷ்” பதவி கனகராய முதல் என்பவருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தது. குருவப் பிள்ளையின் குடும்பத்தினர் யாரும் கிறித்துவ மதத்தைச் சேர்ந்தவராயில்லாததால் இப்பதவி அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை மீது டியூப்ளே வைத்திருந்த மரியாதையைக் கண்டு கனகராய முதலி பொறாமை கொண்டிருந்தார். ஆனால் விதி அவரை 1746-ல் அழைத்துக் கொண்டது. 1747-ல் ரங்கப்பிள்ளை “துபாஷாக” நியமனமானார். இடைக்காலத்தில் அவர் நிருவாக முறைகள் அனைத்தையும் கற்றிருந்தார். இந்தக் காலத்தில் தக்காணத்தில் இருந்த சுபோதார்களிடமிருந்து கௌரவப் பதவிகளும் (Honorary Titles) அவருக்கு அவ்வப்போது கிடைத்தன. டியூப்ளே 1754-ல் பதவி இழந்தார். அதன் பிறழ்கூட ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை அப்பதவியில் இருந்தார். பிறகு கவர்னராக கோத்தே (M. Gode Hev) என்பவர் வந்தார். அதிலிருந்து ரங்கப் பிள்ளையின் அதிகாரமும் செல்வாக்கும் குறையத் தொடங்கின. இருந்தாலும் அவரது குடிகள் அனைவரும் அவரைத் தலைவராகவே கௌரவித்தனர். இந்நிலையில் அவரது உடல் நலக் குறையும் அவரைப் பணி

செய்ய விடாமல் தடுத்தது. அவர் 1756-ல் அப்பதவியிலிருந்து விலக்கப் பட்டார். அப்போது எம். டி. லேரித் (Deleyrit) என்பவர் கவர்னராக இருந்தார். இவருக்குப் பின் அந்தப் பதவிக்கு வந்தவர்கள் இலஞ்சத்தில் ஊறினார்கள். 12—1—1761-ல் ரங்கப்பிள்ளை புதுச்சேரியில் இறந்தார். இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்து அவை இளமையில் மரணமடைந்ததால் அவருக்கு வாரிசு இல்லை. அவரது நாட்குறிப்பேட்டில் சில பகுதிகளையும் சுவையான செய்திகளையும் காண்போம்.

நாட்குறிப்பேடும்—சில சுவையான நிகழ்ச்சிகளும்

ஆங்கிலேயர் கூற்று :

ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையை நாட்குறிப்பு எழுதத் தூண்டியது எது? இது குறித்து டாக்டர் என். ரங்கநாதன் தமது நூலில் “அவர் எந்தக் கருத்துக் கொண்டு இவ்விதம் எழுதினார் என்று கண்டுபிடித்தல் நமக்குச் சாத்தியமில்லை” என்று குறிப்பிடுகிறார். அவரது நாட்குறிப்பு பற்றி ஆங்கிலேயர்கள் கூறியதாவது ;

“It stands unique as a record of inmost thoughts and reflections of an extremely able, level headed oriental and of his criticisms which at times of the freest character of his fellows and masters. It is a strange mixture of things trivial and important of family matters and affairs of State, of business transactions and social life of the day interspersed with scraps of gossip all evidently recorded and they came to the mind of the diarist who might well be dubbed the ‘Indian Pepys Homely as is its diction there are in it descriptions of men and things which are vividly life like and passages which are startling some in their Pathos and in their shrewdness.

ரங்கப்பிள்ளை ஏதோ ஒரு முக்கிய காரணத்துக்காக தாம் நாட்குறிப்பு வைத்திருப்பதை அவரது இதழில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதிலும் அவர் தம் இளைய சகோதரனுக்கு அனுப்பிய விவரம் குறித்துள்ளார்.

“As a record, the diary though perhaps in parts dull reading, is on the whole a deeply interesting and probably valuable account of things historical, political and social appertaining to the period of embracing the rise, the Zenith and the beginning of the decline of the French power in India.

அவரது நாட்குறிப்பு அனைத்தும் அவரது கையினால் எழுதப்படவில்லை. முதல் தொகுதியில் 9 ஆண்டுகளுக்குரியதை (1736 முதல்) பெரிய அளவில் எழுதியுள்ளார். ஏனைய தொகுதிகள் பலரது கையெழுத்துக்களைக் கொண்டுள்ளன. இடை இடையே அவரது கையெழுத்தும் உள்ளது. அவருக்கு நாளுக்கு நாள் வேலைப் பளு அதிகரிக்கவே அதற்கென தனி ஆள் வைத்துக் கொண்டு எழுதியுள்ளார் எனத் தெரிகிறது :

There is no change of style or diction until the last few pages are reached. In these, the record has evidently been made by someone else as what was hitherto a diary becomes.

நாட்குறிப்பினை 6—9—1736-ல் முதலில் எழுதத் தொடங்கி உள்ளார். கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்ட பெரிய கணக்குப் புத்தகங்களில் இது எழுதப் பட்டது. அவர் கைப்பட எழுதிய நாட்குறிப்பின் ஒரு பக்கம் மட்டும் மாதிரிக்காக இதழுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இவருக்குப் பிறகு இவருடைய சகோதரரின் மைந்தர் திருவேங்கடம் பிள்ளை என்பவர் இது போன்ற நாட்குறிப்புகள் எழுதி வந்தார். கி.பி. 1770 முதல் அவர் எழுதியுள்ளார்.

ஒரு புதையலின் கண்டுபிடிப்பு :

ரங்கப்பிள்ளை இறந்து ஏறத்தாழ 100 ஆண்டுகள் வரை அவரது நாட்குறிப்பு பற்றிய தகவல் யாருக்கும் தெரியாமலேயே இருந்தது. கி.பி. 1846-ல் எம். காலியோஸ் மாண்ட்புரன் (M. Gallois Mont Brun) என்பார் நாட்டுப்புற மொழிகளில் ஈடுபாடு கொண்டு எங்கோ கேட்பாற்றிற்குக் கிடந்த அவரது ஏடுகளைப் புதையலாக எடுத்து அதில் சில தேர்ந்த ஆவணங்களை படி எடுத்துப் பாதுகாத்தார். (ஹெச். மாரிஸ் (H. Marier) என்பவர் மேலும் ஒருபடி எடுத்தார். இது தற்போது பாரிஸ் ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ளது. 1870 வரை இந்த நாட்குறிப்புகளில் எந்த ஒரு

பகுதியும் மொழிபெயர்ப்பாகி வெளியிடப்படவில்லை. மீண்டும் 1889 வரை இந்தத் தொகுதிகள் எங்கோ மறைந்து விட்டன. குலியன் வின்சன்ட் என்பார் வாழும் கீழ்த்திசை மொழிகள் பிரிவு தனிப் பள்ளியின் பேராசிரியராக இருந்தவர். இவர் இந்தத் தொகுதியில் சில பகுதியினை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். இந்தப்பணி 1894 வரை செய்யப்பட்டு ஒரு முழுத் தொகுதி அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்தது. அதற்கு LES FRANCAIS DANS INDE என்றும் தலைப்பிட்டார். இதுவும் 1748 ஆம் ஆண்டு வரையில் எழுதப்பட்டிருந்த நாட்குறிப்புகளை உள்ளடக்கியதாகவே இருந்தது. இதில் சில தனிப்பட்ட நிலைமைகளை மட்டுமே அப்படியே பிரதி எடுத்து வெளியிட்டார்.

அரசின் ஏற்பு :

இந்நாட்குறிப்பு பற்றிய செய்தி 1892-ல் சென்னை அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. இதைக் கூறியவர்கள் லெப்டினன்ட் ஜெனரல் எச். மேக்லியாட் (H. MAC. LEDD) பாண்டிச்சேரி “கான்சலர் ஏஜண்ட்” பேராசிரியர் ஜி. டபிள்யூ. பாரஸ்ட் ஆகியோர் இம்ப்ரியல் ஆவணங்களில் டைரக்டர் ஜெனரல். இந்த தொகுதிகளில் அடங்கியுள்ள செய்திகள் அனைத்தும் உற்சாக மூட்டுவன; மற்றும் தனிச் சிறப்புடையன. இவைகளில் ஒன்றினைப் பெற்று அதனை மொழிபெயர்த்து வெளியிட வேண்டும் என்று கருத்துக் கூறினார். அப்போதைய கவர்னர் லார்டு லென்லாக் உடன் இதை ஏற்றார்.

மொழி பெயர்ப்பு :

அதன்படி 1892-ல் இதை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கினர். லெப்டினன்ட் ஜெனரல் மேக்லியாட் மிகவும் சிரத்தை மேற்கொண்டு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து அப்பணியை மேற்பார்வையிட்டார். அவருடைய உதவியாளர்களுக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பணி தரப்பட்டது.

1896 ஆம் ஆண்டு முடிவில் மொழி பெயர்க்கும் பணி முடிந்தது—செப்டம்பர் 1736 முதல் சனவரி 1761 முடிய உள்ள காலத்திற்கான செய்திகள் இதில் அடங்கியுள்ளன.

காணாமல் போனவைகள் :

இப்போதுள்ள நாட்குறிப்பு 6—9—1736 முதல் 24—11—1748 முடிய உள்ள காலத்தில் 7 மாதம் இடைவெளியும். 26—6—1749 முதல் 29—10—1750 முடிய உள்ள காலத்தில் 5½ மாத இடைவெளியும். 16—4—1751 முதல் 8—12—1753 முடிய உள்ள காலத்தில் 9 மாத இடைவெளியும் இறுதியில் 22—9—1758 முதல் 22—1—1759 முடிய உள்ள காலத்தில் 4 மாத இடைவெளியும் கொண்டுள்ளது. இங்ஙனம் 2 ஆண்டுகள் 1 மாதம் 15 நாட்களுக்குரிய நாட்குறிப்புகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. அவைகள் என்னவாயின என்பது பற்றியும் தெரியக்கூடவில்லை. அவைகள் கிடைத்தால் இன்னும் சில புதிய செய்திகள் தெரிய வரலாம்.

சில சுவையான செய்திகள் :

சில முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் அரசியல், வரலாறு, சமூகம் பற்றிய பிரச்சினைகள் தொடர்பான சில சுவையான செய்திகளைக் காண்போம்.

கைம்மாறு கருதாத நட்பு :

ரங்கப்பிள்ளை புகழ் கொடி கட்டிப் பறந்த காலத்தில் ஒரு போது பாண்டிச்சேரியில் அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அப்போது பிரஞ்சு வியாபாரி ஒருவர் ஒரு கப்பல் நிறைய அரிசி ஏற்றி வந்து அதன் மூலம் நிறையப் பணம் சேர்க்கக் கருதினார். ஆனால் கப்பல் வந்து சேருவதற்குள் அரிசி விலை இறங்கி விட்டது. அதிக இலாபம் சம்பாதிக்கும் நோக்கம் நிறைவேறவில்லை. அந்த வியாபாரி ரங்கப்பிள்ளைக்கும் நண்பர், எனவே வியாபாரி தன்னிலையை அவரிடம் கூறினார். இதைப் பெரிதுபடுத்தாத ரங்கப்பிள்ளை அந்த அரிசியைத் தாமே வாங்கிக் கொண்டார். அந்த வியாபாரிக்கு நட்பம் ஏற்படுத்தாமல் சிறிது அதிக விலை கொடுத்தே பெற்றுக் கொண்டார். போட்டி நிறைந்த வாணிப உலகில், இதுபோன்ற தருணத்தில் தமது பெருங்குணத்தால் அவர் மீது பரிவு கொண்டு அவரது வாணிப நட்பத்தை ஈடு செய்யும் வகையில் நடந்து கொண்டு அந்த வெள்ளையர் உள்ளத்தையும் வெற்றி கொண்டார்.

ரங்கப்பிள்ளை ஓவியம் :

அந்த வியாபாரி ஓவியக் கலையில் தேர்ந்தவர். ரங்கப்பிள்ளை செய்த உதவிக்காக ரங்கப்பிள்ளையின் உருவத்தை முழுமையாக ஓவியத்தில் தீட்டினார். பிள்ளைக்கு ஒரு வியப்பை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு அவருக்குத் தெரியாமல் அவரது படுக்கையறையில் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி இருந்த இடத்தில் அந்த ஓவியத்தை வேலையாட்களின் உதவியுடன் வைத்து விட்டார். ரங்கப்பிள்ளை வீட்டுக்கு வந்ததும் ஆடைகளை களையத் தொடங்கினார். இரவு படுக்கைக்குச் செல்லு முன்பு கண்ணாடியை நோட்டம் விட்டபோது அவரது முகம் முதலியன ஒன்றாகத் தோன்ற ஓவியத்தில் அவரது ஆடை மட்டும் மாறியிருப்பதைக் கண்டார். பிறகுதான் தன் முன் இருப்பது கண்ணாடி அல்ல அது ஒரு ஓவியமே என்பது அவருக்குத் தெரிந்தது. மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்த அவர் அந்த வியாபாரிக்கு அன்பளிப்பு கொடுக்கவும் தவறவில்லை. இந்த ஓவியம் ஜெனீவாவிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டுப் புகைப்படமாக எடுத்து அவரது வீட்டில் மாட்டப்பட்டது. அந்தப் புகைப்படமும் இதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

உண்மை தெளிதலும்—நாட்குறிப்பு வரைதலும் :

யாராவது வந்து செய்திகள் சொன்னால் பிள்ளை அதை அன்றைய தினமே நாட்குறிப்பேட்டில் எழுதிவிடுவார். பிறகு தமக்குக் கிடைத்த செய்திகள் சரியா, தவறா என்பதைப் பற்றியும் தீர விசாரித்துணர்ந்து அதையும் தம் நாட்குறிப்பில் எழுதத் தவறுவதில்லை. இங்ஙனம் இவர் குறிப்பிட்ட செய்திகள் பிற வரலாற்றாசிரியர்கள் குறித்தவற்றிலிருந்து மாறுபட்டு இருக்காது. ஓர் எடுத்துக்காட்டால் இதனை நன்கறியலாம்.

அவரது நாட்குறிப்பின் 12 ஆவது தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள 1760 ஆகஸ்டு 4ஆம் தேதி வரையப்பட்ட செய்தி இவ்வுண்மையை நன்கு வலியுறுத்தும். நாகப்பட்டினத்திலிருந்து புலிக்காட்டிற்குச் (ட்சு குடியிருப்பு) செல்லும் இரண்டு மூன்று பயணிகள் ரங்கப்பிள்ளையிடம் வந்து, கடலூரில் சுமார் 2,000 சிப்பாய்கள் இறங்கியுள்ளதாகவும், அவர்கள் ஐரோப்பாவிலிருந்து பம்பாய் வழியாக வந்துள்ளதாகவும், அவர்கள் இருசப்ப செட்டி வீட்டில் தங்கியுள்ளதாகவும் கூறினார்கள். இந்தச் செய்தியை ரங்கப்பிள்ளை தமது நாட்குறிப்பில் எழுதும்போது 500 அல்லது 600 பேர்கள்தான் கடலூரில் இறங்கியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இச் செய்தி பற்றி ராபர்ட் ஓர்ம் என்பாரும் எழுதியுள்ளார். அவர் குறிப்பிடும் ஐரோப்பிய சிப்பாய்களின் எண்ணிக்கை அவரது கணக்குடன் ஒத்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. வெவ்விருவரும் சம காலத்தவர்கள். இவர் புனித ஜார்ஜ் கோட்டை நிர்வாகத்தில் இருந்தவர். இதிலிருந்து ரங்கப்பிள்ளை தாம் கேள்விப்படும் செய்திகளை தீவிர விசாரணைக்குட்படுத்தி ஐயத்திற்கிடமின்றி உண்மைச் செய்திகளையே நாட்குறிப்பில் எழுதும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார் என்பது புலனாகிறது.

செய்திகள் பரவுதல் :

கால தேசம் கடந்து செய்திகள் அக்காலத்தில் எப்படிச் சேர்க்கன என்பதையும் கீழ்க்காணும் குறிப்பினால் உணரலாம்.

ஆற்காடு நவாபின் மரபில் உதித்தவன் முகமதலி, அவன் அண்ணன் மாபாஸ்கான். இவன் தென்னாட்டில் பல போர்களை நடத்தியவன். சென்னையைச் சுற்றி நடந்த போர்களில் இவன் பெரும் தோல்விகளை அடைந்தான். இவன் நெல்லை மாவட்டத்திற்கு அக்காலத்தில் வருலுக் காக அனுப்பப்பட்டான். வெள்ளையர் படைகளுடன் இவனும் தனக் கென 50 குதிரை வீரர்களை வைத்துக்கொண்டு சுற்றித் திரிந்தான். இவனது திறமைக்காக இல்லாவிட்டாலும் நட்புக்காக தென்னாட்டில் நெற்கட்டான் செவல் பாளையம்பட்டுக்காரரான பூலித்தேவர் தமது கோட்டைக்குள் இவனுக்கும் படைகளுக்கும் புகலிடம் அளித்திருந்தார். மாபாஸ்கான் சேர்த்து வைத்திருந்த இரத்தினப் பெட்டிகள் பூலித்தேவர் அரண்மனையிலிருந்து திருடுபோனது பற்றிய செய்தி அவருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதுபற்றி அவர் தம் நாட்குறிப்பில் பின்ருவமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த நாள் (டிசம்பர் 12, 1757) கேள்விப்பட்ட சேதி தெற்கே பூலித்தேவன் கோட்டையிலிருந்து மாபூசுகானுடைய உடமைகள் ரத்தினப் பெட்டிகள் முதலாவது வந்ததாகவும் அது திருவண்ணாமலைக்கும் பந்தான் கிட்ட அகப்பட்டு அவன் யெலமானூர் கொம்மந்தான் கிட்ட அனுப்பியதாகவும் சேதி வந்தது. அது வாங்கி வர்த்தக்கதாகச் சவுரியுயப்பிள்ளை தம்பியும் முசியே ஹெவிறேவும் யெலமானூர் சூர்க்கும் மந்தானண்டைக்கு அனுப்பியதாகவும் சேதி வந்து சொன்னார்கள். சுமார் 600 கிலோ மீட்டருக்கும் மேலாக உள்ள தொலை தூரத்திலிருந்தெல்லாம் பாண்டிச் சேரிக்கு ரங்கப்பிள்ளைக்கு எவ்வாறு செய்திகள் வந்துள்ளன என்பது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். அக்காலத்தில் இன்றுள்ளது போல மோட்டார் வானங்கள் இல்லை என்பது நாம் அறிந்ததே. அப்படியிருந்தும் நடைப் பயணங்கள் வாயிலாகவும், மாட்டு வண்டிகள், குதிரைகள் மூலமாகவும் பயணங்கள் மேற்கொண்டு செய்திகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இந்த முறையில் நாடுவிட்டு நாடு, எல்லைவிட்டு எல்லை, ஆட்சி விட்டு ஆட்சி செய்திகள் போய்ச் சேர்ந்துள்ளன என்பதையும் இவற்றைக் கவனமாக அவர் எழுதியுள்ளதையும் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

விசித்திர வழக்கும் விரைவான தீர்ப்பும் :

ஒரு பிரபலமானவரின் சொத்துக்கள் பற்றி தம் நாட்குறிப்பேட்டில் ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை குறிப்பெழுதியுள்ளார்.

இந்த வழக்கு 1746-ல் வந்தது. கனகராய முதலி அப்போதைய கவர்னரின் துபாஷ். அவர் இறந்து விடுகிறார். அவரது சொத்துக்கள் மீது அவர் மனைவியும், அவர் சகோதரர்களும் உரிமை பாராட்டுகின்றனர். கவர்னரிடம் இவர்கள் முறை கேட்டுச் செல்கிறார்கள். கவர்னரோ பலதரப்பட்ட 20 நபர்கள் கொண்ட பொதுமக்கள் சபையிடம் இந்த வழக்கை ஒப்படைத்து விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்கக் கோருகின்றனர். இவர்களில் ரங்கப்பிள்ளையும் ஒருவர். விசாரணை நடத்தப் பெற்றுத் தீர்ப்பும் வழங்கப்படுகிறது. கனகராய முதலியின் சொத்து அனைத்தும் அவரது தம்பிக்கே சேரும்; அவரது மனைவிக்குச் சேராது என்பதே தீர்ப்பாகும். ஆனால் கனகராய முதலியின் மனைவி நட்சத்திரம் அம்மாளுக்குக் குடும்பத்தில் மூத்த மருமகள் என்ற தகுதியும், உடை, உணவு முதலிய வற்றிற்கும் உத்தரவாதமும் அளிக்கப்பட்டது. இத்தீர்ப்பு மூன்றே நாட்களில் அளிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் இந்த நிகழ்ச்சியிலிருந்து வழக்குகள் இக்காலத்தே போல பல ஆண்டுகள் நிலுவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்ற உயரிய உண்மையைக் கண்டு உள்ள மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது.

புனித ஜார்ஜ் கோட்டைப் புதையல் :

அக்காலத்தில் பிரஞ்சுக்காரர்களும், ஆங்கிலேயர்களும் இந்த நாட்டின் திரவியங்கள் மீதே கண்ணாயிருந்தனர் என்பதை ரங்கப்பிள்ளை அவர்கள் பல்வேறு டேங்ளில் தம் நாட்குறிப்பில் எழுதியுள்ளார். ஒருமுறை பிரஞ்சுக் கவர்னர் ரங்கப்பிள்ளையிடம் சென்னை கோட்டையில் ஒரு கிணற்றுக்குள் கருவூலங்கள் வைத்திருப்பதாகக் கூறி மேலும் சில இடங்களைப் பற்றியும் கூறியிருக்கிறார். அக்காலத்தில் படையெடுப்புகள் நிகழும்போது மக்கள் பீதியடைந்து தாங்கள் சேர்த்து வைத்த செல்வங்கள் அனைத்தையும் மூட்டையாகக் கட்டி ஆறுகளிலோ, கிணறுகளிலோ, குளங்களிலோ போட்டு வைத்தும் பூமியில் புதைத்து வைத்தும் உயிர் பிழைத்தால் போதுமென்று ஓடியிருக்கிறார்கள். தேவனாம்பட்டினம் என்ற செயின்ட் டேவிட் கோட்டையில் ஆற்காடு நவாப் போர் தொடுத்தபோது இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் மக்கள் ஈடுபட்டதையும் விளக்கியுள்ளார்.

டுருஸ் (Truce) :

இப்போதுகூட உலகநாடுகளிடையே அவ்வப்போது சில பிரச்சினைகளில் மோதல் ஏற்படும்போது போர் நிறுத்தம் என்று கூறி சமாதானத் தூது விடுவது வழக்கமாகியுள்ளது. அதுபோன்று அக்காலத்தும் புல நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. ஒருமுறை ஆற்காடு நவாபு பிரஞ்சுக்காரர்கள் மூவரைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டு அவர்களைக் கொல்லப் போவதாக மிரட்டிக் கொண்டிருந்தார். கவர்னர், ரங்கப்பிள்ளையை அழைத்து நவாபுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுமாறு கூறினர். அக்கடிதத்தின் வாசகங்கள் நமக்கு உணர்ச்சி ஊட்ட வல்லன. பிரஞ்சுக் கவர்னர் சொல்ல ரங்கப்பிள்ளை அவர்கள் கடிதத்தை எழுதியனுப்பினார்;

நீங்கள் செய்வது சரியல்ல—நாங்கள் உங்களை எங்கள் முத்த சகோதரனாக நிறைக்கிறோம். உங்களை ஒரு பாவத்திலிருந்து காப்பாற்ற முயல்கிறோம். உங்கள் முகம்தியர்களுக்கும் உங்கள் குடும்பத்தாருக்கும் அநேகர் சென்னையிலும், பாண்டிச்சேரியிலும் வசிக்கிறார்கள். நீங்கள் சிறை வைத்திருக்கும் மூவருக்கும் ஏதாவது தீதாக நடந்தால் இங்குள்ள ஆயிரக்கணக்கான முகம்தியர்களை அதற்கு சடுதர வேண்டியதிருக்கும். எங்களால் பலர் கொல்லப்படலாம். இரத்த ஆறு ஓடும் வரை அவர்களைக் கொல்வோம், இதைத் தவிர்க்க அந்த மூவரையும் விடுவித்து சென்னைக்கு அனுப்புக. இதை நீங்கள் செய்தால், நமக்குள் அமைதி நிலவ வாய்ப்புண்டாகும்.

இக்கடிதம் பாண்டிச்சேரியிலிருந்து ஆற்காட்டிலிருந்து நவாபுக்குச் செல்கிறது. அவர்களால் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் சென்னை சாந்தோமைச் சேர்ந்தவர்கள் : பிரஞ்சுக் காரர்கள். அவர்கள் பற்றிய செய்தியும் சாந்தோமிலிருந்து பாண்டிச்சேரி செல்கிறது. இதிலிருந்து அமைதி காப்பு நடவடிக்கைகள் எவ்வளவு விரைவில் எடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும், அதற்கு கையாளப்பட்டுள்ள உத்தியையும் நாம் எண்ணி வியப்புற முடிகிறதல்லவா : நாட்குறிப்பேட்டில் குறிப்பிட்டுள்ள இந்நிகழ்ச்சிகள் இந்தக் காலத்திலும் ஆங்காங்கே பல நாடுகளில் நடப்பதை அறியும் போது சரித்திரம் திரும்புகிறது (History repeats) என்ற கருத்து உறுதிபடுத்தப்படுவதைக் காண்கிறோம்.

இரு ஜரோப்பிய இனங்களின் இந்திய அரசியல் :

பிரஞ்சுக்காரர்களும் ஆங்கிலேயர்களும் ஜரோப்பாவில் யுத்த மழை பொழிந்து கொண்டிருந்த போதெல்லாம் இங்கும் அதன் சாரல்கள் வீசத்தான் செய்தன.

அரசியல் மற்றும் ஆட்சித் துறைகளில் எத்தனைக் கொடூரமான சிந்தனைகள் அக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்தன என்பதை டியூப்ளேயின் கூற்றிலிருந்து உணரலாம். ஒருமுறை ஆற்காடு நவாபு முகமதலியை மைசூர் திவான் மொராரி குமாரமங்கலத்திலிருந்து திருவித்தி என்ற இடத்துக்கு விரட்டி விட்டதாகவும், மைசூர் கொடியைப் பறக்க விட்டதாகவும், ஒரு ஓட்டகத்தின் மூலமாகச் செய்தி அனுப்புகிறான் மொராரி. இந்த ஓட்டகத்துக்கு நூறு ரூபாயும், இரண்டு கெஜ சிவப்பு துணியும் பரிசளித்து அனுப்புகிறார் டியூப்ளே. அது மட்டுமல்ல : முகமதலி செத்தான் என்ற செய்தியை முதலில் யார் கொண்டு வந்தாலும் அவர்களுக்கு 1000 பகோடாவும் யானை ஒன்றும் பரிசளிப்பதாக வாக்களித்திருந்தான் என்றும் தெரிய வந்தது என்று தன் நாட் குறிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார் பிள்ளையவர்கள்.

டியூப்ளேயின் வீழ்ச்சியும் — ஜரோப்பியச் சுயநலமும் :

1754இல் டியூப்ளேயை கவர்னர் பதவியிலிருந்து விலக்க மேற் கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை மிகவும் புரட்சிகரமானதாகும். இவ்வாண்டில் ஆகஸ்ட் இரண்டாம் தேதியன்று புதிய கவர்னர் கோதோ (Godchew) தாம் கவர்னராக நியமிக்கப்பட்ட உத்திரவுடனும் கூடவே 3,000 சிப்பாய்களுடன் பாண்டிச்சேரி வந்திறங்கினார். ஒருவேளை இவரது நியமனத்தை டியூப்ளே ஏற்க முன் வரவில்லையெனில் உடனே அவரைச் சிறைப் பிடிக்கவும் உத்தரவு வாங்கிக் கொண்டே அவர் வந்திருந்தார். பிரஞ்சுப் பேரரசு ஒரு புதிய உத்தியை கோதோ மூலமாகப் புகுத்தவும் ஏற்பாடு செய்திருந்தது. ஆங்கிலேயர்—பிரஞ்சு பதட்ட நிலையைத் தவிர்த்து, ஒரு அமைதியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவும் வியாபாரத்தைப் பெருக்க வழி கோலுசலுமே புதிய கவர்னரின் பணியாயிருந்தன. இதை ரங்கப்பிள்ளை தம் நாட்குறிப்பேட்டில் வரைந்துள்ளார்.

ஆற்காடு நாவபின் பதிலடி :

பிரஞ்சுக் கவர்னர் ஆற்காடு நவாபுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியதை முன்பு கண்டோம். இப்போது நவாபு முகமதலியினால் எழுதப்பட்ட கமாண்டர் மைசின் என்பவர் மூலமாக பிரஞ்சுக் கவர்னரிடம் கொடுக்கப்பட்ட கடிதத்தைப் பார்ப்போம். இக்கடிதம் ஆங்கிலத்தில் இருந்தது. அதனைப் பிரஞ்சு மொழியில் ரங்கப்பிள்ளை கவர்னரிடம் கூறுகிறார்.

“ உங்களின் அதிகாரி (டம்பாரம்) தோரணையில் எழுதிய கடிதம் பார்த்தேன். உங்களுடைய சிப்பாய்கள் விடுவிக்குமாறு கோரியுள்ளீர்கள். ஆனால் கடிதம் எழுதப்பட்ட முறையே சரியில்லை. எனக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. 50, 60 ஆண்டு களுக்கு முன்னே நீங்கள் நவாபுக்குக் கடிதம் எழுதி கடற்கரையில் பாக்கடரி கட்டவும், வியாபாரம் செய்யவும் அனுமதி கேட்டீர்கள். இதற்கு நவாப் அனுமதி வழங்கினார். சர்க்காருக்குப் பயனாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார். வியாபாரம் பல்லாண்டுகளாக நடத்துகிறீர்கள். பழைய கவர்னர் டியூப்ளே ‘பாட்சா’வின் கிராமத்தை அழித்து விட்டார். நீங்கள் எப்படி பாட்சாவிற்குரியதை அழிக்க முடியும்? உங்கள் வியாபாரத்தை உங்கள் எல்லைக்குள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மீறக் கூடாது.”

இவ்வாறு ரங்கப்பிள்ளை மொழி பெயர்த்துச் சொன்னதும் கவர்னர் அதைப் பிரஞ்சு மொழி பெயர்ப்பு செய்து தரக் கோரினார். பிரஞ்சு மொழி பெயர்ப்பை படித்துவிட்டு இது ஆங்கிலேயர்களின் அறிவுரைப்படி எழுதப்பட்டுள்ளது. முகமதலி தாம் என்ன எழுதுகிறோம் என்று தெரியாமலே ரொம்பவும் தன்னைப் பெரிதாக எண்ணிக் கொண்டு எழுதியுள்ளான் அவனுக்கு புத்தி வரும்படி கடிதம் எழுதுகிறேன்” என்று கூறினார்.

வருமான வரி :

ரங்கப்பிள்ளை தம் நாட்குறிப்பில் பெரும்பாலும் அக்காலத்தில் அரசியல் நடப்புகள் அனைத்தையும் எழுதி வந்துள்ளார் எனக் கூறலாம். 1740 இல் வருமானவரி விதிக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார். கனகராயப் பிள்ளை துபாஷாக இருந்தபோது அவரது உத்தரவுபடி கம்பெனியிடம் வியாபாரம் செய்யவும் வியாபாரிகளிடமும் மொத்த வியாபாரி, சில்லறை வியாபாரி என்று பாராமல் எல்லோரிடமும் வருமான வரி வசூலிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

செல்வ வரி :

பாண்டிச்சேரி ஒரு சமயம் எதிரிகளால் சூழப்பட்ட போது அந்த நகரத்தைவிட்டு ஓடிச் சென்றதாகக் கூறப்படும் பல பணக்காரர்களிடமும் செல்வவரி விதிக்கப்பட்டது. அப்போதே கோமுட்டிகள், குஜராத்திகள் என்ற இனத்தார்கள் வியாபாரத்தில் ஓங்கி வளர்ந்துள்ளனர். வரி கட்டாதவர்கள் வரி கட்டும் வரை சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்களாம். 27—2—1741 இல் பாண்டிச்சேரி வீதியில் ஒரு தண்டோரா போடப்பட்டது. தொழிலாளர்கள், கூலியாட்கள் யாரும் தனிப்பட்டவர்களிடம் வேலைக்கு அமரக்கூடாது; எல்லோருமே கம்பெனியின் உத்தரவை எதிர்பார்த்து காலை ஐந்து மணிக்கே அரண்மனைக்கு வரவேண்டும் என்றும் யாராவது தனியாரிடம் வேலை செய்தால் சிறைத் தண்டனையும் அபராதமும் விதிக்கப்படும் என்றும் அறிவித்தார்கள். இத்தகைய செய்திகள் அவரது நாட்குறிப்பேட்டில் மிகுதியாக இடம் பெற்றுள்ளன.

1744 செப்டம்பர் 29, செல்வாய்க்கிழமை அன்று St. Pierre என்ற கப்பல் பாண்டிச்சேரி துறைமுகத்துக்கு அப்பால் நடமாட்டத்தில் இருந்தது. இது மொஸாம்பிக்கிலிருந்து வந்தது. இது வெள்ளை நிறக்கொடியை பறக்க விட்டது. அதன் கேப்டன் எம். பர்ட் என்பவன். இதனை ஆங்கிலேயர்கள் கப்பல் என்று மக்கள் பீதி அடைந்தனர். இதனால் கோட்டைக் கதவினைக் கூட முடிவிட்டார்கள். இராணுவமும் அழைக்கப்பட்டது. துப்பாக்கிகளும் சுடத் தயாராயின. அப்போது டியூப்ளே தான் கவர்னராக இருந்தார்.

1746இல் ஒரு தடவை ரங்கப்பிள்ளையை அழைத்துச் சென்னையில் கருவூலங்கள் எங்கே உள்ளன என்பது பற்றி விவரங்கள் கேட்டனாம். பிள்ளையவர்கள் ஒரு சில இடங்களைக் கூறினார். அவர்கள் சென்னை கோட்டையிலே உள்ள கிணறு ஒன்றில் கருவூலம் இருப்பதாகக் கூறினார்களாம். அஃதன்றி அங்குள்ள சர்ச் ஒன்றில் உள்ள கிணற்றிலும் கருவூலங்கள் உள்ளதாகவும் கூறினார்.

1754 அக்டோபர் 15 அன்று பிரான்ஸ் தேசத்துக்கு டியூப்ளே பயணமானார். அவர் செல்லும்போது நஸீர்ஸங் கருவூலத்திலிருந்த நகைகளையும் கோவிற் சிற்பங்களையும் எடுத்துச் சென்றார்.

ஒருமுறை 1755 இல் பாப்பையா பிள்ளை என்பவர் சிறையில் அடைக்கப் பட்டார். அவர், சிறையில் உணவு சாப்பிட மறுத்தார். இது கவர்னரின் கவனத்திற்குச் சென்றது. கவர்னரின் அனுமதியுடன் வீட்டுக்குச் சென்று சாப்பிடுகிறார். இதையே மீண்டும் கோரி சிறையில் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்.

அண்ணாவின் கூற்று :

நாட்குறிப்பு இலக்கியம் பற்றி அண்ணாயிலம் என்ற ஆராய்ச்சி நூலில் டாக்டர் கு. விவேகானந்தன் அவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார் :— “அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கைதி எண். 6342 என்ற தலைப்பில் வெளியாகியுள்ள நாட்குறிப்பு பகுதி முழுவதும் நாட்குறிப்பு இலக்கியங்கள் அனைத்துள்ளும் நிகரற்று விளங்குகிறது.” மேலும் “அண்ணாவின் தனி வரலாற்றையறிய இப்பகுதி பெரிதும் துணை செய்கிறது. திரு. அண்ணா கூட இரண்டு மூன்று நாட்கள் குறிப்பு எழுதவில்லை. நிகழ்ச்சிகளில் புதுமையும் இல்லை, குறிப்பிடத்தக்கவையாகவும் இல்லை. சிந்தனையில் தோன்றியவைகளை இங்கு எப்படி எடுத்துக்காட்ட முடியும் என்று கூறியுள்ளார் என ஆராய்ச்சியாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதே போன்று ரங்கப்பிள்ளை அவர்கள் வாழ்நாளிலும் குறிப்பிடத்தக்க செய்திகள் கிடைத்திடாத நாட்களும் உண்டு. அப்படிப்பட்ட நாட்களில் செய்திக் குறிப்புகள் எழுதாதது பற்றிக் குறிப்பு எழுதிவிட்டுப் படுக்கச் செல்வாராம்.

இராஜாஜியின் ஜெயில் டைரி :

மறைந்த முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் கூட ஜெயில் டைரி என்ற பெயரில் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். அவர்கள் சில திங்கள் வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்தில் வேலூர் சிறைக்கூடத்தில் நாட்களைக், கழித்தபோது சிறைச்சாலையில் அன்றாடம் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள், சம்பவங்கள் அனைத்தையும் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார். இந்த நூலும் ஆராய்ச்சிக்குரியதொன்றாகும்.

முதல் நாட்குறிப்பேட்டாளர் பிள்ளை :

நாட்குறிப்பேடு இலக்கியத்திற்கு சுமார் 253 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அடிக்கலிட்டவர் இவ்விலக்கியத்தின் மூலவராய் விளங்கியவர் நம் ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையவர்களே ஆவர் என்பதை நாம் உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். பலரும் இந்த நாட்குறிப்பேட்டை பிள்ளையவர்கள் ஆங்கில மூலத்தில் எழுதியுள்ளதாக நினைத்து ஆங்கிலத்திலே கற்றதோடு விட்டு விட்டனர். ஆனால் இந்நாட்குறிப்புக்கள் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழி பெயர்க்கப்பட்டவை என்பதை மிகச் சிலரே அல்லது நான்கு தலை முறைக்கு முந்திய அறிஞர்களே அறிவார்கள், தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ள இந்த நாட்குறிப்பேட்டுத் தொகுதிகள் அனைத்தையும் நூலாக அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டியது இன்றியமையாத பணியாகும்.

ரங்கப்பிள்ளை அவர்கள் தம் வாழ்நாளில் சாதிக்க வேண்டும் என நினைத்திருந்ததையெல்லாம் சாதித்தார்கள். ஐரோப்பியர்கள் இந்தியர்களை நடத்திய பாங்கினை அவர் தம் வாழ்நாளில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அறிந்துணர்ந்தார். பல்வேறு கட்டங்களிலும் அவர் பிரஞ்சுக் காரர்களை இடித்துரைக்கவும் தவறியதில்லை. அவர் மிக்க செல்வாக்குடன் வாழ்ந்துள்ளதை மக்கள் அருக்கிட்டழைத்த கீழ்க்கண்ட பல்வேறு பெயர்களைக் கொண்டு உய்த்துணரலாம் :—

- (1) ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை
- (2) ரங்கப்பா
- (3) ரங்கப்பன்
- (4) ரங்கப்பிள்ளை
- (5) ஆனந்த ரங்க ராவ்.
- (6) செங்கூடர் ரங்கப்பிள்ளை
- (7) ராஜாஜி பிள்ளை
- (8) விஜய ஆனந்தரங்க ராயர்.

தமது நினைவாற்றலைக் கொண்டு அவர் இத்துணைச் செய்திகளையும் எழுதித் தொகுத்து வைத்துள்ளதைத் தமிழர் அனைவரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர் தமது நாட்குறிப்பு முழுவதிலும் சுமார் 9,289-க்கும் மேற்பட்ட பெயர்ச் சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார். இடம் பெற்றுள்ள செய்திகள் யாவும் அவர் கண்டவை, கேட்டவை, விசாரித்து அறிந்தவை, நடந்தவையே ஆகும். சரியாகத் தெரியாமலோ புரிந்து கொள்ளாமலோ எழுதப்பட்டவைகள் அல்ல. இதில் பல மொழிச் சொற்கள் விரவிக்கிடந்த போதிலும், படித்துப் பயன் பெற வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தெரிந்துகொள்ள ஓர் அறிய இலக்கியமாயிருப்பது இந்த நாட்குறிப்புகள். தமிழில் 29 தொகுதிகளாக அரசு ஆவணங்களாக இருந்தபோதிலும் இவற்றை யாவரும் படித்திட இயலா நிலை உள்ளது. ஆயினும், இவற்றின் ஆங்கில மொழியாக்கம் உலகெங்கும் புகழ் பெற்றுள்ளது. பிரான்ஸ் நாட்டில் நாட்குறிப்புகளின் மூலச் சுவடிகள் உள்ளன. தமிழ் மூலங்களை அப்படியே இன்றைய சொல்வழக்கின் அடிப்படையில் அச்சிட்டு வழங்குவதின் வாயிலாகத் தமிழ் மக்களும் தமிழ் அறிஞர்களும் ஒரு புதிய தமிழ் இலக்கியத்தைக் கற்றறிய வாய்ப்புண்டாகும். எதிர்காலத்தில் இதன் ஆங்கில ஆக்கத்தை மீண்டும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கச் சிலர் முற்பட்டாலும் வியப்பிற்குரியதல்ல. ரங்கப்பிள்ளை தமிழில்தான் நாட்குறிப்புகளை எழுதியுள்ளார் என்பதையே பலர் அறியாமல் இருப்பதால் இந்நிலை எழக்கூடும்.

இறுதியாக ஒரு வார்த்தை, தமிழில் நாட்குறிப்பேட்டு இலக்கியம் எப்போது எழுதப்பட்டது என்ற வினாவிற்கு அதன் காலம் 18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி என நாம் தயங்காமற் கூறலாம். பெஸ்கியின் தமிழ் முழங்கியபோது நமது 'பிள்ளையும்' தம் பன்மொழி மணிப் பிரவாள நடையில் நாட்குறிப்பேட்டை எழுதி வந்தார். அறிஞர்கள் இதில் ஐயப்பாடு கொள்ளத் தேவையில்லை. இங்ஙனம் தமிழில் நாட்குறிப்பேட்டிலக்கியம் எழுதியதோடு உரைநடை வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்ட ரங்கப்பிள்ளையின் பணியை உலகறியும்படிச் செய்ய வேண்டும். ரங்கப்பிள்ளைக்கு விழா எடுக்கவும் வேண்டும். அறிவார்ந்த ஒரு நற்பணி இலக்கியப்பணி பாராட்டப்படுதல் வேண்டும்.

முற்றும்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. The Promotion of Dravidian Linguistic Studies in the Company's days-by C. S. Srinivasachari (1926).
2. என் சரித்திரம்—டாக்டர் உ. வே. சா. (1950).
3. சங்கத் தமிழும்—பிற்காலத் தமிழும்—டாக்டர் உ. வே. சா. (1978).
4. தமிழ் தாத்தா அறிஞர் கி. வா. ஜ. (1983).
5. The Diary of Ananda Rangapillai Vol. I, III (1904-1914) Vol. IV to XII (1916-1928).
6. ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளையின் வாழ்க்கையும் நாட்குறிப்பும். (ஓர் அறிமுகம்) டாக்டர் என். ரங்கநாதன். (1989).
7. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு—மு. வ. (1972).
8. அண்ணாயிசம்—டாக்டர் கு. விவேகானந்தன். (1984).

பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்

அமரர் மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை

1. பிரதாப முதலியார் பிறப்பும், வளர்ப்பும் வித்தியாப்பியாசமும்.

கலாப்பிரசங்கமும்.

இந்தத் தேசம் இங்கிலீஷ் துரைத்தனத்தார் சுவாதீனமாகிச் சில காலத்திற்குப் பின்பு சத்தியபுரி என்னும் ஊரிலே, தொண்டை மண்டல முதலியார் குலத்திலே நான் பிறந்தேன். என் பாட்டனாராகிய ஏகாம்பர முதலியார் இந்தத் தேசத்தை ஆண்ட நாபாபுகளிடத்தில் திவான் உத்தியோகம் செய்து, அளவற்ற திரவியங்களையும் பூஸ்திகளையும் சம்பாதித்தார். என் பாட்டனார் படித்தும், அவருக்குத் திவான் உத்தியோகம் கிடைத்ததும், எல்லோரும் அதிசயிக்கத்தக்க விஷயமானதால், அதை நான் கேள்விப்பட்ட பிரகாரம் விவரிக்கிறேன். என் பாட்டனார் சம்பளம் கொடுத்துப் படிக்க நிர்வாகம் அற்றவராயிருந்த படியால், அவர் சில உபாத்தியாயர்களை அடுத்து அவர்கள் ஏவின வேலைகளைச் செய்து, கல்வி சுற்றுக்கொண்டார். அவர் கல்வியில் பூரண பாண்டித்தியம் அடைந்து யௌவன புருஷனாயிருக்கும்போது, ஒருநாள் ஒரு துலுக்கன் குதிரையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, சத்தியபுரிச்சாலை மார்க்கமாகச் சவாரி போனான். அவனுடைய குதிரை எதையோ கண்டு வெருண்டு, மார்க்கத்தை விட்டுக் காட்டிலும் மேட்டிலும் ஓடி, அவனைக் கீழே தள்ளிவிட்டது. அவன் காயப்பட்டுப் பிரக்ஞாபங்கமாய் விழுந்த இடத்தில் பிரேதம் போலக் கிடந்தான். அப்போது அவ்விடத்திலிருந்த வர்கள், “அவன் யாரோ பக்கிரி, அவனைத் தொட்டால் ஜாதிப் பிரஷ்டத்துவம் உண்டாகும்.” என்று சொல்லிக் கொண்டு, அப்பால் விலகிப் போய்விட்டார்கள். என் பாட்டனார் மட்டும் “அவன் யாராயிருந்தாலும் ஆபத்து வேளையில் உதவ வேண்டும்” என்று நினைத்து அவனைத் தூக்கி மடிமேல் வைத்துக் கொண்டு, அவனுடைய காயங்களைக் கட்டி, அவன் மூர்ச்சை தெளியும்படியான பக்குவங்களைச் செய்தார். அவன் மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்தவுடன் என் பாட்டனாரைப் பார்த்து, “நீர் செய்த உபகாரத்துக்கு, ஏழைப் பக்கிரியாகிய நான் என்ன பிரதி உபகாரஞ் செய்யப்போகிறேன்?” என்று பலவாறாக ஸ்தோத்திரஞ் செய்தான். உடனே என் பாட்டனார் பிரிதி உபகாரத்தை விரும்பி இந்த உபகாரத்தை நான் செய்யவில்லை; ஆபத்துக்காலத்தில் ஒருவருக்கு உதவுவது எவ்வளவோ பெரிய சகிர் தம் அந்தச் சகிர் த பலனே எனக்குப் போதும்; இம்மையில் நான் வேறு பிரதிப் பிரயோஜனத்தை அபேஷிக்கவில்லை” என்றார். அந்தத் துலுக்கன் என் பாட்டனாரைப் பார்த்து “இம்மையிலும் உமக்கு அல்லா கிருபை செய்வார்” என, என் பாட்டனார் “நித்தியமான மறுமைப் பலனை நான் அபேஷிக்கிறேனே தவிர இம்மைப் பலனை அபேஷிக்குவில்லை” என்றார். உடனே அந்தத் துலுக்கன் எழுந்து “நான் சொல்வதை நீ ஆசேஷிக்கிறாயா? என்று கோபித்து, என் பாட்டனார் கன்னத்தில் பளீரென்று அறைந்து விட்டு, குதிரையின்மேல் ஓரே தாண்டாய்த் தாண்டி ஏறிக்கொண்டு போய்விட்டான். அவ்விடத்தில் இருந்தவர்கள் எல்லாரும் என் பாட்டனாரை நோக்கி “அந்தத் துஷ்டத் துலுக்கனுக்கு நீர் உபகாரம் செய்வதற்குக் கைமேலே பலன் கிடைத்தே” என்று பரிகாசம் பண்ணினார்கள். என் பாட்டனார் வெட்கத்தில் தலை குனிந்து கொண்டு வீட்டுக்குப் போனார்.

அதற்குச் சில தினங்களுக்குப் பின்பு, நபாபினிடத்திலிருந்து அநேக சேவகர்கள் உருவின கத்திகளுடனே வந்து, என் பாட்டனாரைப் பிடித்துக் குற்றவாளிபோல் பின்கட்டு முறையாகக் கட்டி, நபாபு சமூகத்திற்குக் கொண்டு போனார்கள். அதற்குக் காரணந்தெரியாமை யினாலே என் பாட்டனார் சித்தங் கலங்கி “நான் ஒரு பாவத்தையும் அறியேனே” என்று அழுதுகொண்டு போனார். எங்கள் பந்துக்களும் அவரைத் தொடர்ந்து பரிதபித்துக் கொண்டு போனார்கள். அப்பொழுது, சிங்கர்தனத்தின் மீது வீற்றிருந்த நபாபு என் பாட்டனாரைக் கண்டவுடனே எழுந்து ஓடிவந்து, என் பாட்டனாரைத் தழுவிக்கொண்டு சொல்லுகிறார்: “நான் பக்கிரி போல மாறுவேஷம் போட்டுக் கொண்டு பல ஊர்களைச் சுற்றிப் பார்த்து வருகையில் சத்தியபுரியில் எனக்கு நேரிட்ட பிராணபத்தைத் தீர்த்து இரஷித்திரே; அந்த உபகாரத்திற்காகவும் உம்முடைய அபார யோக்கியதைக்காகவும் உம்மைத் திவான் உத்தியோகத்தில் நியமித்திருக்கிறோம்; உமக்குச் சம்மதமா?” என்று கேட்டார். உடனே என் பாட்டனார் “இம்மைப் பலன் வேண்டாமென்று முன்னே நான் சொல்லிப் பட்டபாடு என் ரூபகத்திலிருக்கிறது; அதை நான் மறந்தாலும் என் கன்னம் மறவாது; ஆகையால்

உங்கள் சித்தப்படி நடக்கக் காத்திருக்கிறேன்” என்றார். இதைக் கேட்டவுடனே நபாபு சிரித்துக் கொண்டு “நீர் ஆஷேபிக்காமலிருக்கும் பொருட்டு, உம்மைப் பலவந்தமாகக் கொண்டு வரும்படி ஆக்ஞாபித்தோம்” என்று சொல்லி உடனே என் பாட்டாரைத் திவரன் உத்தியோகத்தில் நியமித்துச் சன்னதுங் கொடுத்தார்.

“இப்படிப்பட்ட திவான்கள் முன்னும் இல்லை பின்னும் இல்லை” என்று ஜகப்பிரக்கியாதியாய் யாவருஞ் சொல்லும் படியாக என் பாட்டனார் அதிகாரஞ் செலுத்தி வந்தார். ஒவ்வொரு தபாவும் அவருக்குப் பல சமயங்களில் கனகாபிஷேகம் செய்துந் தவிர, எண்ணிக்கையில்லாத கிராமங்களையும் பூமிகளையும் சர்வ மானியமாகக் கொடுத்தார்கள். என் பாட்டனார். விருத்தாப்பியம் மேலிட்டவுடனே, அவருடைய திரவியங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு, சத்தியபுரியில் வந்து வசித்தார். அவர் காலஞ்சென்ற பிறகு, அவருடைய ஸ்திதிகளெல்லாம் என் பிதாவுக்குக் கிடைத்து, அவர் அனுபவித்து வந்தார். என் தகப்பனார் பெயர் கனகாசல முதலியார். என் தாயார் பெயர் சுந்தரத்தண்ணி, என்னுடைய பெயரைச் சொல்ல எனக்கே சங்கோசமாயிருக்கின்றது. ஏனென்றால் அந்த நாமத்துக்குத் தகுந்த குணம் என்னுடத்தில் இல்லை; மேலும் என்னுடைய பெயரை எழுதி நீட்டினால் காத வழி தூரம் நீளும்; இந்தப் புஸ்தகமும் அந்தப் பெயருக்கே சரியாயிருக்கும்; ஆகையால் என்னுடைய பெயரைக் கருத்தி “பிரதாப முதலி” என்று என்னை எல்லாரும் கூப்பிடுகிறது வழக்கம். என் தாய் தந்தையர்க்கு நான் ஏக புத்திரனாதலால், என்னை மிகவும் அன்பு பாராட்டி அருமையாக வளர்த்தார்கள். என் தகப்பனாருடைய பிரியத்துக்கும் தயாருடைய பிரியத்துக்கும் பேதம் என்னவென்றால், என் தகப்பனார் நாளை வருவதை யோசியாமல், இன்றைக்கு நான் சந்தோஷமாயிருந்தாற் போதுமென்று, நான் என்னுடைய இஷ்டப்பிரகாரம் கொட்டம் அடிக்கும்படி விட்டு விடுவார். என் தாயார் எப்போதும் நான் சேமமாயிருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் என்னை நயமும் பயமுமாக நடத்தி வந்தார்.

எனக்கு அஞ்சாம் பருவம் ஆரம்பமானது முதல் வித்தை கற்பிக்க வேண்டுமென்று என் தயார் சர்வப் பிரயத்தனம் செய்யும் பலிக்கவில்லை. எனக்கு வயது போதாது போதாது என்று என் தகப்பனார் கால ஹரணம் செய்து வந்தபடியால், என்னை எட்டாம் வயது எட்டிப் பார்க்கிற வரையில் நான் சுத்த நிரசவுர குகையாயிருந்தேன். என் மாதாவினுடைய அலட்டைப் பொறுக்க மட்டாமல், என் தந்தையார் என்னை ஒரு நாள் தனியே அழைத்து “உன் தாயார் உன்னைப் பள்ளிக்கூடத்தில் வைக்க வேண்டுமென்கிறாளே, நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?” என்று கேட்டார். உடனே நான் என் தந்தையை நோக்கி “ஐயா, நானும் படிக்க வேண்டுமா? எனக்கிருக்கிற கயபுத்தி போதாது? ஏழைகள் ஜீவனஞ்செய்து பிழைக்க வேண்டியதற்காக அவர்களுக்குக் கல்வி அஷ்சியந்தான்; நான் படிக்க வேண்டிய அகத்தியமென்ன? ஏதாவது வாசிக்க வேண்டியிருந்தால் வாசிக்கவும், எழுது வேண்டியிருந்தால் எழுதவும், நமக்குக் காரியஸ்தர்கள் இல்லையா? கணக்கர் களில்லையா?” என்றேன். இது நான் சுயமாகச் சொன்னதல்ல; என் பாட்டியார் அடிக்கடி அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் கேள்விப்பட்டிருந்ததால் அந்தப் பிரகாரம் நான் பாடம் பண்ணிக் கொண்டு சொன்னேன். அந்த வார்த்தைகள் என் சொந்த வார்த்தைகளென்று என் பிதா எண்ணி ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினார். இவ்வளவு சாதுரியமாய் நான் பேசின சுமாச்சாரம் வீடுமுழுவதும் பரவி, எங்கள் காரியஸ்தர்கள், கணக்கர்கள், பந்துக்கள், பணிவிடைக்காரர்கள் முதலான சகலரும் ஒவ்வொருவராய் வந்து, என்னுடைய சுமார்த்தியத்தைப் புகழ ஆரம்பித்தார்கள். என்னுடைய பாட்டியாலும் நான் முடைய உபதேசம் என்பதை மறந்துவிட்டு, என்னைத் கட்டித் தூக்கிக் கொண்டு “என் கண்ணே! பொன்னே! இவ்வளவு சுமார்த்தியமாய் பேச யாருக்காவது வருமா?” என்று சொல்லிக் கொண்டு, நான் சுவாசம் விடுவதற்கு இடமில்லாமல் வாயாலும் பல்லாலும் அநேக முத்தங்கள் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் கொடுத்த ஒவ்வொரு முத்தமும் எனக்குப் பிராணவஸ்தையாயிருந்து அப்போது அவ்விடத்திலே கட்டிமிருந்த ஒரு கருங்குரங்கு, என்பாட்டியார் என்னை ஏதோ உபத்திரவம் செய்கிறதாக எண்ணிக் கொண்டு, அவர்கள் மேலே தாவி விழுந்து அவர்களைத் கடிக்க ஆரம்பித்தது. அந்த வேதனை பொறுக்கமாட்டாமல், என் பாட்டியார் என்னைக் கீழே விட்டுவிட்டார்கள். நானும் அவர்கள் பற்கடிக்குத் தப்பிப் பிழைத்தேன்.

இவ்வளவு நடந்ததும் என் மாதாவுக்குத் தெரியாது. பிற்பாடு எவ்விதமாகவோ தெரிந்துக்கொண்டு, துயர முகத்தோடு வந்து என் பிதாவை நோக்கி “ஏன் இவ்வளவு கூக்குரல்?” என்று வினவ “கல்வி விஷயத்தைப் பற்றி உன் பாலன் சொல்வதைக் கேள்” என்று என் பிதா ஆக்ரோபித்தார், உடனே என் தாயார் என் முகத்தைப் பார்த்தாள், நான் முன் சொன்னபடி என் பாட்டியாரிடத்திலே கற்றுக் கொண்ட பாடத்தை என் தாயாருக்குச் சொன்னேன். அதைக் கேட்டவுடனே என் தாயாருக்கு முகம் மாறிவிட்டது. பிறகு சற்று நேரம் பொறுத்து, என் தாயார் என்னை நோக்கி “என் கண்மணியே, நீ சொல்வது எவ்வளவு சரியல்ல. கல்வி என்கிற பிரசத்தியே இல்லாதவர்களான சாமானிய பாமர ஜனங்களைப் பார். அவர்களுடைய செய்கைகளுக்கும் மிருகங்களுடைய செய்கைகளுக்கும் என்ன பேதமிருக்கின்றது? கல்வியை உணரா விட்டால் கடவுளது யதார்த்த சொருபத்தையும், அனந்த கல்யாண குணங்களையும், தர்மாதர்மங்களின் பேதங்களையும், ஞானசாஸ்திரங்களையும், பூசோளம், ககோளம், கணிதம் முதலிய சாஸ்திரங்களையும், இகபரகங்களை அடையத்தக்க மார்க்கங்களையும், நாம் எப்படி அறியக்கூடும்? நமக்கு முகக் கண்ணிருந்தும் சூரியப் பிரகாசம் இல்லாவிட்டால் என்ன பிரயோஜனம்? முகக் கண்ணுக்குக் கல்வியாகிய ஞானப்பிரகாசம் அவசியம் அல்லவா? சானைக்கல்லில் தேய்க்கப்படாத நவரத்தினங்கள் பிரகாசிக்குமா? பிருதிவி ரூபமாயிருக்கிற பொன், வெள்ளி முதலான பஞ்சலோகங்களை எடுத்துக் காய்ச்சித் திரட்டாவிட்டால் அவைகளுக்கு ஒளி உண்டாகுமா? வெட்டித் திருத்திச் சாகுபடி செய்கிற நிலம் மட்டும் பலன் கொடுக்குமேயல்லாது, சீர்திருத்தஞ் செய்யப்படாத நிலம் பலன் கொடுக்குமா? வெட்டித் திருத்தாத நிலம், கல்லும் முள்ளும் புல்லும் புதரும் மண்டிக் கெட்டுப் போவதுபோல், கல்விப் பயிற்சியில்லாத மனம் துர்க்குணங்கள் நிறைந்து கெட்டுப் போகாதா? கல்வி ஏழைகளுக்குத்தான் முக்கியம் என்கிறாய்? பல தொழில்களைக் கற்றுக் கொண்டு, கைப்பாடு பட்டுப் பிழைக்க வேண்டியவர்களான ஏழைகளுக்குப் படிக்க நேரமேது? கல்வி விஷயத்தில் செலவழிக்க அவர்களுக்குப் பொருளேது? அவர்கள் படித்தாலும், அரைப்படிப்பு, காற் படிப்புப் படிக்கலாமேயல்லாமல், பூரணமாய்ப் படிக்கக்கூடுமா? நாம் காரியஸ்தர்களுக்கு மேல் அதிகமாய்ப் படித்திரா விட்டால், அவர்கள் நம்மை மதிப்பார்களா? அவர்களுடைய கணக்குகளிலிருக்கிற பிசகு களை நாம் எப்படிக்க கண்டுபிடிக்கக் கூடும்? வேலைக்காரர்கள், கிராமக்குடிகள் முதலானவர்களை நாம் எப்படி ஆளக்கூடும்? தனவான் கள் படித்தவர்களாயிருந்தால் மட்டும், அவர்களுடைய பொருள்களை சத்விஷயத்தில் உபயோகிப்பார்களே தவிரப் படியாதவர்கள் கையில் அகப்பட்ட தனமானது, பைத்தியக்காரர்கள் கையில் இருக்கிற கத்தி போல், தங்களுக்கும் பிறருக்கும் துன்பத்தை விளைவிக்கும், ஆதலால் கல்வி, தனவான்களுக்கே முக்கியம்” என்று என் தாயார் கர்ணாமிர்தமாகப் பிரசங்கித்தார்கள். அதைக் கேட்ட என் தகப்பனார் “நல்லது பெண்ணே”: உன் மனது பிரகாரம், பிள்ளைக்கு வித்தியாப் பிரயாசம் செய்விக்க வேண்டிய முயற்சி செய்கிறேன், என்றார். கல்வி அநாவசியமென்று என் பாட்டியார் எனக்குப் போதித்த போதம், என் தாயாருடைய பிரசங்கமாகிய பிரசண்டமாருதத்தின்முன் பஞ்சாய்ப் பறந்துவிட்டது.

உடனே என் தகப்பார். ஒரு உபாயத்தியயாரை நியமகஞ் செய்து, எங்கள் வீட்டில் தினந்தோறும் வந்து எனக்குக் கற்பிக்கும்படி திட்டஞ் செய்தார். எங்கள் கிராம காரியங்களையும், குடும்பகாரியங்களையும், என் தகப்பனார் எவ்வளவும் கவனிக்காமல், என் தாயாரே வகித்துப் பார்த்து வந்தபடியால், என் படிப்பைக் கவனிக்க என் தாயாருக்கு ஒரு நிமிஷமாவது ஒழிகிறதில்லை. ஆகையால் என் பாட்டியாரும் தகப்பனாரும் என் கல்வி விஷயத்தில் கவனம் வைக்கத் தலைப்பட்டார்கள். அது எனக்கு அநர்த்தமாய் முடிந்தது. எனக்குப் படிக்க இஷ்டமானபோது நான் படிக்கிறதென்றும், படிக்க இஷ்டமில்லாத போது நான் விளையாடுகிறதென்றும், என்னை உபாயத்தியாயர் கண்டனை தண்டனை செய்யக் கூடாதென்றும். ஆனால் நான் படிப்பில் *சுக்கில பட்சத்துச் சந்திரனைப் போல், தினேதினே விருத்தி ஆகவேண்டுமென்றும் நிபந்தனை செய்தார்கள். இந்த நிபந்தனைகளின் பிரகாரம், சரியாய் நடக்கவில்லையென்றும் சில உபாத்தியாயர்கள் நீக்கப்பட்டார்கள். எனவே மரியாதையாக அழையாமல் “வா, போ” என்று ஏகவசனமாகக் கூப்பிட்டதற்காகச் சில போதகர்கள் தள்ளப்பட்டார்கள். ஒரு உபாத்தியாயர் மாசமுழு வதும் பிரயாசைப்பட்டுச் சொல்லிக் கொடுத்துச் சம்பளம் வாங்குகிற சமயத்தில், சம்பளமில்லாமல் நீக்கப்பட்டார். உபாத்தியாயர்களை

தன்னுகிற அதிகாரம், என் தகப்பனாருக்கும் பாட்டியாருக்கும் இருந்தது போலவே நானும் அந்த அதிகாரத்தைச் சிலசமயங்களில் செலுத்தி வந்தேன். இவ்வகையாக நான் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக் கற்றுக் கொள்வதற்கு முன் தள்ளுபடியான ஆசிரியர்களும் பன்னிரண்டு பேருக்கும் அதிகமாயிருக்கலாம். இவ்வளவு ஆபத்துக்கும் தப்பி, ஒரு உபாத்தியாயர் மட்டும் நிலைத்திருந்தார். அவர் குடும்ப சகிதமாய் எங்கள் வீட்டில் இருந்த கொண்டு எனக்கும் அவருடைய பிள்ளை கனகசபை என்பவனுக்கும் பாடம் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். ஒரு நாள் என் பாட்டியார் உபாத்தியாயரைப் பார்த்து “நம்முடைய பிள்ளையாண்டான் படித்துப் படித்துத் தொண்டை வறண்டு போகிறதே? இனிமேல் உம்முடைய மகன் கனகசபை பாடம் படிக்கட்டும், அவன் படிக்கிறதை கேட்டு, என் பேரன் கல்வி கற்றுக் கொள்ளட்டும், பிற்பாடு என் பேராண்டிக்குப் பாடந்தெரியாவிட்டால், அவனுக்குப் பயம் உண்டாவதற்காகக் கனகசபையைப் பலமாக அடியும்” என்றார்கள். உபாத்தியாயருடைய வயிற்றுக் கொடுமையினால், இந்த அநியாயமான நிபந்தனைக்கும் சம்மதித்தார். எனக்குப் பாடம் தெரியாதபோதெல்லாம், உபாத்தியாயர் கனகசபையை அடிப்பார். அவன் இல்லாதபோது உபாத்தியாயர் தன் முதுகிலும் அடித்துக் கொள்வார். நான் பாடத்தைச் சரியாய்ப் படித்த நேரமில்லை. கனகசபை அடிபடாத நேரம் இல்லை. ஒரு நாள் உபாத்தியாயர் கனகசபையை முதுகில் அடித்தபோது அவன் அழுது கொண்டு “ஐயா! என் முதுகு ஒரு அபராதமும் செய்யவில்லையே! இவ்வளவு பாடும் வயிற்றுப்பிழைப்புக்காகத்தானே! ஆகையால் வயிற்றில் அடியுங்கள்” என்றான். அதைக் கேட்டவுடனே எனக்கு இரக்கம் உண்டாகி, என் கண்ணில் ஜலந்ததும்ப ஆரம்பித்தது. நான் ஒரு அட்சரம் கற்றுக் கொள்வதற்குக் கனகசபை அநேகம் அடிபடுவான். இப்படியானால் தமிழ் நெடுங்கணக்கு முழுவதும் எனக்குப் பாடம் ஆவதற்கு முன், அவன் எத்தனை அடிபட்டிருப்பானென்று புத்திமான்கள் கணக்கிட்டுத் தெரிந்துகொள்ளப் பிரார்த்திக்கிறேன். அவன் உயிருக்கும் உடலுக்கும் அபாயம் வரும்படியாக, அவனுக்கு அடிவாங்கிக் கொடுத்த அட்சரங்களுக்கு உயிரெழுத்து, மெய்யெழுத்து, உயிர்மெய்யெழுத்து என்ற பெயர் வந்தது சிரமமல்லவா?

2. பால லீலை

நான் படிப்பு விஷயத்தில் மந்தமாயிருந்தாலும், விளையாடுகிற விஷயத்தில் அதிக முயற்சி உள்ளவனாக இருந்தேன். என்னுடைய பாலிய சேஷ்டைகள் யர்வருக்கும் வியப்பாயிருக்குமானதால், அவைகளை அடியில் விவரிக்கின்றேன்.

என் வீட்டில் என்னைத் தவிர, மற்றவர்கள் எல்லாரும் சுரத்திலும் அம்மையினாலும் உபாலைப்பட்டார்கள். அவர்களைப் பலபேர் வந்து விசாரிக்கிறதும் உபசாரஞ் செய்கிறதும் மாயிருந்தார்கள். என்னை ஒரு வரும் விசாரிக்காதபடியால், நான் ஒரு மூலையில் அழுதுகொண்டிருந்தேன். எல்லாரும் ஓடிவந்து, “ஏன் அப்பா! அழுகிறாய்?” என்று கேட்டார்கள். “எனக்குச் சுரமாவது அம்மையாவது வரவில்லையே!” என்று தேம்பித் தேம்பி அழுதேன்.

நானும் சில பிள்ளைகளும் தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவர்களில் ஒரு பையன் என்னைப்பார்த்து: “நான் இரண்டு கண்களையும் மூடிக்கொண்டு ஒரு வித்தை செய்கிறேன்; நீ அந்த வித்தையை இரண்டு கண்ணையும் திறந்துக் கொண்டு செய்வாயா? என்று கேட்டான். அதற்கு நான் “நீ இரண்டு கண்களையும் மூடிக்கொண்டு செய்கிற வித்தையை நான் கண்களைத் திறந்துகொண்டு செய்யக்கூடாதா? அப்படி நான் செய்யாவிட்டால், உனக்கு நான் இவ்வளவு பந்தயம் கொடுப்பேன்” என்று ஒப்புக் கொண்டேன். உடனே அந்தப் பையன், நடுத்தெருவில் உட்கார்ந்து இரண்டு கண்களையும் மூடிக்கொண்டு, மண்ணை அள்ளி அள்ளித் தன் கண்மேலே போட்டுக் கொண்டான். பிற்பாடு அவன் என்னைப் பார்த்து “நீ இரண்டு கண்களையும் திறந்து கொண்டு இந்த வித்தையைச் செய்” என்று மண்ணை அள்ளி, என் கையில் கொடுத்தான். நான் கண்ணை இழந்து போவதைப் பார்க்கிலும் காசை இழப்பது நலமென்று நினைத்து, பந்தயக்காசை அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன்.

எங்கள் வீட்டு மேல்மாடியில், அதிக விலைபெற்ற பெரிய நிலைக் கண்ணாடிகள் மாட்டியிருந்தன. ஒரு கண்ணாடியில், நானும் சில பிள்ளைகளும் எங்களுடைய முக அழகைப் பார்த்தபோது, எல்லாருடைய முகமும் அழகாயிருக்க, என் முகம் மட்டும் எனக்கே பார்க்கச் சகிக்காமல் விகாரமாயிருந்தது. அது கண்ணாடியினுடைய பிசகென்றெண்ணீர்க்கையை ஒங்கிக் கொண்டு அந்தக் கண்ணாடியில் பலமாக ஒரு குத்துக் குத்தினேன். அந்தக் கண்ணாடி ஆயிரம் துண்டாக உடைந்து போயிற்று.

எந்த வேலையிலும் சோம்பலாயிருக்கக் கூடாதென்றும் தொட்ட காரியத்தை உடனே முடித்துவிடவேண்டுமே தவிர, நாளைக்கென்று திறுத்தி வைக்கக்கூடாதென்றும், என் தாயார் எனக்கு அடிக்கடி புத்தி சொல்லி வருவார்கள். நான் அந்த புத்தியை, பட்சண விஷயங்களில் உபயோகப்படுத்தி, எத்தனை பட்சணங்கள் அகப்பட்டாலும் நாளைக் கென்று வையாமல், உடனே சாப்பிட்டு மந்தப்பட்டு, வைத்தியர்களுக்கு ஓயாத வேலை கொடுத்துவந்தேன்.

எல்லாரிடத்திலும் மரியாதையாய்ப் பேசவேண்டுமென்றும் யாராவது வந்தால், அவர்களுக்கு உடனே ஆசனம் கொடுத்து உபகாரம் செய்ய வேண்டுமென்றும், என் தாயார் எனக்கு அடிக்கடி சொல்லி வருவார்கள். நான் அந்தப்படி, வண்ணான், அம்பட்டன், தோட்டிக்குக் கூட ஆசனம் கொடுத்து மரியாதை செய்யத் தலைப்பட்டேன்.

தினமும் பொழுது விடிந்தவுடனே, உபாத்தியாயர் வந்து படிக்கச் சொல்லித் தொந்தரவு செய்தபடியால், பொழுது விடியாமலிருப்பதற்கு என்ன உபாயமென்று யோசித்துப் பார்த்தேன். கோழி கூலிப் பொழுது விடிகுறபடியால், கோழி கூவாவிட்டால் பொழுது விடியாதென்று நினைத்து, கோழி வளர்க்க வேண்டாமன்று, அக்கம் பக்கம் வீட்டுக் காரர்களுக்கு உத்தரவு செய்தேன்.

ஒருநாள், ஒரு பையனிடத்தில் நான் இரண்டு வராகன் கடன் வாங்கியதாகவும், அவன் என்னை அடித்ததாகவும், சொப்பனங்கண்டு விழித்துக்கொண்டு, அந்தப் பையனை மறுநாள் நான் பார்த்தபோது, அந்தச் சொப்பனத்தை அவனுக்குத் தெரிவித்தேன். உடனே அவன் “அந்தக் கடனை கொடு” என்று என் மடியைப் பிடித்துக் கொண்டான். நான் அவனுடைய கன்னத்தில் டுளீர் பளீர் என்று இரண்டு மூன்று அறைகள் கொடுத்தேன். அவன் “ஏன் அடிக்கிறாய்?” என்று கேட்டான். “இராத்திரி நீ என்னைச் சொப்பனத்தில் அடித்தபடியால் அதற்காக இப்போது நான் உன்னை அடித்தேன்” என்றேன். அவன் “கடனுக்கும் அடிக்கும் சரியாய் போய்விட்டது” என்று சொல்லிப் போய் விட்டான்.

ஒரு நாள் நான் வீதியில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தபோது, ஒரு துஷ்டன் அவனுடைய மாட்டை ஒங்கி ஒங்கி அடித்துக் கொண்டு போனான், நான் “ஏன் அடிக்கிறாய்? என்று கேட்டதற்கு, அவன் “என் மாட்டை எப்படியாவது நான் உபயோகிக்கிறேன், உனக்கென்ன?” என்றான். நான் உடனே என் கையில் இருந்த கழியால் அவனை அடித்து “என் கழியை நான் எப்படியாவது உபயோகிக்கிறேன் உனக்கென்ன?” என்று சொல்லிப் போய்விட்டேன்.

எங்கள் வீட்டில் ஒரு பெரியவருக்கு அசாத்திய ரோகம் நேரிட்டு வைத்தியர்களும் கைவிட்டுவிட்டார்கள். எமன் வந்து உயிரைக் கொண்டு போகிறதென்று நான் கேள்விப்பட்டிருந்தபடியால், கதவை மூடி வைத்திருந்தால், எமன் எந்த வழியாய் வருவான் என்று நினைத்து, அந்தப் பெரியவர் படுத்திருந்த அறையின் கதவை மூடித் துவாரங்களை யெல்லாம் துணியினால் அடைத்து விட்டேன்: அப்படிச் செய்தும் அந்த துஷ்டயமன், எந்த வழியாகவோ வந்து பிராணனைக் கொண்டு போய் விட்டான்.

நான் ஒருநாள் கண்ணாடியில் என் முகத்தைப் பார்த்த பிறகு, முதுகின் அழகைப் பார்க்கும் பொருட்டு, கண்ணாடியை எனக்கு பின் புறத்தில் வைத்து முதுகாலே பார்த்தேன். ஒன்றும் தெரியாமல் மயங்கி னேன்.

என்னுடைய நேசன் ஒருவன் ஒரு புத்தகம் அனுப்பவேண்டுமென்று எனக்குத் தபால் வழியாய்க் கடிதம் அனுப்பினான். நான் அந்தப் புத்தகத்தை அனுப்பவில்லை. சில நாளைக்குப் பிறகு நான் அவனைக் கண்டபோது “புத்தகம் அனுப்பும்படி நீ எழுதிய கடிதம் என்னிடத்தில் வந்து சேரவில்லை” என்றேன். “கடிதம் வந்து சேராவிட்டால், நான் புத்தகம் வேண்டுமென்று எழுதிய சமாச்சாரம் உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது?” என்று அவன் கேட்க, நான் ஆடு திருடின கள்ளன் போல் விழித்தேன்.

ஒரு முக்கியமான சங்கதியைப் பற்றி, ஒரு சிநேகிதனுக்கு நான் கடிதம் எழுதி அதன் கடைசியில் “இந்தக் கடிதம் வந்து சேராவிட்டால், உடனே எனக்குத் தெரிவி” என்று எழுதினேன். கடிதம் போய் சேரா விட்டால் என்ற அதன் கடைசி வாக்கியத்தால் என்ன பிரயோஜன மென்பதை நான் கவனிக்கவில்லை.

ஒரு பிரசித்தமான பொய்யன் என்னிடத்தில் வந்து, தன்னுடைய ஆயுசு முழுமையும் தான் ஒரு நிசம் சொன்னதில்லை என்றான். “நீ ஒரு நிசம் சொல்லி இருக்கிறாய்” என்று நான் சொல்ல அவன் “இல்லை! இல்லை!!” என்றான். “ஆயுசு முழுவதும் நிசம்” சொன்ன தில்லையென்று சொல்வது நிசம் அல்லவா?” என்றேன். அவன் சரியென்று ஒப்புக் கொண்டு என்னைப் பார்த்து “நீ ஒரு பொய் சொல்லவேண்டும்” என்றான். நான் உடனே “நீ யோக்கியன்” என்றேன்.

ஒரு நாள் இராத்திரி நான் தங்கக் காப்புகளும் கொலுசுகளும் போட்டுக்கொண்டு நித்திரை செய்தேன். ஒரு திருடன் எவ்விதமகவோ உள்ளே நுழைந்து, எல்லோரும் தூங்குகிற சமயத்தில் என்னுடைய ஒரு கைக் காப்பையும் கொலுசையும் கழற்றிக் கொண்டு ஓடினான். நான் உடனே “திருடே! திருடே!! இன்னொரு கைக் காப்பையும் கொலுசையும் மறந்துவிட்டே!” என்று கூவினேன்; அந்த அரவம் கேட்டு, எல்லாரும் விழித்துக் கொண்டார்கள்; திருடனும் ஓடிப்போய்விட்டான்.

என் பாட்டியாருக்கு மூன்றாம் முறை சுரம் வந்து கொண்டிருந்தது. எங்கள் வீட்டிலிருந்த கடியாரம், மத்தியானம் இரண்டு மணி அடித்தவுடனே சுரம் வருவது வழக்கமாயிருந்தபடியால், கடியாரம் ஓடாமல் நின்றுவிட்டால், ‘சுரமும் வராமல் நின்று போகுமென்று நினைத்து கடியாரத்தை நிறுத்திவிட்டேன். அப்படிச் செய்தும் அந்தத் திருட்டுச் சுரம் வராமலிருக்கவில்லை.

நானும் கனகசபையும் பின்னும் சில பிள்ளைகளும் எங்களுக்குத் தேகபலம் உண்டாவதற்காகச் சில நாளாய்ச் சிலம்பம் பழகிக் கொண்டு வந்தோம். ஒருநாள் இராத்திரி வெகுநேரம் வரையில், நாங்கள் சிலம்பம் விளையாடிக்கொண்டிருந்து வீட்டுக்கு வந்தபோது, எங்கள் வீட்டுக்கு எதிரேயிருக்கிற மைதானத்தில் கூத்தாடிகள் வேஷம் போட்டுக் கொண்டு, இராம நாடகம் ஆடிக்கொண்டிருந்தார்கள். நாங்கள் வந்த போது இராமரும், சீதையும்; லட்சுமணரும், நகரத்தைவிட்டுப் புறப் பட்டுக் காட்டுக்குப் போகிற சமயமாயிருந்தது; அப்போது தசரதர், கௌசலை முதலான சகல ஜனங்களும், அழுது பிலாபித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதைக் கண்டவுடனே, நான் கனகசபையைப் பார்த்து “அந்தப் பொல்லாத கைகேசியினாலே இராமர் பட்டத்தை இழந்து ஆரணியம் போகவும், அதனால் சகல ஜனங்களும் மனமுருகி வாடவும் சம்பவித்திருக்கின்றதே!. இந்த அநியாயத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு, நாம் சும்மா இருப்பது தர்மமா?” என்று கேட்க, அவன் “இந்த அக்கிரமத்தைத் தடுக்க முயற்சி செய்யாமல், நாம் சும்மா இருப்பது அழகல்ல” என்றான். நானும் அவனும், மற்றப் பிள்ளைகளும், எங்கள் கைகளிலிருந்த சிலம்பக் கழிகளுடனே சென்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஜனங்களின் தலைமேல் ஏறி மிதித்துக்கொண்டு, நாடகசாலைக்குள்ளே பிரவேசித்துவிட்டோம். அங்கே தன் பிள்ளைக்குப் பட்டாபிஷேகம் ஆகுமென்கிற அகக்களிப்புடன் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த கைகேசியை வளைத்துக் கொண்டு, எங்கள் கை சலிக்கிறவரையில் அடித்தோம். அவன் “பரதனுக்குப் பட்டம் வேண்டாம்! வேண்டாம்!” என்று சொல்லிக்கொண்டு ஓட்டம் பிடித்தான். அப்போது கூனி அகப் பட்டிருந்தால், அவளை எமலோகத்துக்கு அனுப்பியிருப்போம். அவளுடைய அதிர்ஷ்ட வசத்தால், அகப்படாமல் தப்பித்துக் கொண்டாள்; காட்டுக்குப் போகிற இராமரிடத்திற்குப் போய், நகரத்துக்குத் திரும்பும் படி சொன்னோம். அவர் “பிதுர்வாக்கிய பரிபாலனம் செய்வதற்காக நான் காட்டுக்குப் போகவேண்டியது அகத்தியம்” என்றார். நீர் போனால் காலை ஓடித்துவிடுவோமென்று வழி மறித்துக் கொண்டு, அவருக்கு நியாயத்தை எடுத்துக்காட்டி, மெய்ப்பித்தோம். எப்படி என்றால், “சும்மா இருந்த உம்மை உம்முடைய தகப்பனார் அழைத்து உம்மைப் பட்டங்கட்டிக் கொள்ளும்படி சொல்லி, நீரும் அதற்குச் சம்மதித்து ஊரெங்கும் முரசறைவித்த பிற்பாடு, உமக்குக் கொடுத்த இராச்சியத்தை பரதனுக்குக் கொடுக்க அவருக்கு அதிகாரம் உண்டா? அப்படி அவர் கொடுத்திருந்தால் அது அசத்தியமல்லவா? உமக்குப் பட்டாபிஷேகம் ஆனால்தான், உமது தந்தையாருடைய சத்தியம் நிலைக்கும்.

‘என்னை அரசர் இயற்கை யிருந்தவா

தன்னை நிலாத தலைமகற்குத் தாரணியை

முன்னே கொடுத்து முறைதிறம்பத் தம்பிக்குப்

பின்னே கொடுத்தாற்பிழையாதோ மெய்யென்பார்.”

என்று கம்பரும் சொல்லியிருக்கிறபடியால், ஊருக்குத் திரும்பும் என்றேன். இராமர் நான் சொன்ன வாய் நியாயத்தைப் பார்க்கிலும், தமிழ் நியாயத்துக்குப் பயந்து, உடனே நகரத்துக்குத் திரும்பினார். நான் உடனே வசிட்டர் முதலானவர்களை அழைத்து இராமருக்கு மகுடாபிஷேகம் செய்வித்தேன். இந்தப் பிரகாரம் இராமாயணம் சப்தகாண்டத்தை ஒன்றரைக் காண்டத்துக்குள் அடக்கி, இராமரும் அவருடைய தம்பியும் சீதையும் வனத்துக்குப் போகாமலும், தசரதர் இறவாமலும் இராவணன் சீதையைச் சிறை எடுத்தானென்னும் அபவாதம் இல்லாமலும், இராவணாதிகளை ராமன் கொலை செய்தா ரென்கிற பழிச்சொல் இல்லாமலும், சிறு பிள்ளையாகிய பரதன் ராஜ்ஜிய பாரம் தாங்கி வருந்தாமலும், செய்து, பிரதாப முதலி என்றும் என் பேரையும் நிலை நிறுத்தினேன்.

ஒருநாள் எங்கள் குடும்ப வைத்தியர் வீதியில் வருகிறதைக் கண்டு, அவர் கண்ணிலே “ஏன் ஒளிகிறீர்கள்?” என்று கேட்டான். “நமக்குச் சில நாளாய் வியாதி வரவில்லையே! வைத்தியருக்குக் கோபமாயிருக்கு மென்று பயந்து ஒளிந்துகொண்டேன்.” என்றேன். மறுபடி ஒருநாள் அந்த வைத்தியர் என்னை கண்டு, பூர்விக மனுஷர்களெல்லாம் தீர்க்காயுசாயிருந்தார்கள்: இந்தக் காலத்து மனுஷர்களுக்கு ஆயுசு குறைந்து போவதற்குக் காரணம் என்ன?” என்று கேட்டார். நான் அவரைப் பார்த்து “பூர்விகத்தில் வைத்தியர்கள் இல்லாதபடியால் பூர்விக மனுஷர்கள் நீடிய ஆயுசு உள்ளவர்களாயிருந்தார்கள்; இந்தக் காலத்தில் வைத்தியர்கள் அதிகமாயிருப்பதால் ஆயுசு குறைந்து போய்விட்டது” என்றேன். நானும் சில பிள்ளைகளும் நீந்தக் கற்றுக்கொள்வதற்காக, ஒரு குளத்துக்குப் போனோம் “நான் நீந்தக் கற்றுக்கொள்வதற்கு முன் தண்ணீரில் இறங்கமாட்டேன்” என்று கரையில் உட்கார்ந்தேன். “தண்ணீரில் இறங்காமல் எப்படி நீந்தக் கற்றுக்கொள்ளுகிறது” என்று எல்லாரும் என்னைப் பரிகாசம் செய்தார்கள்.

நானும் சில பிள்ளைகளும் குதிரைப் பந்தம் விட்டபோது, என் குதிரை எல்லாருடைய குதிரைகளுக்கும் பிந்திப் போய்விட்டதால், எல்லாரும் என்னைப் பார்த்துக் கைகொட்டி” சிரித்தார்கள். நான் “என்னுடைய குதிரை எல்லாருடைய குதிரைகளையும் துரத்துகிறது என்று சொல்லி அவர்களுக்கு மேல் அதிகமாக சிரித்தேன்.

ஒரு நாள் நானும் கனகசபையும் பின்னும் சிலரும் எங்களுடைய வீரப்பிரதாபங்களைக் குறித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது நான் கனகசபையை நோக்கி “அநேக சத்துருக்களை நான் ஓடும்படி செய்தேன்” என்றேன். அவன் எப்படி ஓடச் செய்தீர்கள்? என்று கேட்க “நான் சத்துருக்களை கண்டவுடனே ஓட ஆரம்பித்தேன்; அவர்கள் என்னை துரத்திக்கொண்டு ஓடி வந்தார்கள்; இப்படியாக நான் சத்துருக்களை ஓடச் செய்தேன்” என்றேன். கனகசபை என்னுடைய சவுகரியத்தை மேச்சிக் கொண்டு “நீங்கள் சத்துருக்களை எப்படி வெல்லுவீர்கள்?” என்று கேட்க “நான் சத்துருக்களை கண்டவுடனே அதிவேகமாக ஓடுவேன் என்னுடைய ஓட்டத்தைப் பிடிக்க அவர்களாலும், அவர்கள் பாட்டனார்களாலும் முடியாது; இவ்வகையாக அவர்களை நான் வெற்றிக்கொள்வேன் என்றேன். அப்போது கூட இருந்த ஒரு சிப்பாய் நான் ஒரு சண்டையில் எதிரியினுடைய காலை வெட்டினதாக வீரம் பேசினான். நான் அவனைப் பார்த்து “எதிரியினுடைய தலையை வெட்டாமல் காலை வெட்டின காரணம் என்ன? என்று கேட்க, அந்தச் சிப்பாய் “நான் என்ன செய்வேன்? எதிரியினுடைய தலையை வேறொருவன் முன்னமே வெட்டிக்கொண்டு போய்விட்டான். பிறகு நான் காலை வெட்டினேன்” என்றான்.

சிலகாலத்துக்கு முன் நானும் கனகசபையும் சேர்ந்து சில கவிகள் உண்டு பண்ணினோம். அந்தக் கவிகளை இந்த கிரந்தத்திலே சேர்க்கலாமென்று யோசித்து, அவகளைப் பார்வையிட்டோம். சில கவிகளின் அர்த்தம் எனக்கு மட்டும் தெரிகின்றது. கனகசபைக்கு தெரியவில்லை. சிலகவிகளின் அர்த்தம் கனகசபைக்கு மட்டும் புலப்பட்கின்றது; எனக்கு புலப்படவில்லை. சில கவிகளின் பொருள் அவனுக்கும் விளங்கவில்லை; எனக்கும் விளங்கவில்லை. அன்றியும் அநேக கவிகளுக்குச் சந்த மே தெரியவில்லை. சந்தம் தெரிந்த கவிகளுக்குப் பொருள் தெரியவில்லை. பொருள் தெரிகிற கவிகள், இலக்கண விதிக்கு ஒத்திருக்கவில்லை. ஆகையால் அந்தக் கவிகளை, இந்தப் புத்தகத்தில் சேர்க்காமல் விட்டுவிட்டேன்.

ஒரு புலவர் நான் பாடின ஒரு கவியைப் பார்த்து 'அதை நான் கம்ப ராமாயணத்திலி ருந்து திருடிக்கொண்டதாக குறை கூறினார். நான் திருட வேயில்லை என்றேன். அவர் அந்தக்கவி கம்பராமாயணத்திலிருப்பதாகக் காட்டினார். நான் உடனே அவரைப்பார்த்து "நான் அந்தக் கவியை கம்ப ராமாயணத்திலிருந்து திருடி எடுத்துக் கொண்டிருபேனானால் பிறகு அந்தக் கவி கம்பராமாயணத்தில் எப்படி இருக்கக்கூடும்? ஆகையால், நான் திருட வில்லை என்பதற்கு அந்தக் கவி, கம்பராமாயணத்திலிருப்பதுவே சாட்சி என்று மெய்ப்பித்தேன்.

ஒரு முடன், என்னைப் பார்த்து சகல மனுசர்களும் பிழை செய்வது சகஜம்; இந்த விசயத்தில் விவேகிக்கும் அவிவேகிக்கும் என்ன பேதம்? என்றான். நான் அவனை நோக்கி "அவிவேகியின் குற்றம், அவனுக்கு மட்டும் தெரியாது; உலகத்துக்கெல்லாந்தெரியும் விவேகியின் குற்றம் அவனுக்கு மட்டும் தெரியும்; உலகத்துக்குத் தெரியாது" என்றேன்.

3. சம்பந்தி முதலியார் சரித்திரம் ஞானம்பாளுடைய

குணாதிசயங்களும், கல்வித்திறமையும்

எனக்காக கனகசபை படிப்பதும், எனக்காக அவன் அடிபடுவதும் என் தாயாருக்குச் சிலநாள் வரைக்குந் தெரியாமலிருந்தது பிற்பாடு தெரிந்ததாகத் தோன்றுகிறது. ஒரு நாள் அவர்கள் என்னையும் கனகசபையையும் அழைத்து, இருவருக்கும் இலைபோட்டுக் கனகசபை இலையில் மட்டும் அன்னம் பட்சணம் முதலியவைகளைப் படைத்தது, என்னுடைய இலையில் ஒன்றும் படையாமல் வெறுமையாய் விட்டு விட்டார்கள். என்மாதாவை பார்த்து, எனக்கும் அன்னம் படைக்கும்படி வேண்டினேன். அவர்கள் கனகசபை அமுது செய்கிறதைப் பார்த்துக் கொண்டிரு என்றார்கள். அவன் அமுது செய்கிறதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததால், எனக்குப் பசி அடங்குமா? என்றேன். அவன் படிக்கிறதையும், அடிபடுகிறதையும் நீ பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் உனக்கு வித்தை வருமா? என்றார்கள். நான் உடனே நாணம் அடைந்து, என் மாதாவின் முகத்தைப் பார்க்கிறதை விட்டுப் பூமிதேவி முகத்தைப் பார்க்க ஆரம்பித்தேன். அன்றைய தினம் எனக்கு அன்னப்பிடி வெல்லப்பிடையாய் விட்டது. எனக்காக ஒரு ஏழைப்பிள்ளையை அடிபடும்படி செய்வித்தது பெரிய அக்கிரமமென்று எந்தாயார் விஸ்தாரப் பிரசங்கம் செய்துமின்றி என்னை பார்த்து “நீ படவேண்டிய அடியைக் கனகசபை ஏற்றுக்கொண்டால், நீ அனுபவிக்கிற சுகங்களிலும் அவனுக்குப் பங்கு கிடைக்க வேண்டியது நியாயம்” என்று சொல்லி, அன்றுமுதல் அன்ன வஸ்திரபூஷணாதி விஷயங்களில் எனக்கும் கனகசபைக்கும் யாதொரு பேதமில்லாமல் இருவரையும் ஒரே தன்மையாய் நடத்தி வந்தார்கள். இனிமேல் நான் என் வீட்டில் படிப்பது சரியல்லவென்று, என் மாதா அபிப்பிராயப்படி எங்களுடைய சம்பந்தி முதலியார் வீட்டில் அவருடைய மகளோடு கூட வேறொரு தகுந்த உபாத்தியாயரிடத்தில் நானும் கனகசபையும் படிக்கும்படி திட்டம் செய்தார்கள். அன்று முதல் என் படிப்பும் பிழைத்தது; கனகசபை முதுகும் பிழைத்தது; கனகசபையின் தகப்பனார் சாந்தலிங்கம் பிள்ளையை என் தாயார் கைவிடாமல். அவரை எங்கள் குடும்பத்தில் பிரதான காரியஸ்தராக நியமித்து, அவரையும் அவருடைய குடும்பத்தையும் சம்ரட்சணை செய்து வந்தார்கள்.

சம்பந்தி முதலியார் யாரென்றால். அவர் என் தாயுடன் பிறந்த அம்மான். அவருடைய பாட்டனார், என்னுடைய பாட்டனாரைப் போலவே கருநாடக ராஜாங்கத்தில் உத்தியோகஞ் செய்து அநேக திரவியங்களை ஆர்ஜித்துக்கொண்டு சத்தியபுரியில் வந்து வசித்தார். அவருடைய குமாரன் சந்திரசேகர முதலியாருக்குச் சம்பந்தி முதலியாரும் என் தாயாரும் சந்ததிகள்; அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் நெடுங்கால அநுபந்தம். மேற்படி சம்பந்தி முதலியாரும். எங்களைப் போலவே தனத்தில் மிகுந்தவர். அவருக்கு வெகுகாலம் பிள்ளையல்லாமலிருந்து. பிற்பாடு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அந்தப் பெண்ணுக்கு ஞானம் பாள் என்று நாமகரணம் செய்தார்கள். உலகத்திலிருக்கிற அழகுகளெல்லாம் கூடி ஒரு வடிவம் எடுத்துவந்தாற்போல அவள் அதிருபலாவண்ணியம் உடையவள்; அவருடைய குணாதிசயங்களை யோசிக்குமிடத்தில். ஞானம்பாள் என்கிற பேர் அவளுக்கே தரும்; அவருடைய பிதா சம்பந்தி முதலியார் பிரபலமான திரவியவந்தராயிருந்தும், செலவழிக்கிற விஷயத்தில் அவருக்குச் சமமானமான தரித்திரர்கள் ஒருவருமில்லை. அவர் பிராணத்தியாகம் செய்தாலும் செய்வாரே அல்லது பணத்தியாகம் செய்ய மாட்டார். “கொடு” என்கிற வார்த்தையைக் கேட்டால் அவர் காதில் நாராசம் காய்ச்சிவிட்டதுபோல இருக்கும். சங்கீதம் வாசிக்கிறவர்கள் “தா. தா” என்று தாளம்போட்டாலும். அவர் சண்டைக்கு வருவார்; யாராயினும் ஒருவர் தாதனைப் பார்த்து “தாதா” என்று கூப்பிட்டாலும் அவர் சகிக்கமாட்டார். இப்படிப்பட்ட கிருபண சிரோமணியை ஞானம்பாள் ஐந்து வயதுக் குழந்தையாயிருக்கும்போது ஒரு வார்த்தை யினாலே திருப்பிவிட்டான். எப்படியென்றால் அவருடைய கிராமக் குடிகள் செலுத்தவேண்டிய குத்தகைப் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு நாள் அவருடைய வீட்டுக்கு வந்தார்கள்; அவர்களை. அவர் தம் முடைய பொக்கிஷ அறைக்குள் அழைத்துக் கொண்டுபோய். அவர்கள் கொண்டு வந்த பணத்தைத் திருப்பித் திருப்பி பத்துத் தரம் எண்ணி வாங்கி வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்குச் செலவு கொடுத்து அனுப்பினார். அவர்கள் வெளியிலே போகும்போது “அந்த லோபியின் பணப்பெட்டிகளை நாம் பார்த்து விட்டோம். ஆதலால் நாமும் னிமேல் பணக்காரர்கள்தான். அவரும் பணத்தைப் பார்க்கதைத் தவிரச் செலவழிக்கிறதில்லை. நாமும் அப்படித்தான்” என்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொண்டு போனார்கள் அப்போது, தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த ஞானம்பாள். அதைக்

கேட்டு உடனே அழுதுகொண்டு தகப்பனாரிடம் போய் “ஐயா! லோபி என்றால் என்ன. அர்த்தம் என்று கேட்டாள். அவர் லோபி என்றால் ஈயர்தவன்” என்று சொன்னார். அவள் “அப்படியானால். உங்களைப் பல பேர்கள் லோபி லோபி என்று சொல்லுகிறார்கள். உங்களுக்கு மகளாயிருக்க, எனக்கு வெட்கமாயிருக்கிறது” என்று மழலைச் சொல்லால் உளறிக்கொண்டு சொன்னதைக் கேட்டவுடனே. சம்பந்தி முதலியாருக்கு வெட்கமுண்டாகி அன்று முதல் அவர் லோப குணத்தை விட்டு விட்டு “தாதா” என்று பலபேரும் சொல்லும்படி புது மனுஷனாக மாறிவிட்டார்.

ஞானம்பாளுடைய புத்தி தீசஷண்ணியம் தெரியும்படியாக இன்னொரு விசேஷம் தெரிவிக்கிறேன். ஒரு நாள் தமக்குச் சமமானவர்கள் ஒருவருமில்லை என்கிற கர்வத்தோடு கூடிய ஒரு பெரியவர், சம்பந்தி முதலியார் வீட்டுக்கு வந்திருந்தார்; அப்போது அவ்விடத்திலிருந்தவர்கள் ஞானம்-பாளைக் காட்டி “இந்தக் குழந்தை இவ்வளவு சிறு பிராயத்தில் அதிக தீசஷண்ணியம் உள்ளதாயிருக்கிறது,, என்றார்கள். அதைக் கேட்ட அந்தப் பெரியவர் “சிறுவயதிலே புத்திசாலியாயிருக்கிற பிள்ளை பிற்பாடு மட்டியாய் போகிறது சகஜம்,, என்றார். உடனே ஞானம்பாள் அவரைப் பார்த்து “தாங்கள் சிறு பிராயத்தில் அதிக புத்திசாலியாயிருந்திருப்பீர்களென்று நினைக்கிறேன். உடனே அவர் நாணம் அடைந்து அவருடைய கர்வத்தை விட்டுவிட்டார்.

என் தாயார் உத்தரவுப்படி நானும் கனகசபையும் சம்பந்தி முதலியார் வீட்டுக்குப் போய். ஞானம்பாளுடைய உபாத்தியாயராகிய கருணாநந்தம் பிள்ளையிடத்தில் கல்வி கற்க ஆரம்பித்தோம். எங்களுடைய படிப்பைப் பரிசோதிக்கிறதற்காக, அந்த உபாத்தியாயர் எங்களைப் பார்த்து “உயிரெழுத்து எத்தனை? மெய்யெழுத்து எத்தனை? என்று கேட்டார். அதற்கு உத்தரம் சொல்லத் தெரியாமல். நான் கனகசபை முகத்தைப் பார்த்தேன்; அவன் ஆகாசத்தைப் பார்த்தான். பிற்பாடு ஏதாவது சொல்லித் தொலைக்கவேண்டுமே, என்று நினைத்து “உயிரெழுத்து 50. மெய்யெழுத்து 100” என்றேன்.

உடனே உபாத்தியாயர் அதிகாசஞ்செய்து “நீ சொல்வது சரியல்ல. ஞானம்பாளை அழைத்துவா” என்று உத்தரவு கொடுத்தார். நான் ஞானம்பாளிடத்திலே போய் “உயிரெழுத்து எத்தனை? மெய்யெழுத்து எத்தனை” என்று கேட்க. அவள் “உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டு, மெய்யெழுத்து பதினெட்டு” என்று சொன்னாள். நான் “உயிரெழுத்து ஐம்பது மெய்யெழுத்து நூறு” என்று அவ்வளவு அதிகமாய்ச் சொல்லியும் உபாத்தியாயர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லையே? நீ குறைத்துச் சொல்லுகிறதை அவர் ஒப்புவாரா?” என்று சொல்லி அவளை அழைத்துக் கொண்டு போய் உபாத்தியாயர் முன்பாக விட்டேன். அவள் அவரிடத்திலும் முன் சொன்னபடியே சொன்னாள். உபாத்தியாயர். அவள் சொன்னதுதான் சரியென்று எங்களுக்குத் தெரிவித்தார். இவ்வகையாக நாங்கள் ஞானம்பாளுக்கு வயதில் முத்தவர்களாயிருந்தாலும் கல்வியில் அவளுக்குக் கனிஷ்டர்களாயிருந்தோம். நாங்கள் அவளுடன் வாசிக்க ஆரம்பித்தபோது அவள் எந்தப் புஸ்தகம் வாசிக்கவும் அர்த்தம் சொல்லவும் பிழையில்லாமல் எழுதவும், கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல். முதலிய கணக்குகள்பார்க்கவும் திறமையுள்ளவளாயிருந்தாள். “பிள்ளை பெற்ற வளைப் பார்த்து மலடி பெருமூச்சு விட்டுபோல்” ஞானம்பாளுடைய கல்வித்திறமையை அறிந்தவுடனே, எங்களுக்குப் பொறாமையும் வெட்கமு முண்டாகி. அன்றுமுதல் நாங்கள் கல்வியில் அதிகக் கவனம் வைக்கத் தொடங்கினோம். சீக்கிரத்தில் அவளை வித்தையில் வெல்லவேண்டுமென்பது எங்களுடைய மனோரதமாயிருந்தது. நாங்கள் எவ்வளவு பிரயாசப்பட்டுப் படித்தாலும். அவளும் மேலும் மேலும் படித்துத் தினந்தோறும் கல்வியில். அபிவிருத்தி அடைந்துவந்தபடியால். அவளுடைய ஓட்டத்தைப் பிடிக்க எங்களால் முடியவில்லை. எட்டி எட்டிப் பார்த்தும் எட்டாமையினால் கொட்டாவி விடத் துவக்கினோம். ஆயினும். அவளுடன் சேர்ந்து படிக்கும்படியான பாக்கியம் எங்களுக்குக் கிடைத்த பிற்பாடு. நாங்களும். கல்வியில் முயன்று கல்விமாண்களென்கிற பெயரும் பிரதிஷ்டையும் பெற்றோம்.

ஞானம்பாள் அதிகமாகப் படித்திருக்கின்றோமென்கிற வித்தியா கர்வமில்லாமல். சுத்த நிகர்வ சிரோ மணியாயிருந்தாள். நாங்கள் கல்வியில் தனக்குக் குறைவாயிருப்பதற்காக வருத்தப்படுகிறோமென்று தெரிந்து கொண்டு அந்த வருத்தத்தை நீக்கும் பொருட்டு எங்களைப் பார்த்து ஞானம்பாள் சொல்லுகிறாள்; “ஸ்திரீகள் எவ்வளவு படித்தாலும் புருஷர்களை வெல்லமாட்டார்கள்; ஸ்திரீகள் சொற்ப காலத்தில் வளர்ந்து புஷ்பித்து, சீக்கிரத்தில் கெட்டுப் போகிற சிறு செடிகளுக்குச் சமானமா

யிருக்கிறார்கள். புருஷர்களோ என்றால். வெகுநாள் தாமதப்பட்டு வளர்ந்து. நெடுநாள் வரைக்கும் பலன் கொடுக்கிற விருஷங்களுக்குச் சமானமாயிருக்கிறார்கள். ஸ்திரீகளுக்கு யௌவனமும். புத்தியும் சீக்கிரத்தில் வந்து சீக்கிரத்தில் மாறிப்போகின்றன; புருஷர்களுக்கு யௌவனமும் புத்தியும் தாமதித்து வருகிறபடியால் நெடுங்காலம் நீடித்திருக்கிறது” என்றாள். அதைக் கேட்டவுடனே எங்களுடைய வெட்கம் நீங்கி. நாங்கள் மேலும் மேலும் கல்வியில் முயல மனோற்சாகம் உண்டாயிற்று.

துறைக்கெய்திகள்

மாவட்ட ஆவணக் காப்பகம், கோவை

1-4-1990 முதல் 30-6-1990 வரையிலான காலாண்டிற்கான சாதனைகள் பற்றிய காலாண்டு அறிக்கை :

வ.எண்	அலுவலகத்தின் பெயர்	பெறப்பட்ட ஆவணங்களின் எண்ணிக்கை
1.	பள்ளித்துணை ஆய்வாளர், பெரியநாயக்கன் பாளையம், கோவை	57
2.	உதவி ஆணையர், இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித் துறை, கோவை	1
3.	உதவி ஆணையர், வணிகவரி அலுவலகம், (கோவை தெற்கு) கோவை	3
4.	உதவி ஆணையர், இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித் துறை, கோவை	6
5.	வனப்பாதுகாவலர் அலுவலகம், கோவை மண்டலம், கோவை	235
6.	மாவட்ட ஆட்சியர், கோவை	250
7.	ஆணையர், மாநகராட்சி, கோவை	743
8.	தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையர், கோவை-12	118
9.	வட்டாட்சியர், கோவை	150
பெறப்பட்ட மொத்த ஆவணங்களின் எண்ணிக்கை		1,563.

இதுவரை சேகரித்த மொத்த ஆவணங்களின் எண்ணிக்கை 59,483

மற்றும் மராத்திய ஆவணங்கள் 85,850

மற்றும் புலவர் ஜி. ராமசாமி, இயக்குநர், போளவலம்பட்டி அவர்களிடமிருந்து பெரிய நிலபரப்பு சம்பந்தப்பட்ட, மலையாளத்தில் (மிக பழையமான) எழுதப்பட்ட ஒரு பத்திரம் பெறப்பட்டது.

மதுரை

இக்காப்பகத்தில் மையப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஆவணங்களை பார்வையிட ஆராய்ச்சியாளர்கள் தொடர்ந்து வருகை தருகின்றனர். மேற் குறிப்பிட்டுள்ள காலத்தில் மதுரை மாவட்ட ஆவணக் காப்பகத்தில் பின் குறிப்பிடப்படும் அலுவலகங்களிலிருந்து வரலாறு மற்றும் நிர்வாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆவணங்கள் மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தொ.எண்.	அலுவலகப் பெயர்	ஆவணங்களின் வருடம்	நி.மு.ஆவணங்களின் எண்ணிக்கை
1.	வனப்பாதுகாவலர் அலுவலகம், மதுரை மண்டலம், மதுரை	1959	12
2.	மாவட்ட வன அலுவலகம், மதுரை	1959	6
3.	இந்து அறநிலைய ஆட்சித்துறை துணை ஆணையர் அலுவலகம், மதுரை	1959	53
4.	உசிலம்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியம்	1940 முதல் 1954 வரை	7
5.	முன்னாள் படைவீரர் நலத்துறை	1959	1
6.	போடிநாயக்க நூர் ஊராட்சி ஒன்றியம்	1959	67
7.	சேடப்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியம்	1957-59	4
8.	பெரியகுளம் கோட்டாட்சியர்	1957-58	18
		மொத்தம்	148

2. இதுவரை இக்காப்பகத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ள ஆவணங்களில் 9 அலுவலகங்களின் ஆவணங்களுக்கு பொருள் விவர அட்டவணைகள் தயாரிக்கும் பணி முடிவடைந்துள்ளது. எஞ்சியுள்ள பணி தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

3. பெரியார் வைணகக் கோட்ட பொதுப்பணித்துறை செயற் பொறியாளரின் அலுவலகத்திலிருந்து 182 ஆம் ஆண்டு 1959 ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலத்திற்குரிய ஆவணங்களில் மதுரை மாவட்ட ஆவணக் காப்பகத்திற்கு மாற்றத் தகுந்த ஆவணங்களைத் தேர்வு செய்யும் பணி நடைபெற்றது.

4. தனியார் வசமுள்ள வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆவணங்கள் தொடர்பாக விவரங்கள் சேகரிப்பதற்காக மதுரையிலுள்ள சில தனியார் நிறுவனங்கள், மடாலயங்கள் போன்றவற்றிற்குக் கடிதங்கள் எழுதி, தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

சேலம்.

30-7-1960 முடிய உள்ள காலத்தில் சேலம் மாவட்ட ஆவணக் காப்பகத்தில் 48,444 ஆவணங்கள் மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள நகராட்சிகள் மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருந்தும் ஆவணங்கள் பெற தற்போது முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இவ்வலுவலகத்திற்கு மாற்றம் செய்யப்பட்ட ஆவணங்களில் 9,325 ஆவணங்கள் செப்பனிடப்பட்டுள்ளன. 1826-ம் ஆண்டு முதல் 1926-ம் ஆண்டு வரையிலான மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலக நிலையான முடிவு ஆவணங்களுக்கு முழுமையானவகையில் பொருளடக்க அட்டவணைப்பட்டியல் தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது.

திருச்சி

அரசு ஆணை நிலை எண். 1053 கல்வி, நாள் 5-9-85-ல் வெளியிடப்பட்ட ஆணைகளின்படி மாவட்ட ஆவணக் காப்பகம் 27-2-66 அன்று உதவி ஆணையர் ஆகிய 17 பதவிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இம்மாவட்ட ஆவணக்காப்பகம் முதலில் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலக வளாகத்திலும், பின்னர் 16-7-86 முதல் எண். 9, காஜாநகர் 4-வது தெரு, மன்னார்புரம், திருச்சி 20-ல் உள்ள தனியார் கட்டிடத்திலும், தற்போது 21-10-59 முதல் எண். 15, சேதுரம்பிள்ளை காலனி, டோல்கேட், திருச்சி-20-ல் உள்ள தனியார் கட்டிடத்திலும் இயங்கி வருகிறது. இம்மாவட்ட ஆவணக்காப்பகத்திற்கென நிரந்தரமான கட்டிடம் கட்டுவதற்காக திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள நிலம் கையகப்படுத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

இம்மாவட்ட ஆவணக் காப்பகத்தில் ஆவணங்கள் சேகரிக்கும் பணி துரிதமாக நடைபெற்று வருகிறது. இம்மாவட்டத்திலுள்ள மொத்தம் 409 அலுவலகங்களில் இதுவரை 95 அலுவலகங்களில் ஆவணங்கள் இருப்பிலுள்ளதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இதுவரை நிலைமுடிவு ஆவணங்கள் 62,996 எண்ணிக்கையும், புத்தகங்கள் 1,773 எண்ணிக்கையும் பெறப்பட்டுள்ளன. பெறப்படும் ஆவணங்களுக்கு அவ்வப்போது அட்டவணைச் சீட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

கடலூர்

இம்மாவட்டத்திலுள்ள மொத்தம் 391 அலுவலகங்களில், 271 அலுவலகங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் 53 அலுவலகங்களிலிருந்து ஆவணங்கள் மாற்றப்பட்டுள்ளன. இந்தக் காலாண்டில் 61 ஆவணங்கள் மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 4130 பக்கங்கள் கொண்ட ஆவணங்கள் செப்பனிடப்பட்டன. 3,654 ஆவணங்களுக்கு பொருளடக்க அட்டவணை எழுதப்பட்டுள்ளன.

Essays on topics of
Social Sciences, Archives and
matters of general interest are
welcome in English or Tamil, for
Publication in **AVANA AMUDHAM**
subject to the Editor's discretion.

Research thesis or books may
be sent to the Commissioner
of Archives, Tamil Nadu
Archives, Madras-600 008, for
reviews to be included in the
Journal.

The Tamil Nadu Archives
does not, however, accept any
responsibility for the views
expressed by the authors
in their essays, etc.

